

Voeroppen aoyers

*
^{toadun}

Wet ten ^{toadun} aynolmar di' l'oon
 aoyers te l'ooning daly
 y ~~ten en die ayo de'is te~~
~~ooyers in de aynolmar~~
 uindz ~~to~~ de te jelyng
 aoy is aynolmar ooyers, ^{toadun}
~~aan~~ ^{toadun} ooyers ooyers
 te wet ten ooyers ^{toadun}
 rooyers y B. D.

ry ooyers
 aynolmar
 bylwinis

*

E. de Voeroppen aoyers
 ooyers ooyers
 y te jelyng ooyers ooyers
 ooyers ooyers
 te ooyers ooyers

4 Gots de reuding te payen
 by bulycatun ~~builpooz~~
 deulig. ~~huwonges~~ ~~with~~ ~~g~~
~~deulig~~ ~~de~~ ~~reudig~~ ~~te~~
 andop by bulpooz ~~te~~
 yowoppot y ~~te~~ ~~te~~ ~~te~~
 vamping ~~te~~ yowoppot
 Door

5/5 en payen om
 vamping yowoppot en by
 apocres deulig ~~te~~ ~~te~~ ~~te~~
 pakun by bulycat. bulpooz
 y vamping ~~te~~ ~~te~~ ~~te~~
~~te~~

epoor vamping, edyortun
 vamping ~~te~~ ~~te~~ ~~te~~
 alen was deupoyen di

3) uala ripar opolynian
la ifi

Morajan Dip.

Kyadon Kw.

Korzig Kw.

Ben & Mung.

Gagorogon Mung.

K. difalo Kyung.

Toubape Mung.

Kayo Mung.

~~Mungun K. Luyard Kyung Korpos S.~~

~~Opotog Ky.~~

Marfouye K. Mung. Quantagopoz

Naradung S. (Opototung)

Klapito Ka.

Kutupior T.

Opjardos H.

4) ^{*} ~~Winn~~ ^{For} ~~the~~ ^{him} ~~Edwin~~ ^{Sever} ~~Sever~~
to E. O. N. ^{guyet} ~~ple~~ ^{clips}
~~long~~ ^{suppl} ~~apocryphal~~ ^{was} ~~to~~
u. Warrington, only y ^{dij} ^{ep} ^g
to nat' ^{id} ⁱⁿ. - ^{not} ^{do}
^{under} ^{only} ^{is} ^{guyet} ^{clips}
^{was} ^{the} ^{u. u.} Warrington ^y
long, ^{ip} ^{on}, ^{other} ^{ap} ^{to}
E. O. N. ^{over} ^{region}

✱

Pour en va juydz apours apo
 + ex'cution des dep. payés meluors
 la opole es lor ^{aidant} p'prieté par le Lyonnais
 la page Pour la ~~titre~~ ^{titres} ~~rapport~~ ^{rapports}
 (op'cution des arques payés
 ijs & les égalités

~~See~~ Nuyinov & his, kayupomung
u. l. y.) was ay 'ship' he la'
ikawapung ^{was} two ~~ship~~ ^{was} on
apok ayudias

4

Apr 13 ~~up~~ ~~under~~ ~~the~~
entire ~~Voort~~. ~~Booy~~ ~~now~~ ~~de~~
step ~~giving~~ ~~as~~ ~~away~~ ~~to~~
down ~~the~~ ~~of~~ ~~color~~ ~~ing~~ ~~of~~
spatula ~~ing~~ ~~off~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~de~~
color ~~the~~ ~~to~~ ~~away~~ ~~away~~
away ~~is~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~
now ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~
tray ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~
is ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~ ~~the~~
u. l. f.)

5)

X

Olyyulak' bray no in y'nyo
 oomido apion ~~in y'nyo~~
 H/ds luyor p'moufwar
 Mwaron sup. ~~for auyor luyor~~

~~Peyayis Kar. f. ta lo ayos jais~~

Mapowan T. ()
 H. luyor Ay. P'moufwar H.
 Ay. wlo H.

Kapanowyo H. 2443 Kw.
 B'is Nus. K'ipos D
 P'moufwar Kw.

Gappowyo Nus.
 Koyig K'ow.
 K'upido 1.

H. P'moufwar H.
 D'p'p'os Ay.

Ay. (Happ's) Ay.

Myapowyo Panus
 Myapowyo H'p'p'os
 luyor Ay.
 K'upido 24.
 K'olomg T.
 D'p'p'os H.
 K'upido

H.
 H.
 H.

B.) de la capçada novor.
 Rev. Rev.
 Trepatz var.

madynthir by Ky. 496) na'
Evaggyidri (Ant. mad. by
Ky. 496) Kasonap (Kad. Ky.
496)

Of wropur madynthir by
Moz. Euanthos a. y. ^{for} Madynthir
(Ant. Madynthir) Madynthir

(Ant. Sidionay. Madynthir)
3) wropur Madynthir

4) wropur Madynthir Madynthir
pet' wropur is Madynthir

y is to Madynthir Madynthir

Madynthir is by Madynthir

a. y. Madynthir, Madynthir

Madynthir,

X

2/

~~X~~

Constituição Federal e as
nação pela Enquadrada

Sete anos e mais de anos de
trabalho de da viagem e. 10
Vigilância. Dever. Dever de
nas colônias e. 1. de cada
osmundo pela do Vigoroso

Dever

. 1. 1. e mais de anos Enquadrada
Sete anos e 10 de viagens e
vigilância ^{osmundo} da viagem
e 1. do Vigoroso e
Lula do Manapitelo
e todos de cada e
proprio e ^{Manapitelo} Kaputlig

Nos anafus ovanatung to
 egor to being tray show a
 Siratu in two ovanatung is
 his anafus ovanatung - ~~in the ovanatung~~
 his ovanatung ^{in the ovanatung}
 in the ovanatung ^{in the ovanatung}
 ovanatung ^{in the ovanatung} to ovanatung
 ovanatung to ovanatung to ovanatung
 va ovanatung ovanatung to ovanatung
 to ovanatung ovanatung

Das uig to ovanatung ovanatung
 ovanatung ovanatung ovanatung
 ovanatung to ovanatung ovanatung
 a ovanatung ovanatung ovanatung
 ovanatung

ovanatung ovanatung ovanatung
 ovanatung to ovanatung ovanatung
 ovanatung ovanatung ovanatung
 ovanatung ovanatung ovanatung

8/

Novo

Kumpstyggiyo

Pratpo

Pedagoga

Endoos gogadew, pectur u. f.

Hyppayia pcta supenorta

eyodavir qor vordipfer tin

drum p3 cordicfer

Arrologu q to fcligum

^{qor Kumpstyggiyo}
E.O.N.

Mappe ob erdumola vory

q uala puyayenar loy q

limp co

q loyis ^{qor} pdrum ~~qor pdrum~~

q erdumola ~~qor~~ qurum

q loyis ^{qor} erdum

H loyis ~~qor~~ pdrum

q loyis ~~qor~~ pdrum

q loyis E.O.N.

sl.
200) Paper's History Opinions

Вручение экспедиции в
Астрахань и возвращение в
Астрахань в 1854 году
по распоряжению
Генерала

Elogios de vossos
 opios y super teos
~~opios de vossos~~
 opios de vossos
 super, te opios de vossos
 opios de vossos, te opios de vossos
 opios de vossos de opios de vossos
 opios de vossos de opios de vossos

Τὸ ἔργον τῆς ἑθνικῆς διαφωτίσεως θά πρέπει
νά κατανεμηθῇ

α) Σὲ γεωγραφικοὺς τόμους:

1.- Τομεὺς μεθοριακῶν περιφερειῶν ἢ πολέμικως πληγυσθῶν
πόλεων.-

2.- Τομεὺς λοιπῶν ἐπαρχιῶν.-

3.- Τομεὺς Πρωτευούσης.-

4.- Τομεὺς ἐξωτερικοῦ (Αἴγυπτος-Τουρκία,-Γιουγκοσλαβία-
'Αγγλικῆς Αὐτοκρατορίας,- Ἀφρικῇ (βόρειος καὶ νότιος).-

5.- Τομεὺς κεντρικῆς ὀργανώσεως.-

Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους τομεῖς θά ἀσκεῖται ἡ διαφωτισ-
τικὴ (α) ἡ διὰ τὸ πολὺ κοινὸν διὰδοσις ἀπλῶν συνθημάτων καὶ
νοημάτων διὰ ὁμιλιῶν, ραδιοφωνικῶν ὁμιλιῶν καὶ διὰ προσωπικῆς
ἀκόμῃ ἐπαφῆς, β) ἡ πρὸς ὀρισμένας κατευθύνσεις καλλιέργεια
τῆς ἰθυνοῦσης τάξεως. (Καταπολέμησις ἰδίᾳ ἰδεῶν αἰτινες δη-
μιουργοῦν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν διανοουμένων καὶ τοῦ ἡμερι-
νοῦ ἀγῶνος). ἔν προκειμένῳ δὲν ἀρκεῖ Α) Ἡ διὰδοσις ἰδεῶν, ἡ
συζήτησις καὶ γενικῶς ἡ δ ι α φ ω τ ι σ ι ς.- Β) Χρειάζεται
καὶ ἡ ἑ δ ρ υ σ ι ς (ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐπαρχίας) π υ ρ ῆ ν ω ν αἱ
ὁποῖοι θά συνεχίζουσιν τὴν διαφώτισιν καὶ θά εἶναι εἰς θέσιν
νά διατηρήσουν τὸ φρόνημα καὶ εἰς τὰς ὥρας καθ' αὐτὰς δὲν θά εἶ-
ναι δυνατὴ ἡ ἐπαφή μετ' τὸ κέντρον.-

Οἱ ὀρῶντες εἰς τοὺς τομεῖς ἐπαρχιῶν καὶ μετώπου θά ἐπι-
στρέφουν ἐκάστοτε εἰς τὰ μεγάλα κέντρα- (Αθήνας καὶ Θεσσαλονί-
κην) πρὸς μετὰδοσιν τῶν ἐντελῶσεων αὐτῶν.-

Ὁ τομεὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ ἀποβλέπῃ πλὴν ἄλλων καί

α) εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν θὰ προβάλωμεν τὰς μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου διεκδικήσεις μας. (Πρὸς τοῦτο θὰ πρέπῃ οἱ ἐκ τῶν καθηγῶν τῶν ἱστορικοῦ νὰ ἔχουν πλήρως ἐτοιμὴν τὴν ἐργασίαν ἐφ' ἣς θὰ θεμελιώσωμεν ἱστορικῶς καί γεωοικονομικῶς τὰς διεκδικήσεις ἡμῶν).-

β) εἰς τὴν προσέλκυσιν ἐθελοντῶν ὅπου τοιοῦτοι εἶναι χρήσιμοι καί εἰς τὴν περισυλλογὴν ἐράνων.-

Ὁ τομεὺς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας

α) θὰ κατανέμῃ τὸ ἔργον εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς,

β) θὰ ἐνεργεῖ ὅπου ἀπαιτεῖται ἐνιαῖα ἐνέργεια τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐθνικὴν διαφώτισιν.-

γ) θὰ εὐρίσκειται εἰς ἅμας ἐπαθὴν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Τύπου, παρ' οὗ θὰ λαμβάνῃ τὰς δεούσας κατευθύνσεις καί ὁδηγίας πρὸς διατηρήσιν τῆς ἀπαραιτήτου ἐνότητος καὶ ὁμοιογενείας αὐτῆς.-

X

Θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ

1.- Ἐν Ἀνωτάτῳ Συμβούλιον Ἐθνικῆς Διαφωτίσεως, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν εἴτε τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Τύπου. Μέλη αὐτοῦ θὰ εἶναι οἱ πρότανοις, ὀριζόμενοι ἀκαδημαϊκοὶ ἀνὰ εἷς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων.-

2.- Ἀπὸ μίαν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ὀλιγομελή (5-7 μέλη) ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου ἥτις πραγματοποιοῦσα τὰς κατευθύνσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου (ἐκτός ἂν τοῦτο ἔχει μόνον συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα) θὰ ἐργά-

ζεται υπό τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς καί ^{ὡς ἔστι} θά ὑπάρχουνται ἀμέσως
ὅλοι οἱ προορηθέντες τομεῖς καί ὅλοι οἱ μέλλοντες νά ἐργ-
σθῶσι παρ' αὐτοῖς.-

Μέλη ταύτης, πλὴν τοῦ κ. Υπουργοῦ, θά ἔδει νά εἶναι
πρόσωπα ἀ π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ῶ ς δουάμενα νά ἀφισρωθῶσι
εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καί ἐνδεχομένως εἰς ἀνώτερος ὑπαλλήλους
τοῦ Υπουργείου Τύπου.-

Ἡ ὑπαλληλία τοῦ Κεντρικοῦ Τομέως, ὑπαγομένη ἀμέσως
εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν θά ὀργανωθῇ ἐ θ ε λ ο ν τ ι κ ῶ ς
ἀ ν ε ο ὑ ὀ ε μ ι α ς δ α π ᾶ ν η ς. Τὰ μόνον ἀπαιτηθησά-
μενα, ἐν ἀρχῇ τοῦλάχιστον, θά εἶναι δύο γραφεῖα ἐντὸς τοῦ
Υπουργείου Τύπου, μία γραφομηχανή, ἡ σχετικὴ γραφικὴ ὕλη,
ἐν τηλῆφονον.-

Χ

Ἀντιμετωπίζεται καί τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἰδρυσεως τῆς
ὅλης αὐτῆς ὑπηρεσίας διὰ νόμου γενικοῦ καί σχετικοῦ ἐκτελε-
στικοῦ Βασ. Διατάγματος. Τοῦτο κυρίως ἵνα οἱ ὁρῶντες εἰς
τοὺς τομεῖς νομιμοποιεῖνται ἔναντι τῶν λοιπῶν κρατικῶν ἄρ-
χῶν.-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 423

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἄνγκλ. Νόμος 5^{ος} ἄρθρ. 2702. 1940

Περί ὁργανώσεως τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως
τῆς Χώρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προσέει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαν καὶ διατάξαν :

Ἄρθρον 1.

1. Κηρύσσεται ἡ ἐπιστρατεὺς τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας, διαρκοῦσα μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὑπαρχούσης τῶν συνθηκῶν εἰρήνης.

2. Τὰ τῆς ἐπιστρατεύσεως ταύτης καὶ τῶν πνευματικῶν τῆς κατευθύνουσας τελούσιν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτη ἐπιτελείαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ προέσται τοὺς ἐπιστρατευόμενους ἰργαζομένους τοῦ πνεύματος καὶ μερικὰ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ συμβολὴν των εἰς τὸν ἐθνικὸν μαχ ἀγῶνα, ὅστις εἶναι καὶ ἀγὼν τοῦ πνεύματος.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὸν συντονισμὸν καὶ τὴν ἀναρχίαν συνήκῃ τῶν ἐνεργούντων τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως ἱδρύεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Τύπου (Διεύθυνσις Λογικῆς Διαφωτίσεως) «Γραφεῖον Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως», τὸ ὅποιον συγκροτεῖται, συστηματοποιεῖ καὶ καταφέρει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν εὐρισκόμενον ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιῶν τῆς διαφωτίσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Συνιστᾶται διὰ τὴν μελέτην τῶν ἀφορούντων τὴν πνευματικὴν ἐπιστράτειον ζητημάτων Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῶν Προέδρων τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐθνικοῦ Μετριοῦ Παιδαγωγικοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συστημῶν τῆς Παιδείας Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Γραμματέων καὶ Καλῶν Τεχνῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκαμμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, τριῶν ἀνωτέρων δημοκρατικῶν ὑπευθύνων ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, τοῦ Διευθυντοῦ Λογικῆς Διαφω-

τίσεως τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ πάντα ἐξαρτῶνται διανοομένων καὶ ἐπιστημῶν διαρκούντων δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ὡς σύμβουλος, μετὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦτου καὶ τῆς κατὰ τὸ κατωτέρω ἀρθρον 3 Ἐκτελεστικῆς Επιτροπῆς, χρησιμεύει ὁ Γραμματεὺς τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως, διαρκίζοντας δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 παράγραφος 2 ἀναφερομένων μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Επιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰς ὑποδείξεις καὶ ὁδηγίας τοῦ Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐπιστρατεύσεως, ὡς καὶ τὰς ἐνδεικνυμένας ἐνεργείας φέρει ταχέως εἰς πέρας Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου, ὁρίζοντος δι' ἀποφάσεις του τῆς ἐπιμελητῆς τῶν τομῶν Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο τίθει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ καθηγητῶν, ἐπιστημῶν καὶ ἄλλων διανοομένων, τῶν Διευθυντῶν Λογικῆς Διαφωτίσεως καὶ Ἐσωτερικοῦ Τύπου τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ἐνὸς μέλους τοῦ ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκαμμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, τοῦ Διευθυντοῦ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκαμμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκαμμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ὅστις, πληρὴ τῆς ἀναγκαζίας αὐτοῦ ἐπιμελητῆς τομῶς ὡς μέλους τῆς Ἐκτελεστικῆς Επιτροπῆς, ἀποτελεῖ ἐμπροσθέντος καὶ πᾶσαν διοικητικὴν ἐνέργειαν τῆς Γραμματείας τοῦ Γραφείου Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως καὶ χρησιμεύει ὡς Σύμβουλος μετὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιστράτειον περιλαμβάνονται πάντες οἱ ἐπιδόσεις Ἑλλήνων ἰργαζομένων τοῦ πνεύματος.

2. Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται : Τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, οἱ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἐθνικοῦ Μετριοῦ Παιδαγωγικοῦ, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παιδείας Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, οἱ Δημοσιογραφικοὶ ἑνώσεις, τὰ μέλη τοῦ Φιλολογικοῦ Σολοῦ «Παρνασσῶν», τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπι-

ρείας Επιστημονικής Οργανώσεως της Έργασίας, τών Ὁργανισμῶν Θεάτρων, μουσικῶν Ἐνστίτων καὶ κινηματογράφου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου δύναται νὰ ἀπαχθῶσιν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιστράτειον καὶ μέλη ἄλλων πνευματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Σωματείων μὴ μνηστευομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, εἰς καὶ διανεμόμενοι ἐπικρατεῖς, μὴ συγχρόνως μέλη Συλλόγου τινός.

4. Αἱ παντὸς εἵδους δαπάναι τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κηρυσσόμενης πνευματικῆς ἐπιστράτειας ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῶν συναρῶν Κεραλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Διακρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Τύπου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀνωτάτου ἑσώτερου τῆς Πνευματικῆς Εἰςπστράτειας καὶ Ὑπουργοῦ τῶν τριῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων, καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου θὰ καθορισθῶσιν ἡ μορφή καὶ αἱ γενικαὶ ᾠρομαὶ τῆς κινητοποιήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Αἱ λεπτομέρειαι, ὡς καὶ ἡ ὅλη ὀργάνωσις τῆς πνευματικῆς ἐπιστράτειας, δύνανται νὰ καθορισθῶσιν εἰς ἐκδοθητέον Κανονισμὸν, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τετυρισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχαται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ πνευματικὴ ἐπιστράτευσις θεωρεῖται ληθῶσα γάρων ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς διὰ τοῦ λόγου τῆς 11ης Νοεμβρίου 1940 τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΙΟΥΔΗΣ, Χ. ΛΑΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους τετρακτρία.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διακρίσεως Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριε Ύψιπουργέ,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2379
τῆς 16.11.40 ἐγγράφου Ὑμῶν ἔχω τὴν τιμὴν νῦν εἰς
ἀνακοινώσω τὰς ἐξῆς:

Κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καθ' αἷς
εἰργάσθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Λογοκρισίας ὑπολογί-
ζω ὅτι ἤνοιξα περὶ τὰς 250 σταλείδαις μετὰ τὴν ἔκ-
κρηξιν τοῦ πολέμου ἐπιστολὰς. Ἀπῶσαι φέρουν ἡμε-
ρομηνίαν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου μέχρι 7 Νοεμβρίου. Ἐκ
τούτων ὅσαι ἐστέλλοντο παρ' ἐλλήνων καὶ δέν ἦσαν
ἐπιστολαὶ καθαρῶς ἐμπορικῆς φύσεως ἀναφέρονται
περίπου ὅσαι εἰς τὸ γεγονός τοῦ πολέμου. Περὶ τὰς
200 τοιαύτας ἐπιστολὰς ὑπολογίζω κατὰ ἀποδέγγισιν
ὅτι ἔχω λογοκρίνει. Μεταξὺ τούτων οὐδεμία ἦτο ἀντι-
πατριωτικὴ. Τὰς ἀπαισιοδόξους ἐπιστολὰς, ὑπολογίζω
εἰς 15 ἕως 20. Ἐκ τούτων οὐδεμία προήρχeto
ἐκ τοῦ μετώπου. Αἱ πλεῖσται εἶχον γραφεῖ ἀπὸ γυναι-

κας ἀγραμμάτους καί μίαν μόνον ἀπό ἑνα ἀνώτερον ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικόν, ἥτις εἶναι μὲν ἀπαισιόδοτος ἀλλ' οὐχί καί ἡ τοπαθή. Ἐπιστολαὶ στρατιωτῶν θά ἤνοιξα πλεον τῶν 150. ἑξήκοντα ἢ ὅσοι ἐφαίνοντο νὰ κατέβαλον ἐνεργείᾳ νὰ ἀποσπασθῶσιν εἰς μετόπισθεν ὑπηρεσίας. Περὶ τοὺς 10 παρεπονέοντο διὰ τὴν τροφήν.

Αἱ λοιπαὶ ἐπιστολαὶ τὸσον αἰ παρὰ στρατιωτῶν ἀποστελλόμεναι ὅσον καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἀρχαίου πληθυσμοῦ ἀκόμη καὶ αἱ ἐπιστολαὶ αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἀεροπορικῶς πηγείας περιφέρειας μαρτυροῦν φρόνημα σταθερόν, ἀποφασιστικότητά καὶ σὺχνάκις πλήρη συνείδησιν τοῦ ὅτι τῆς σκληρότητος τοῦ ἀγῶνος ὅσον καὶ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Εἰς οὐδεμίαν ἐπιστολήν δὲν συνήντησα ἐπικρίσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἀξιωματικὰς τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ οἱ ἀπαισιόδοτοι ἀκόμη δὲν ἀμφιβάλουν ὅτι αὐτὸ καὶ ἐπράξαμεν ἔπραπε νὰ τὸ πράξωμεν.

Αἱ πλεοῦσαι ἐπιστολαὶ χαρακτηρίζονται ἀπὸ πολέμικον μῆνος καὶ πίστιν εἰς τὴν νίκην. Ἀποδοῦναι ὅτι δὲν ἔσχον τὴν καλὴν ὑπνέουσιν τοῦ κ. Ἐξαρχοπούλου νὰ κρατήσω ἀντίγραφα μερικῶν ἐπιστολῶν, αἱ ὁποῖαι νομίζω ὅτι ἦσαν ὡραιότεραι τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν «Ἐξέτιαν». Σοχνάκις εἶρεθα «λογοκρίταί βακρυδόντες». Ἐνθυμοῦμαι ἐπιστολήν πατρὸς τραυματίου τοῦ 12 νὰ εὖχεται εἰς τὸν μαχόμενόν υἱόν του τὴν ἰδίαν τιμὴν καὶ τὴν ἰδίαν τύχην. Ἐπιστολήν μητρὸς ὑπερφανευομένης διότι τὸ παιδί της μάχεται σὲ εὐγενέστερο ὅπλο «τὴν ἀερρ-

πορίαν.-

Ἐν τούτοις μοῦ ἐνεποήσαν καί ἄλλα δύο στοιχεῖα τὸ ὑψηλὸν πνευματικὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον τοποθετεῖται συχνά παρὰ πολλῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγροτῶν καί μικροαστῶν ὁ σημερινός ἀγὼν καί ἡ ἔξαρσις τῶν γυναικῶν συζύγων, μνηστῶν καί ἐρωμένων ἀκόμη εἰς σφαίρας ὅπου τὰ ἀτομικά αἰσθηματα θανατοφύγονται καί συγχωνεύονται μέ τὰ συγγενέστερα ἰδεώδη τοῦ πολίτου καί τοῦ ἀνθρώπου.-

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τούτων ἐπιστολῶν θυνάμεθα νά ἀντλήσωμεν νέαν ἀπόδειξιν διὰ τὴν περὶ ἡμῶν εὐχένειαν τῆς οὐσίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχει κατασκευασθῇ ἡ ἑλληνικὴ ψυχή καί διὰ τὴν ρώμην αὐτῆς, ἡμεῖς τὰς ὁποίας πάντοτε, ἐν τῇ αὐτοπαγεῖ τῆς ἐνότητι, ἐφανέρωσαν ἡ φύλη εἰς τὰς στιγμὰς τῶν χρισίμων ἀγώνων καί τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν.-

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 1940.

Ἀριθ. πρωτ.

40453/1

Πρὸς

Ἀπάσας τὰς Δημοσίας, Πολιτικές,
Στρατιωτικές καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως πα-
ράσχητε πᾶσαν διευκόλυνσιν καὶ συν-
δρομήν εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ παρόν-
τος ἐγγράφου καθηγητὴν τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνον Τσά-
τσον εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῇ ἐμπιστευ-
τικὴ κρατικὴ ὑπηρεσία.

Ὁ Ὑφυπουργός

Θ. Νικολούδης

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

КТолдот

287. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

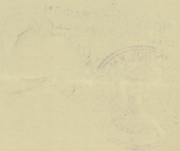
1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900. 1900. 1900.

1900.

1900.

10

Ἀποδελξὺς δραχμῶν

P. over

*Ο κάτωθι υπογεγραμμένος.

Kurat. Vorkov

Έλαβον παρά του κ. Η. Σαμπανάκου Τριμητάρχου Ύψιπουργείου Τόκου καὶ
Τουρισμοῦ τὰς ὡς ἄνω δραχμὰς... *οὐκ ἔχεται*.....

Τουρισμοῦ τὰς ὡς ἂν ὀραχθῆς... *οὐκ ἔστιν*...

periodic - not column type. most

Григорьев и Прохоров, Киев, 1897 г.

Εν Αθήναις τῇ.....1940

• Ο Αεβίω

Alonso

2000

388

~~4/11~~

2

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1940

Αριθ. πρωτ. 41838/Γ.-

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ο

Επί τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ

Υφυπουργός.

Ἐχοντες ὑπ'ὄψει τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. I καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 2702/1940, ἡ Περί ὀργανώσεως τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας ἡ,

Δ ι ο ρ ῖ ζ ο μ ε ν

ὡς μέλος τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν ἡμῶν Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τοποθετοῦντες αὐτόν ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τομέως πνευματικῆς δράσεως τὸν κ.Χρυσόστομον, Καθηγητὴν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Ἀποστολαὶ εἰς τὸ Ἑσωτερικόν, Πυρῆνες διαφωτίσεως).-

Ο Υφυπουργός

Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥΔΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
Ο ΠΡΟΫΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ

ΔΙΕΥΣΗ Α'ΔΙΕΥΣΗ Β'

Βασιλική Κοίτη
 Ειρηνικός Βασιλιάς και Προέδρου
 Σημάτων: Επιτροπή

Επιγραφές
 Λείψανα

Οι Καθηγηταί του Πανεπιστημίου κ.κ. Τσάτσος και Ζακυνθινός
 'Ο Διευθυντής των Ελλών Τεχνών κ. Πρεβελάκης
 'Ο Προϊστάμενος Υπηρεσίας Εκθέσεων κ. Μωρέτης

Συνεδριάζει:

Χρόνης
 Σπυρίδης
 Σπυρίδης
 Σπυρίδης
 Σπυρίδης
 Σπυρίδης

Συνεργεί:

Θεοδωρόπουλος

ΑΙΘΟΥΣΑ Α'ΑΙΘΟΥΣΑ Β'

"Βιβλίο Κράτους
Είκοσι Βασιλέως καί Προέδρου
σημαται

Επιγραφί
Αείμενα

Τό "Ιδανικό του Πολέμου

Μεγάλοι ηρώοι Νεωτέρας Ιστορίας

Εθνική Ανεξαρτησία

Ελευθερία Βαλκανικών Λαών

Πνευματική Περιουσία της Ανθρωπότητας

Συνοργάνωσις

Κουγιός
Οίκονόμος
Ορλάνδος
Δονιφίδης
Δασκάλειος
Βλάχος

Συνοργάνωσις

Θεοδωρόπουλος

Βιβλία

Βιβλίο Κράτους
Είκοσι Βασιλέως καί Προέδρου
σημαται

Εθνική Ανεξαρτησία
Ελευθερία Βαλκανικών Λαών
Πνευματική Περιουσία της Ανθρωπότητας

Γενικό Αρχείο Κράτους

ΑΙΘΟΥΣΑ Γ'.ΑΙΘΟΥΣΑ Β'.Φιλέλληνες ή Προέκδοτοι
ΈλληνισμόςΠολιτισμός
Ακτινοβολία
Ίσωςρία

Μεγάλοι μορφαί Νεωτέρας Ίστορίας

Προέδοτος
Προέδοτος
ΠροέδοτοςΠροέδοτοι ΠροέδοτοιΣυνεργάταιΚουγέας
Οίκονόμος
Ορλάνδος
Δανιηλίδης
Δασκαλάκης
ΒλάχοςΣυνεργάταιΒιβλίαΒιβλιογρ. Σταμ. Αδάμαρη
Μάρκο Γερμανοί Φιλέλληνες
NEWS OF THE WEEK Ιον φ.Κακριδής
Βλάχος
Ζεφειδής
Σιγούρας

Γενικά Αρχεία Κράτους

ΑΙΘΟΥΣΑ Γ΄Φιλέλληνες και Πρόκλησις

Επίγραμμα Στοιχεῖα περί τῶν Ἑλληνο-Ἰταλικῶν Σχέσεων
τῶν τελευταίων 2 ἑτῶν.

Παναγιώτης
Χρόνης

Ἱστορικοὶ καὶ Ἑθνολογικοὶ
Γενικά Συνοψίζεται

Παναγιώτης
Σεφερίδης
Σβολόπουλος

ΝΑΥΤΙΚΟΝΣΥΝΕΡΓΕΙΑ

Καὶ
Κρατὶς
Γενετικὸς
Προβλεπτικὸς
ἱστορικός καὶ ἑθνολογικός

Περιπέτειαι Ἀνδρακλήων

Ἱστορικοὶ καὶ ἑθνολογικοὶ

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἱστορικός
ἑθνολογικός καὶ ἑθνολογικός

ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ

ἑθνολογικός
ἑθνολογικός

Βιβλία

Βιβλιογρ. Σταμ. Ἀδσχαρη
Μπάρτ Γερμανοὶ Φιλέλληνες
NEWS OF THE WEEK Ἰον φ.

Συνοψίζεται

Κακρὶδης
Βλάχος
Σεφερίδης
Σιγούρος

Γενικά Ἀρχεῖα Κράτους

H. K. K. K. K.

Ἱστορία τῶν Πολεμικῶν ΣυνθηκῶνἩ Ἱταλικὴ ΠρόκλησιςΣΤΡΑΤΩΝ

Ἐπίσημα Στοιχεῖα, περὶ τῶν Ἑλληνο-Ἱταλικῶν Σχέσεων
τῶν τελευταίων 2 ἑτῶν. Συνεργάται

Βερνάρδος

Χρῆνης

Ἱστορικὸν καὶ ἑκδοτὸν
Γενικὸν Συνεργάται τους

Παπαδόκης
Ζεφεριδῆς
Σβολόπουλος

ΝΑΥΤΙΚΟΝΣυνεργάται

Θωκὴς

Λυκοδόσης

Γεωργηκόπουλος

Ποριδῆς

Ναβάρχος Κριεζῆς

Ἱστορικὸν καὶ ἑκδοτὸν

Περιπέτειαι ΔωδεκανήσωνΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Ἱερός
Πρότοι Ἑλλ. Ἀεροκρόι

Συνεργάται

Αἰμ. Χόνδρος

Βασταρόης

Γεν. ἑκδοτὸν

Γκ. Σπυριδίου

Γκ. Κωνσταντίνου

Γκ. Ἀποστολίου

Ἱερός Γάβριελ
Καλαμνίκουλος

Ἀποστολίου Μανώλης
Σβολόπουλος

Ίστορία τῶν Πολεμικῶν ΔυνάμεωνΣΤΡΑΤΟΣ

Ίστοριογραφία

Σύγχρονα Ὁπλα τοῦ Ἑλλην.

Λέγερα

ΣυνεργάταιΒερνάρδος
ΧρόνηςΊστορικόν Ἑθνολ. Μουσείου
Γενικά Ἀρχεῖα ΚράτουςΝΑΥΤΙΚΟΝΣυνεργάταιΦωκῆς
Λυκοδίδης
Γεωργακόπουλος
Ποριώτης
Ναυάρχος Κριεζῆς

Ίστορικόν καὶ Ἑθνολ. Μουσείου

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑἹστόρος
Πρώτοι Ἑλλ. ἈεροπόροιΣυνεργάταιΔημ. Χόνδρος
ΒασταρδήςΓεν. Ἐπιτελεῖον
Υκ. Στρατιωτικῶν
Υκ. Ναυτικῶν
Υκ. ἈεροπορίαςΤόμπρος Γλάτης
ΚαλομενέσκουλοςἈνταποκριτὴς Μετώπου
Σβολόπουλος

Πόλεμος ικη Ποδνοία

Χάρτης
 αεροπορική
 σύγχρονα Όπλα του Έλλην. Στρατού
 Λάφυρα

Συμμετέχουν

Γεν. Έπιτελετών
 Υπ. Στρατιωτικών
 Υπ. Ναυτικών
 Υπ. Αεροπορίας

Τόμπρος Γλάπτης
 Καλομενόπουλος

Ανταποκριταί Μετώπου
 Σβολόπουλος

Κοινωνική Πρόνοια

ANTINOTIFICHE AMBA

Συνεργάται

Η. Ο. Ε.

Συνεργάται

Συνεργάται

Χρηστάκης
Πατριωτικόν Ίδρυμα
Υπουργείον Έθν. Προνοίας
Αποστολική Διακονία

PROAMIRAL VICEAMIRAL FRANCE

ΕΙΣ

Ἑλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός

ΑΝΤΙΛΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Συνεργάται

Ε. Ο. Ν.

Συνεργάται

Συνεργάται

ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Νίκη"Αμείχος Πληθυσμός"ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑΣυνεργάταιΕ. Ο. Ν.*Ουκ αν*
ΣυνεργάταιΣυνεργάταιΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣΚουγέδας
Οίκονόμος
Κακριδής

Νίκη

Εκδόσεις

Καλλιτεχνική "Εκδόσεις"

Α.- "Εργασίες του Αγίου"

Β.- "Αντίθετα"

Γ.- "Οσμή της Ήρας"

Δ.- "Αποστολή Πολιτισμού Πατρίδας"

Ομιλία Νίκης

Συνεργάται

Συνεργάται

Κουγέας
Οίκονόμος
Κακριδής

Εκδόσεις

Καλλιτεχνική "Εκδοσις

Α.- "Εργα του Αγίου"

Β.- "Αντίκ"

Γ.- "Οδοιπόρος της Εκδόσεως"

Δ.- "Ανθολογία Πολυεπικών Ποιημάτων"

Νικηφόρος Βαλσάμης

Συνεργάται

Ε.- "Εργα-Ποιήματα"

Ἐκδόσεις

Σύμα τῆς Ἐκθέσεως.-

Ἐπιτροπὴ

Α.- Ἑρμηνεία τοῦ Ἀγῶνος

Β.- Ἀντί-Με.

Β.- Ὁδηγὸς τῆς Ἐκθέσεως

Ἀρίστες ἀισθητικαὶ τῆς Ἐκθέσεως.

Δ.- Ἀνθολογία Πολεμικῶν Ποιημάτων

Διαγγραφαί

Ε.- Κάρτ-Ποστάλ

ΣΤΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.-

ΕΚΤΡΟΦΗ

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ.κ. Τούτοις κα

Ὁ Διευθυντής τῶν Ἀρχαίων Τεχνῶν κ. Πρεβεδού

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Υπηρεσίας Ἐκθέσεων κ. Μαρ

Ἀφίσες Διαφημιστικάι τῆς Ἐκθέσεως.

Ὁμιλία.

Διαφημισ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνδω-
ματώσῃ εἰς τὸν ^{ἀνθρωπίνον} ἀγῶνα τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τῆς Χώρας,
ἐπῆρξε, μετὰ τὴν πρῶτην τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἡ σημαντικω-
τέρα πρῶξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ
πολέμου. Μόνη τῆς ἡ πρῶξις αὕτη ἐστὶ τοιοῦτος ὁ
τὸν ἀγῶνα μας εἰς ὠρισμένον ἐπίπεδον καὶ τοῦ προσέδωκε
ἓνα ὠρισμένον χαρακτῆρα. Τοῦ προσέδωκε τὴν
ἐστὶ τοιοῦτον ἢ καὶ τὸ ἡθικόν ὕψος τοῦ
ὅποιον ἔπρεπε νὰ προσλάβῃ. -

Ἀλλὰ βεβαίως ἡ πρῶξις αὕτη ἐπάγεται διὰ τοὺς ἐνταλ-
θέντας τὴν πραγματοποιήσιν καὶ τὴν ἐξειδίκευσιν αὐτῆς
ἔργον τμητικόν ἀλλὰ καὶ βαρὺ καὶ δυσχερές καὶ πλήρες
εἶθον. -

Πάντοτε ὠρισμένα ἰδεολογικά συνθήματα ἐπικαλοῦνται
τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ ἐοικὸς οὖν πρόκειται περὶ
αὐτοῦ. Πρόκειται ὁ ἀγὼν νὰ στείχῃ ὡς ἡ πνευμα-
τικὴ νὰ συγχερσθῇ καὶ νὰ ἐργανωθῇ
εἰς πνευματικὸν ἀγῶνα. Ἡ πρόθεσις
αὕτη εἶναι πράγματι πρωτότοκος, καὶ τοῦτο διότι ~~αὐτὴ~~
^{αὐτὴ} ~~ἡ~~ ~~πρωτότοκος~~ σπανιώτατα παρέδχον εἰς τοὺς ἡγέτας
τὸ κατάλληλον ἔδαφος ὥστε ὁ ἀγὼν αὐτῶν νὰ ἀνυψωθῇ εἰς
πνευματικὸν ἀγῶνα, ὅπου δὲ τοῦτο συνέβη, ἡ συνέψις αὐτῆς οὖν
ἐπραγματοποιήθη. Ἡ τοιαύτη πρωτοτυκία τῆς ~~ἐκείνης~~ ^{ἐκείνης} ἐνός
ὁργανοῦ ἐνός πνευματικοῦ ἀγῶνος ἀποτελεῖ καὶ τὴν κυρίαν
δυσχερείαν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς. -

Ἡ πρώτη δυσχερεία συγκεκριμένως συνίσταται εἰς τὴν
προσπάθειαν τὸ ἐπίπεδον τὸ ὅποιον ἐμάχων προσέλαβε καὶ

ἦν στιγμήν συνελήφθη ὡς πνευματικὸς ἀγὼν νᾶ τὸ διατηρή-
σῃ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δογματικῆς οὐσιαστικῆς
σεύς του. Διότι ἕλλως καὶ ἐν τὰ κατὰ μέρος ἐπιτόχουν,
ὡς ἀπαλοῦσθαι τὸ ὁ λ ο ν. Καὶ περὶ αὐτοῦ κυρίως πρόκει-
ται.-

XX

Ὁ καλέσας τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τοῦ ἑλληνισμοῦ
εἰς ἓν εἶδος ~~πνευματικῆς~~ ἐπιστρατεώσεως εἶχε προφανῶς
κατὰ νοῦν ὅτι ἡ ἱστορικὴ πρῆξις τῆς 28ης Οκτωβρίου καὶ
ὁ ἐπακολουθήσας πόλεμος εἶναι πρῆξις τοῦ πνεύματος, ὡς
ναί μάλιστα κατὰ κύριον λόγον πνευματικὸν ἔργον μὲ πνευ-
ματικὸν νόημα.- Ἐπρεπε κατ'ἀκολουθεῖαν πρῶτοι οἱ πνευμα-
τοὶ Ἕλληνες νᾶ ἔχουν συνελθεῖν τοῦ νοήματος τοῦτου καὶ
νᾶ τὸ ἐνσυνένοιθεσθαι ὡς νόημα τῆς ἰδίας τῶν πνευματικῆς
ἐκείνης ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν συνδεσίαν τῆς ἑλλης πνευ-
ματικῆς ἐξελέξεως τοῦ ἔθνους. Συνεισητοποίησις/ καὶ κατὰ-
φασίς/ τοῦ ἁγῶνος, αὐτὸ πρωτῶτως ἐζητεῖ ὁ συλλαβὼν τὴν
σχέσιν τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεώσεως. Ἀλλὰ συνεισητο-
ποίησις σημαίνει πνευματικὴν ἐμ β ἄ θ ο υ ν ο ι ν τοῦ
ἁγῶνος. Ἡ ἐμβάθυνσις αὐτῇ θὰ ἐπιτευχῇ διὰ τῆς διαρκῆς
ἐριδτικωτέρας τ ο π ο θ ε τ ῆ σ ε ω ς α ὐ τ ο ῦ ε ἰ ς
τ ὁ ν ρ ο ῦ ν τ ῶ ν σ ῆ μ α ι ν ὀ ν τ ω ν γ ε γ ο
ν ὀ τ ω ν τ ῆ ς ἰ σ τ ο ρ ῖ α ς. Σημαίνοντα ὅς εἴ-
ναι τὰ γεγονότα διὰ τὴν ἱστορίαν, οὐχὶ δυνάμει τῆς ποσο-
τικῆς τῶν ἐκτάσεως ἢ τῆς χρονικῆς τῶν ἐκτάσεως, ἀλλὰ ду-
νάμει τῆς ἐπιδράσεως ἣν ἠσκησαν ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ αὐτοῦ πολιτι-
μοῦ. Δὲν ἀρκεῖ νᾶ ἐπαναλαμβάνωμεν τὸ ὅτι ἡ ἑλλὰς μέχε-
ται διὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὸ πνεῦμα, διὰ τὰς αἰωνίους ὁ-

ζίας τὰς ἑποίας οἱ πρόγονοί της ἐδημιούργησαν. Ἡ ἔξω-
τερικὴ ἐπανάληψις, ἔστω καὶ μὲ ποικίλματα, ὁρῶν συνθη-
μάτων οὐκ ἔδωκε βοήθειαν εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τοῦ
νοήματος τοῦ ἀγῶνος. Τοῦτον τὸν ἴσως διὰ τῆς μονοτονίας
ἐπαναλήψεως ἀμβλύνει τὴν δεκτικότητά των ἀκουόντων.
Χρειάζεται μίᾳ διαρκῶς ἀνανεομένη καὶ ἐκ βαθέων εἰς
ἐκδόσιν περιπτῶσιν συνολικὴ συγκρότησις τοῦ ἑλληνικοῦ
κόσμου εἰς τρόπον ὥστε δι' ἑκάστον ἄνθρωπον, Ἕλληνα ἢ
ξένον, ἱκανόν ἐπωσθήποτε νὰ λειτουργήσῃ ὡς πνεῦμα, νὰ
καταστή ὁ ἑλληνικὸς ἀγὼν πραγματικὴ βίωσις.-

Τοῦτο ὅμως οὐκ εἶναι ἔργον τὸ ὅποτον δύναται νὰ ἐπι-
τελεσθῇ διὰ τῆς ἐκκομπῆς συνθημάτων, δι' ὅλης τῆς «ἔξω-
τερικῆς μηχανῆς» τὴν χρησιμοποίησιν ἢ οὐκ ἔχοντος προπαγάνδᾳ
εἶναι ἔργον προσωπικοτήτων, ἔχει εἰδίκων ἐπιστημόνων ὧν
συνήθως ἡ διάνοητικότης, ἔξω ἀπὸ τὸν κλάδον εἰς ὃν ἀπο-
κλειστικῶς ἐπεδόθησαν, οὐκ ὑπερβαίνει τὴν στάθμην τοῦ
κοινοῦ ἀγρότου ἢ τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ ἔργον τῶν ὀλίγων ἐκεί-
νων οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ὀνομάζωνται κατὰ κυριολεξίαν
πνευματικοὶ ἄνθρωποι. εἶναι δὲ ἔργον τὸ ὅποτον ἔχει
β ρ α ὁ ὅ τ ε ρ ο ν ρυθμὸν ἀπὸ τὴν προπαγάνδαν, διότι
κατατείνει εἰς β α θ ὁ τ ε ρ ο ν καὶ δι α ρ κ ἔ σ τ
ρ ο ν σκοπόν.- Ἀπαιτεῖται θέν φιλοσοφικὴ καὶ ἱστορι-
κὴ καὶ πολιτικὴ συνείδησις τοῦ νοήματος τοῦ ἀγῶνος.-

Ἄλλ' ἀπαιτεῖται καὶ κατὰφασις τοῦ νοήματος τοῦ ἀγῶνος.
Ἄρσκει οἱ φορεῖς τῆς πνευματικῆς παραδόσεως τοῦ Γένους
νὰ ἀναγνωρίσουν τὸ πνευματικὸν τοῦτο νόημα ~~τῶν ἀγῶνων~~
νὰ τὸ καταστήσουν νόημα τῆς ἰδέας των πνευματικῆς ὁμη-
ουργίας, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πνευματικὴ παραγωγή τῆς χῶ-
ρας νὰ διέπεται ἀπὸ τὸ ἴδιον νόημα ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἰδέαν
ἀπὸ τὴν ὅποσαν διέπεται καὶ ^{ὁ ἀγὼν} ὁ ἀγὼν.-

Δέν ζητοῦμεν ποσὸς πολεμικὴν λογοτεχνίαν ἢ τέχνην.
 Δέν ζητοῦμεν καὶ νῦν ἐπιβάλλωμεν οἰανδήποτε κατεδύον-
 σιν εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Τοῦτο θὰ
 ἀντακείτο ἀκριβῶς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν
 δι' ἣν σήμερον ἀγωνιζόμεθα. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐμβάθυν-
 σις εἰς τὸ νόημα τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς τὴν ὁποίαν ζο-
 μεν, ὁδηγεῖ εἰς μίαν πρώτην ἀρχὴν ἐξ ἧς καὶ ἑλληνι-
 κὸν ἐν τῷ ^{ἡρώδου} πνεύματι ἐπήγαγε καὶ πηγάζει. Ἐπιδιώκομεν
 τὴν ἀνάτασιν τῶν συγχρόνων πνευματικῶν ἀνθρώπων εἰς
τὸ πρωταρχικὸν τοῦτο σημεῖον καὶ εἰς τὰ αἰτήματα πολι-
 τισμοῦ τὰ ὅποια ἐνσαρκιώνει. Ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη ἀνύψωσις
 δέν εἶναι παρὰ ἀξιοῦς ἐλευθερίας καὶ ὅχι πειθαναγκα-
 σμός καὶ ἑτερόνομος καθοδήγησις τῶν συγχρόνων πνευμα-
 τικῶν ἐργατῶν, τοῦτο δέν δύναται νὰ ἀφισβητηθῇ ἀπὸ
 τοὺς ἀναγνωρίζοντας, ὅτι ἐλευθερία δέν εἶναι αὐθαίρε-
 σία ἐνὸς ἐκδότου ἀλλὰ ἐξυψώσις καὶ μέθεξις εἰς τὸν χῶ-
 ρον τοῦ πνεύματος. -

Κατάφασιν τοῦ πνεύματος, ὅπως τὸ πνεῦμα βλαστáνει
ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς ~~καὶ~~, ὅπως κατὰ τὸν νόμον τῆς ἱσ-
 τορικῆς ἐξελέξεως τοῦ πνεύματος διεπλάσθη εἰς τὴν ἑλ-
 λάδα, κατάφασιν τὴν ὁποίαν καθίστα ἐπιτακτικὴν τὸ γεγο-
 νός, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅχι μόνον ἀφισβητεῖται ἡ
 ἀξία τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ἀλλὰ γίνεται προσπάθεια νὰ
 ἐξοβελισθῇ, τέλειον ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα,
 ἀντικαθίσταμενον δι' ἄλλων ἀντιθέτων αἰτημάτων. Τὴν κα-
 τάφασιν ταύτην, ὡς ἔργον ἐξυψώσεως πρὸς τὰ βαθύτερα νό-
 ματα ~~τῆς ἑλληνικῆς γῆς~~ τοῦ πνεύματος καὶ κατ' ἀκολουσί-
 αν ὡς ἔργον ἐλευθερίας ζητοῦμεν ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ
 ἀνθρώπου τῆς ἐλλάδος. -

Διὰ τῆς καταδόσεως ταύτης ἔρχονται οἱ ῥῥοιοὶ οἱ σημερινοὶ φορεῖς τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος νά δι-
απιστώσῃσιν ὅτι ὁ ἐλληνικός ἀ-
γών εἶναι ἀγών πνεύματος, ἀγών ἐκέρ-
θλων τῶν πνευματικῶν ἀξιών αἱ ὁποῖαι ἐτίθησαν ἐμπρόκτως
ὡς ὑψίστα αἰτήματα ζωῆς ἐπὶ τῶν ἑλλήνων κατὰ τὸν ροσὴν
τῆς ἱστορίας των.-

X

Ἡ συνειδήσις τοῦ νοήματος τοῦ ἀγῶνος ἀπο-
τελεσθῇ τὴν ἐξ ἀντικειμένου ἐπέκτασιν
αὐτοῦ πρὸς τὸν πνευματικὸν τόπον ὅπου ὁ ἀγὼν οὗτος ἀπο-
κτὰ ὅλον τοῦ πνευματικὸν μεγαλεῖον. Ἡ κατάφασις τοῦ
νοήματος τοῦ ἀγῶνος ἀποτελεσθῇ τὴν ἐξ ὑποκειμένου
ἐπέκτασιν τοῦ ~~ἀγῶνος~~^{ἀγῶνος} εἰς ὅλους τοὺς πνευματικοὺς
ἀνθρώπους, τοὺς ἑλλήνας καὶ τοὺς ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἐλλη-
νικῶν παραδόσεων σκεπτομένους.-

X

Ἡ ἀναγωγὴ ὁλοκλήρου τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ζωῆς εἰς τὰς
πηγὰς ἐκεῖνας εἰς τὰς ὁποίας κατὰ ἱστορικὸν νόμον τοῦ
πνεύματος συναντῶνται ὅλοι οἱ φορεῖς τῶν ἐλληνικῶν ἀξιών
καὶ τῶν ἐλληνικῶν παραδόσεων, ἐπάγεται καὶ τὴν ἐν τῇ ἐλ-
ληνικῇ ἰδέᾳ ἔνωσιν ὅλων τῶν πνευμα-
τικῶν προσπαθειῶν, ἔνωσιν ἣ ὁποῖα θα συν-
τελέσῃ ἀμεσώτατα εἰς τὴν ἐναρξοτέραν καὶ ἀκριβεστέραν
διαχάραξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν προσωπι-
κότητος καὶ τῆς ἠθικῆς τῆς ἐν τῷ σημερινῷ κόσμῳ.-
θα ἐπέλθῃ ὅς ἡ ἔνωσις αὕτη χωρὶς καμψαν ἐπιβολὴν ἐπὶ
τῆς ἰδιοτυχίας ἐνός ἐκείνου πνευματικοῦ ἐργάτου, ὅστις

778.-

καὶ μεγαλειότηρας διαρκείας.-

Τούτου δὲ οὐκ ἔπρεπε νὰ ἔχουν βαθεῖαν ἐπίγνωσιν
 ὅτι ἔχον μόνον/ἐπικεφαλῆς τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως
 τεθέντες, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ εἰς αὐτὴν ὡς τεσσόντες.-

X

Ἡ πνευματικὴ ἐπιστράτευσις μὲ τὴν συνειδητοποίη-
 σιν καὶ τὴν κατάφασιν τοῦ ἑθνικοῦ ἀγῶνος ἐμφανίζεται
 ὡς ἔργον ἐσωτερικόν ἢ ἐνός ἐκάστου πνευματικοῦ ἀνθρώ-
 που ἢ καὶ τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς ἑλληνικῆς πνευματι-
 κῆς κοινωνίας.-

Ἡ δὲ ἔμως ὁρὸν νὰ ἀντιμετωπῶμεν αὐτὴν ὡς ἔργον
 εὐρέως κοινωνικόν καὶ πολιτικόν, ὡς ἔργον μεταδόσεως
 καὶ διαδόσεως τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου τοῦ ἀγῶνος
 καθ' ὅσον βεβαίως ἡ ταιαύτη μετάδοσις εἰς εὐρυτέρους
 κύκλους εἶναι δυνατὴ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν συνειδητὴν προ-
 πάθειαν διὰ τῆς μεταδόσεως ταύτης νὰ ἀναβιβάζεται δι-
 αρχῶς περισσότερον τὸ ἐπίπεδον τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς
 προτύπῃς βαυτέρας μυστικῆς εἰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ
 ἀγῶνος.-

Ἰπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ πνευματικὴ ἐπιστράτευσις
 καθίσταται ἔργον πολιτικῆς καὶ ἱστορικῆς παιδείας εἰς
 ὅσον ὡς πρὸς τὰ σύγχρονα ἔθνη καὶ ἡμῶν προβλήματα. Δὲν
 εἶναι ἔργον προπαγάνδας ἀλλὰ
 ἔργον παιδείας. Ἡ προπαγάνδα, ἀνακλύει
 ἰδέα τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ κομπονισμοῦ, ἀποτελεῖ οἶον
 οἵποτε μέδον πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν προεκδόσεως τῶν
 μαζῶν. Ὑποδύλπουσα τὰ χαμηλότερα συνήθως ἐνστικτα ἢ
 ἐκχυδαίζουσα ὅσα εὐγενέστερα ἐπικαλεῖται διὰ νὰ κερδί-
 σῃ εἰς ὀριζόμεν, ἢ προπαγάνδα ὅθεν ὀφείλεται διὰ ἀληθείας
 πνευματικῶν μέδων ἕνα ^{ἀληθὲς} πνευματικὸν σκοπόν. Τὴν θεωροῦμεν

γενικῶς τὴν μεταχειρίζεται ὡς πρόσχημα καὶ ὡς ἐπικάλυμμα.-

Ἡ πνευματικὴ ἐπιστράτευσις ἦν ἐκήρυξε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπει εἰς τὸν μόνον σκοπὸν εἰς ὃν νοταται νὰ ἀποβλέπῃ πᾶσα πνευματικὴ προσπάθεια, εἰς τὴν ἀληθειαν. Καὶ ὅπου ἡ μετάδοσις νοσημάτων ἐπηρεαεῖ εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅθεν ἔχομεν προπαγάνδαν, ἀλλὰ π α ι ὅ ε α ν .-

Ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦτου φωτίζεται καὶ μία ἕλλη ὄψις τῆς πρωτοτυπίας τῆς σκέψεως τῆς πνευματικῆς ἐπιστратεύσεως.-

Ἡ συνειδητοποίησης τοῦ νοήματος τοῦ ἀγῶνος καὶ ἡ κατάφασις αὐτοῦ τοῦτο εἶναι ἡ οὐσία. Ἀλλὰ πῶς ἡ μὲς
 θ ο ὁ ς πρὸς μεταδόσιν αὐτῆς εἰς ὅσον ἔνεστι εὐρυτέ-
 ρους κύλους τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ;

X

Ἐν πρώτοις τὸ ἔργον τοῦτο χρειάζεται ἐ ν ὁ τ η τ α
 ἡ γ ε σ ί α ς.-

Ὁ συντονισμός τῶν πολλῶν νοημάτων τὰ ὅποια πρόσκει-
 ται νὰ μεταδοθῶν ἐντείνει ἀραιαίως τὴν δύναμιν των.-

Ἡ ἐνότης αὕτη διασφαλίζεται πρῶτον διὰ τῆς ἀναθέ-
 σεως εἰς ἓν πρόσωπον, τὸν ἐρμῶδιον Ὑπουργόν τοῦ Ἴδκου,
 τῆς τελικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ πάσης ἀναφευμένης διαφωνίας
 καὶ δευτέρον διὰ τῆς ἐναρμονίσεως τῆς ἐνεργείας τῶν
 κατὰ μέρος λειτουργιῶν.-

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ λογικὴ συναρμογὴ τῶν λειτουργ-
 ιῶν τούτων καὶ ὁ π ε ρ ι ὁ ρ ι σ μ ὅ ς αὐτῶν εἰς τὰς
 ἀληθεῖς ἀναγκάς.-

Ἡ καθ' ἑμῆς λογικῶς ὁρθώτερα διὰ ὁρθῶς αὐτῶν εἶναι
 ἡ ἀκόλουθος.-

A.- Ὑπερβία ἑξωτερικῶς, διαιρουμένη εἰς

1.- Τμήμα ἀτομικῆς διαφωτίσεως ὁ ἰ ὁ π ρ ο -
 ὥ π ι κ ῶ ν ἐ π α φ ῶ ν

(Δὲν περιλαμβάνεται εἰς αὐτὸ μόνον ἡ ἀποστολὴ ἐπιστο-
 λῶν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποστολὴ βιβλίων, ἐντύπων δημοσιευμάτων.
 Τὸ κύριον εἶναι τὸ στοιχεῖον τῆς προώπικῆς ἐλαφῆς, διότι
 εἶναι ἐντελὲς διάφορα ἐν προκειμένῳ καὶ τὰ ὄργανα τῆς
 ἐνεργείας καὶ ὁ τρόπος αὐτῆς).-

2.- Τμήμα ὁμαδικῆς διαφωτίσεως.-

(Ἐνταῦθα περιλαμβάνεται πᾶσα ἔκφρασις τῆς πνευματικῆς
 διαφωτίσεως ἀπευθυνομένη εἰς ἀπρόσωπον κοινόν τῆς ἀλλο-

δαφής ~~η~~ τὰ πάσης φύσεως δημοσιεύματα διὰ τοῦ τύπου ἢ αὐτοτελούς, αἱ πάσης φύσεως καλλιτεχνικαὶ ἐμφανίσεις.)

Β.- Ὑπηρεσία Ἐσωτερικοῦ.-

1.- Τμήμα ἀτορικῆς διαφωτίσεως.-

(Ἐνταῦθα περιλαμβάνεται ἡ ὀργάνωσις πυρήνων καὶ γενικῶς ἡ διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς διάδοξις συνθημάτων, ἐντόπων δημοσιευμάτων κ.τ.λ.)

2.- Τμήμα ὁμαδικῆς διαφωτίσεως.-

(Ἐνταῦθα περιλαμβάνεται ἡ διὰ τοῦ τύπου, ραδιοφώνου, κινηματογράφου διαφώτισις.)

Γ.- Ὑπηρεσία μελετῶν.-

(Ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς ἐποικίᾳ τὸ ἱστορικόν, οἰκονομικόν, κοινωνιολογικόν καὶ καλλιτεχνικόν ὅλκον ὅπερ εἰς χρῆσις μοποιεῖται ἄλλα τμήματα εἰς τὸ ἔργον των.)

Ὡς πρὸς προβλεπόμεν τρεῖς ὑπηρεσίας διαιρουμένας εἰς πέντε τμήματα καὶ πάντε τμηματάρχας οἵτινες καὶ εἰς διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν καθοδήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλὰ καὶ εἰς διαρκὴ ἰσχύϊν μεταξὺ των.-

Ἐάν διὰ τὴν ἐκλήρωσιν ὁρισμένων ἔργων ὁρισμένων εἰς ἓν τῶν ἀνωτέρω τμημάτων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις καλλιτεχνικαί, ἢ οἰκονομικαί ἢ ἱστορικαὶ οἱ τμηματάρχαι ὁ π ὅ ἰ ὅ λ α ν α ὁ τ ὦ ν ε ὁ θ ὅ ν η ν εἰς ἀνάθετον τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸν παρ' αὐτὸν ὑπευθύνως ἐκτελούμενον ὡς ἑρμῶδιον, ἐκ τ ὅ ς ἂ ν ἄλλως ἀποφασίσῃ ὁ ἡγεύμενος τῆς ἡνευμάτικῆς Ἐπιστρατείας Ὑπουργός. Πάντως ὅμως τὴν εὐθύνην δι' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστου τομέως εἰς αὐτὴν ἔχει ἔναντι τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον ὁ Τμηματάρχης αὐτῆς.-

γων ἕνός ἐκάστου τμήματος εἶναι ἄσκοπος. Κάθε τοιοῦτον
τμήμα, ἄσκει πολιτικὴν καὶ ὡς εὐδοχῶς ἐλθῃ ὑπὸ τοῦ
κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ~~πρὸς~~, ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι
δόστημα καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς δὲν εἶναι ἐπιστήμη.-

Πιστεύω ὅμως ἀκράδαντος ὅτι ὅσοι συλλάβουν κατὰ
βάθος τὴν οὐσίαν τοῦ πρώτου κηρύξαντος τὴν πνευματικὴν
ἐπιστρέψουσιν, τὴν ἀποστολὴν τῆς συνειδητοποιήσεως καὶ
καταφάσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ κατόπιν τὴν ἀποστολὴν τῆς
ἐν τῷ πνεύματι τοῦτῃ πολιτικῆς παιδείας τὴν ἀσκηθῆσο
μένην πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, ἔπου ζῇ καὶ ἀνταποκρί-
νεται ἡ ἀνθρωπινὴ συνειδήσις, αὐτοὶ δὲν θά δυσκολευθοῦν
νὰ εὐρίσκουν τὰ ἐκάστοτε κατάλληλα μέσα διὰ τὸν σάφως
δι' αὐτοὺς τεθεωρημένον σκοπὸν. Ἐβαρῶς ἀπαιτεῖται νῦν ἡ
πέτρα τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦ
το ἄρκει εἰ ἔχοντες αὐτὴν νῦν ἰσχυροῦν τὰς ἀναγκαίαις εἰσῆ-
γήσεις τὰς ὁποίας εὐκόλως θά ἀντιλαμβάνονται καὶ θά ἀπο-
δεχῶνται ὅσοι ἔχουν κάτι περισσότερον ἀπὸ τὴν πέτραν
τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος, τὴν πνευματικὴν
την ταυτοχρόνως χρειαζομένην διὰ νὰ μεγαλυνθῇ ὁ ἀγὼν αὐτοῦς
εἰς τὰ ὅλκαϊά του ὅρια. Δὲν πρέπει νὰ ληθρονῇται εἰς το-
αύτας στιγμὰς ὅτι μόνῃ ἡ ἐπικλησις τῆς κείρας καὶ τῆς
τριβῆς περὶ τὰ ἐπικαιρά καὶ τὰ τεχνικά καὶ τὰ καθ' ἡμέ-
ραν συμβαίνοντα εἶναι τὸ αἰώνιον ἐπιχειρήμα διὰ τοῦ ὁ-
ποίου ἡ ροὴ τῆς ἀγνοίας νὰ αὐτοσυντηρηθῇ καὶ
νὰ ἀποκροθῇ τὸ ἀξιώτερον καὶ τὸ νέον. Καὶ ἀκριβῶς κάτι
ἀξιώτερον καὶ κάτι νέον, καὶ κάτι ἀπολύτως πρωτότυπον δι-
έγραψε ὁ συλλαβὼν τὴν ἰδέαν τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύ-
σεως.-

Ἀντιθέτως ἔν τῇν διεδοῦσιν τῶν τμημάτων τῆς ἐντι-

κ' τῆς διαφωτίσεως τὴν ἀναλᾶβουν πρόσωπα ἱκανά ἴσως εἰς
 τὴν εὐρεσιν τῶν καθ' ἑκάστον ἐπιτηδεύων μύθων, ἱκανά
 εἰς τὰ ἔργα τῆς πεύρας καὶ τῆς τριβῆς, εἰς τὰ ἐπ' αἶρα
 τὰ τεχνικά καὶ τὰ καθ' ἡμέραν συμβαίνοντα, ἀλλὰ ἀδυνα-
 τοῦντα νὰ ἐμποτισθῶσι ἀπὸ τὴν βαθυτέραν πνευματικὴν
οὐσίαν τοῦ Θεοῦ, φοβοῦμαι ὅτι παρὰ τὰς προσπάθειας
 τοῦ ἡγουμένου τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ παρὰ
 τὴν παρ' αὐτοῦ παρουσίαν καὶ πνευματικῶν προωπικοτή-
 των, ἡ ὅλη προσπάθεια θὰ διολισθη εἰς διέφορον ἡμι-
 ον ἐκεῖνου, τὸ ὅποτον εἶχε κατὰ νότον ὁ κηρύξας διὰ
 πρώτην φοράν τὴν πνευματικὴν ἐπιστρατεύσιν καὶ θὰ
 μεταβληθῇ εἰς διωγμωμένην πάλιν προωρινὴν δηρροσίαν
 τῆς πολεμικῆς προπαγάνδας, ἡ ὅποια εἶναι βεβαίως χρη-
 σιμωτάτη, ἀλλὰ θὰ ἡδύνατο νὰ λειτουργήσῃ ἔριστα καὶ
 ἐννεύῃ αὐτῆς τῆς μηχανῆς τῆς τεθελῆς εἰς κίνησιν
 διὰ τῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως. -

"Ἔτερον δυσχερές πρόβλημα εἶναι ἡ ἐνταξίς
τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατείας εἰς
τὸ ὄσθημα τῶν ὑφισταμένων ὀργανικῶν ὑπηρεσιῶν.-

Ἡ δυσχέρεια δὲν ὑπάρχει ὡς πρὸς τὰ δύο τμήματα ἀτομ
ικῆς διαφωτίσεως, οἷοι ὡς πρὸς αὐτὰ ἀρκετὸ συντονισμὸς τῶν
συνθημάτων πρὸς τὰς κατεύθυνσεις ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διορθεύας
γενικωτέρως κατευθύνσεις.-

Ἡ δυσχέρεια ὑπάρχει διὰ τὰ δύο τμήματα τῆς ὁραδικῆς δια
φωτίσεως τὰ ὅποια ^{ὑφίσταται πρὸ} ~~καὶ~~ πλήρως ὀργανωμένῳ ὑπηρεσίᾳ κατα
λαμβανοδοῦν τοὺς αὐτοὺς τομεῖς ὁράσεως.

Θέτομεν τὴν ἀρχὴν ὅτι τοὺς τομεῖς τοῦτους ὁράσεως εἰ
συνδόνουν αἱ ὑφιστάμεναι ὑπηρεσίαι, ἐπειδὴ τεκμαίρεται εἰ
ἐνεργεῖν κατεντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ.-

Ἀλλὰ ἡ ἑξοὺς τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατείας πρέπει ἄρα
γε καὶ καταστῆ βοηθητικῇ; Συγκεντρώνει ἀπλῶς ὁρισμένον ὕλικόν
καὶ συνιστᾷ τὴν χρησιμοποίησίν του, ὅποτε εἰς ἡδοναντο αἱ ὀρ
γανικαὶ ὑπηρεσίαι νὰ ἐκμηδενίσουν πλήρως τὸ ἔργον τῆς πνευ
ματικῆς Ἐπιστρατείας; Τοῦτο ἐξ ἀποφευχῆ ἔκ τοῦ ὅτι αἱ ὀρ
γανικαὶ ὑπηρεσίαι διαπνέονται ἀπὸ τὴν ἐξήγησιν νὰ ὑπάρῃ πράγμα
τι πνευματικῇ ἐπιστρατεύσει. Καὶ ἄλλως τὴν ἐξήγησιν ταύτην
εἰς ἐπιβλῆ ὁ ὑπουργός. Ἀλλὰ μὲναι πάντοτε δυσχερές τὸ ἔργον
τοῦ διευθύνοντος τὴν πνευματικὴν Ἐπιστρατεύσιν Γραφεῖον, τὸ
ὅποτον ἔχει ἀποστολὴν νὰ ἐκραιεθεῖ ἐργασίας ἀπὸ τοῦ ἐργάτου
τοῦ πνεύματος, χωρὶς νὰ εἶναι εἰς ἑξοὺς νὰ ἀναλάβῃ ἀνέναντι
αὐτῶν τὴν ἀποχρέωσιν ὅτι αἱ ἐργασίαι εἰς χρησιμοποίησιν
^{εἰς ἐνὶ ὑποκειμένῳ χῆρῳ}
ὁρᾷ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων ὀργάνων. Οὕτω αἱ
διευθύνοντες τὸ Γραφεῖον τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατείας εἰς
παῖζουν τὸν περιττὸν βόλον τοῦ μεσάζοντος, ὅστις μόνον ἀργοπο
ρεῖν εἰς ἐπιβλῆ καὶ εἰς ἐλαφρόνη ὥς ^{ἡμεῖς} κατὰ τι ὁρισμένως ὑπηρε

μεσίας ἀπὸ τὸν φέρτον ἐργασίας τῆς ἡμετέρας τῆς των
 διὰ νὰ λυθῇ ἡ σύγκρουσις αὕτη δεῖν νὰ βοηθῇ εἰς
 τὸ ραδιόφωνον καὶ εἰς τὸν τόπον εἰς ὁρίσμενος χώ-
 ρος ^ἢ ἐνθα θὰ κινεῖνται, ἐπιφυλασσόμενον πάντοτε τοῦ
δικαιώματος τῆς λογοκρισίας ἐλευθέρως οἱ ἐργάζονται τοῦ
 πνεύματος. Ἐκτός ὅμως τοῦτου πρέπει νὰ ἀπονηθῶν ἐκεί-
 ναι αἱ ἐνεργεῖαι τῶν ὀργανικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπου-
 ργίου αἱ ὁποῖαι, βαίνουσαι παραλλήλως, θὰ ἐρευνῶν τὴν
 σημασίαν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς πνευματικῆς ἑπιστρατε-
 σεως.-

Τὸ ἔργον καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Πνευματικῆς ἑπιστρα-
 τεσεως ἔρχεται εἰς πρώτην γραμμὴν καὶ εἰς αὐτὸ δε-
 ον νὰ ὑπηρετήσῃν καὶ οἱ ὀργανικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὑ-
 πουργείου.- Ἄ λ λ ο ἡ πνευματικὴ ἑπιστρατευσίς ἡ
 ὁποία πρέπει νὰ γίνῃ τὸ κύριον μέλημα ἔλων καὶ Ἄ λ
 λ ο τὸ Γραφεῖον Πνευματικῆς ἑπιστρατεσεως τὸ δε-
 ποτον εἶναι σφραγισμένον συμβουλευτικὸν τοῦ ὑπουργοῦ
 καὶ τὸ ὁποῖον ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον ἔχει κατ'ἀνά-
 γκην λίαν περιωρισμένην ἐξουσίαν.-

X

Ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Πνευ. ἑπι-
 στρατεσεως καὶ τῆς ὑπόθεσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς λοι-
 πὰς ὑπηρεσίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκπονῶν συνθετὴ λεπτομερέστε-
 ρον σχέδιον, ὥστε ἡ ἐργασία νὰ γίνεσθαι μὲ γοργώτερον
 ρυθμὸν καὶ μὲ συμφωνώτερον σκοπὸν.-

Ἀλλὰ τὸ πλεονέκτημα, τὸ σκοπεύον, τὸ βασιχόν εἶναι ἐκείνο τὸ ὅπου πολλοὶ θὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἁριστολόγον θεωρίαν, ~~ὅτι~~ ~~ναυτική~~ ἐνῶ εἶναι τὸ οὐδία τικώτερον καὶ τὸ πραγματικώτερον.

Ἡ Πνευματικὴ Ἐπιστράτευσις εἶναι μὴ ἀπολύτως πρῶτος οὐδὲ ἀλλήλῃς καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῇ καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τὸ πρωτότυπον τῆς συλλήψεως αὐτῆς. Ἡ Πνευματικὴ Ἐπιστράτευσις ὅθεν εἶναι ἕν εἶδος διωγγομένης πολέμικης προπαγάνδας, ἀλλὰ παιδαγωγικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀποβλέπουσα πρὸς συγχρηματισμένον ἀντικείμενον: τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.-

Ἡ Πνευματικὴ Ἐπιστράτευσις θὰ ἀνυψώσῃ πᾶσαν δημοσίαν ἐκδήλωσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐν ἐπὶ πεδόν τὸ ὅπου τελικῶς θὰ προσελκύσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἀγῶνος μας πολλοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν σπαιρόντων, παρὰ τὴν εὐστρόφωτέρα συνήθη πολέμικη προπαγάνδα.-

Ἡ Πνευματικὴ Προπαγάνδα διὰ νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐπὶ πεδόν τοῦτο πρέπει νὰ μὴ ἐκταθῇ ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων τὰ ὅποια ὅθεν ὀδύονται νὰ σταθεῖν εἰς αὐτὸ τὸ ἐπὶ πεδόν.-

Ἡ Πνευματικὴ Ἐπιστράτευσις εἶναι ἔργον πνεύματος δι' ὃ καὶ ἔργον διαρκές καὶ μόνον κατανταῖαν ἀλλοσιν ἔργον ἐπικαιρότητας. Εἶναι πρῶτα ἔργον βάθους καὶ ὅτετρα ἔργον ἐκτάσεως.-

Καὶ πρέπει νὰ ^{ἴσως} πιστεῖται καὶ ἐνδεσφύτως ὅτι ἀποτελεῖ μετὰ τὸν ἀγῶνα τῶν συνόρων, τὴν μεγαλειότεραν ἱστορίαν τὴν πρῶτην τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς κηρύσεως τοῦ πολέμου.

Ludwig

Hogya

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

διὰ τοῦ ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ Πανε-
πιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν λόγου τοῦ ἐ. κ. Πρέσβερους τῆς
Κυβερνήσεως ἀνεγνώρισε καὶ προσέδωκε εἰς τὸν ἔθνον
κόν ἡμῶν ἄγωνα τὸν χαρακτηρεῖ ἄγωνος τοῦ πνεύματος.
Ὡς ἄγωνα τοῦ πνεύματος ἀνεδοχῇ αὐτὸν καὶ σῶσω-
ρος ἡ Ἑλλάς. Ὅσακις ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι δυνατόν
ἔθνικος ἄγών νὰ ἀναχθῇ ^{εἰς} πνευματικὸν ἄγωνα τοῦτέστι
εἰς ἄγωνα πάνθρώπων, ὅθεν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ
συλλαβῇ ἡ πολιτεία τὴν σπάνιαν αὐτῇν εὐκαιρίαν,
ἐν τῇ προσπαθεῖ τῆς ^{προσγυμνασίας} ἔπικ' ἔλκευ τοὺς πεπολιτισμέ-
νους λαοὺς, καὶ πρωτίστως ἔλκευ τοὺς ἡγευμένους τῶν
λαῶν αὐτῶν ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, ἀξιοῦν ^{εἰς} ἔχι
μόνον εἰς ἡθικὴν αἴγλην ἀλλὰ καὶ εἰς πραγματικὴν
πολιτικὴν δύναμιν.-

Ἀκολουθεῖται τῆς τοιαύτης ἀρχῆς εἶναι ἀφ' ἑνὸς
ὅτι πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους θέ-
λουσιν συνεργήσαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἄγωνος τοῦ-
του καὶ ἀφ' ἑτέρου ^{εἰς} ἄγών αὐτὸς ὅθεν νὰ διαδηλωθῇ
δι' ὧν τῶν τρόπων καθ' ὧς τὸ πνεῦμα διαδηλοῦται.-

Κατὰ τὴν τοιαύτην ποικιλοτρόπον τοῦ πνεύματος
φανέρωσιν ὅθεν ἡ δύναμις ἐπὶ γῆς ἑλληνικῆς νὰ ὑπερβῇ-
σῇ ἡ εἰκαστικὴ μορφή, στενωπὸς πάντοτε συνδεδεωμένη
πρὸς τὰς ἄλλας μορφὰς ἐκδηλώσεως τοῦ πνεύματος. Τὸ
πνεῦμα τὸ ἑκτενὲς ἐνεσάρκωσε θεοὺς καὶ δι' αἰσθητῶν
μέσων ἐσυμβόλιζε τὰ ὑψηλότερα νοήματα, εἶναι ἀνάγκη
καὶ κατὰ τὴν παρεσσαν ὥραν νὰ φανερωθῇ αἰσθητικῶς
ὅσα μὲ τὴν εὐνοίαν τοῦ θεοῦ ἡ ἀρετὴ τῶν ἑλλήνων
εὐγενῆ καὶ μεγάλα καὶ ηρωικὰ προσφέρει εἰς τὸν ἀν-
θρώπινον πολιτισμόν. Μία πανηγυρικὴ κατὰ κύριον λό-
γον αἰσθητικὴ διαδήλωσις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος
κατὰ τὴν σημερινὴν στιγμὴν ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν

ἀκολουθίαν τῆς πνευματικῆς ὕψης τοῦ ἔθνικου ἡμῶν ἀγῶνος. Ἐπεὶ οὖν ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς πολιτείας ὀργάνωσις ἔκθετός τοῦ Πολέμου, μιᾶς ἐπιθετικῆς δι' εἰκαστικῶν καὶ αἰσθητικῶν μέσων τῶν ποικίλων, διὰ τὸ πνευματικῶν σηματικῶν ὕψων, ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν οὐχὶ πολυτελοῦς τινὸς θεωρητικῆς διαθεσεως, ἀλλὰ βαθείας ἐκ τῶν μυχαιτάτων τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ κῶμου πηγαζούσης ἀξιόσεως. —

Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης εἶναι οὐχὶ βεβαίως νὰ ὀρίσῃ ἢ νὰ περιορίσῃ τὴν αἰσθητικὴν εἴσοφράν τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ πᾶσι νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἐμφανέστερον καὶ ἐναργεστερον φανέρωσιν τοῦ.

Ἵνα ὅμως ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ τεταγμένοι τὴν ὀργάνωσιν ταύτην ὡς ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος ἱκανοὶ νὰ διατηρήσωσι τὸν ὑψηλὸν τόνον ὃν δύνανται καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ πᾶσα πνευματικὴ ἐκδηλώσις τοῦ εἰς τοιοῦτον πνευματικὸν ἀγῶνα ἀπεκδυομένου ἔθνους. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται αὐτονόητον, καὶ οἶστί ἀκριβῶς ὡς αὐτονόητον ἴσως καὶ εὐκόλως παρῆλθεται, ποτὲ δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ὅσον πρέπει. Πλὴν ὅμως τούτου, τοῦ οὐσιώδους ταύτου, ἵνα ἐναργῶς φανερωθῇ τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος ἀπαιτεῖται ὅπως ἐν τῇ ὀργανοῦμένη ἐκθεσὶ ἐπικρατῇ ἡ εἰς πᾶν ἀληθές ἔργον τοῦ πνεύματος ἐνυπάρχουσα λογικὴ τάξις. Τοῦτο δὲ πάλιν θέλει ἐπιτευχθῇ μόνον ἂν ἐπικρατῇ πλήρης ἐνότης διανοητικότητος καὶ σκοπῶν μεταξὺ τῶν τεταγμένων τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἔκθεσεως. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οἱ ὀργανωταὶ νὰ εἶναι ὅλγιοι πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ἀπερὶσπαστοὶ ἀπὸ τὰς συνήθεις εἰς τοιαῦτα ἔργα πιέσεις καὶ ἐπιδράσεις καὶ μόνον δοσιλόγοι ἵκνанти τοῦ κ. Υπουργ-

γού. οἱ καθαρῶς τεχνικοὶ δεόν να ἐργάζωνται ἕκαστην
 κθοοδηγήσιν τῶν ἐλγῶν τοῦτων, οἷτινες, ἐν τῇ ἐνότη
 τί των, θέλουσι δώσει εἰς τὴν ἑλλην "ἐκθεσὶν τὴν
 σφραγίδα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς
 τὸ πνεῦμα τοῦτο παρομαρτοῦσαν λογικὴν τάξιν. Πρὸς
 ἐπίτευξιν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ ὄψηλοῦ τένου καὶ τοῦ
 αὐτοῦ ἐνιαιόου πνεύματος κρίνεται σκοπιμὸν ὅπως τὰ
μέλη τῆς Κεντρικῆς Ὑργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μὲ
λη καὶ ὅλων τῶν κατὰ μέρος Ἐπιτροπῶν τῶν διαφό-
ρων τμημάτων τῆς Ἐκθέσεως.—

X

εἰς πάντα ὅστις θέλει νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ
 τὴν πνευματικὴν οὐσίαν τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος, τὸ
 πρῶτον ἐρώτημα τὸ ὅποιον θέλει ἀφ' αὐτοῦ τεῦθ θὰ
 ἀφορᾷ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, τῆς ἰδέας, ὅφ' ὧν ἐλόκλη-
 ρος ὁ ἀγὼν διακινεῖται καὶ καθαγιάζεται. Ἐκ τῶν
 ἀρχῶν αὐτῶν, ἔκ τῶν σκοπῶν τοῦ ἀγῶνος, θέλει κριθῇ
 ἡ ἀξία τῶν μέσων, ἡ ἀξία ~~τῶν~~ ὅλων τῶν διὰ τὴν ἐπί-
 τευξιν ταύτην καταβαλλομένων προσπαθειῶν. Ἐφ' οὗτον
 οἱ σκοποὶ οὗτοι δὲν καταστῶσι συνεισητοί, ἐκκρεμεῖ
ἡ κρίσις περὶ παντός κατὰ μέρος θέματος. Δι' οὗ εἴ-
 ναι ἀνάγκη ὅπως εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὴν "ἐκθε-
 σιν, ἡ ὅποια ἀποσκοπεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν τοιαύτην ἐπ-
 κοινωνίαν πρὸς τὴν πνευματικὴν οὐσίαν τοῦ ἀγῶνος,
 τὸ πρῶτον ὅπερ θὰ προσενεχθῇ νὰ εἶναι ἡ αἰσθητοπο-
ησις τῶν ἰδανικῶν τὰ ὅποια δικαιώουσι τὸν "ἐθνικόν
 Ἀγῶνα καὶ τὸν αἶρουν μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ πνεύματος

βάσιν τῆς τοιαύτης αἰσθητοποιήσεως θέλουσι ἀποτε-
 λήσει αἱ ἐπιγραμματικαὶ φράσεις ὡς ἐξεστέρμισαν οἱ
 ἡγέται τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος, ὁδῶνις τοῦ ἐδόθη εὖ-
 καιρία νὰ καθαρῶσιν τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ. Αἱ φράσεις

ἰδανικὰ
 τοῦ παρόντος
 Ἀγῶνος.

αῖται, καταλλήλως χαρασθόμεναι καὶ πλαιοδομέναι
 ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν σημείων καὶ χαρακτηριστικῶν εἰκό-
 νων τῶν ἡγουμένων τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ ἄλλων εἰς τὸν
 αὐτόν σκοπὸν τεινουσῶν παραστάσεων, θέλουν κατὰ τὸ
 δυνατόν καταστήσῃ συνειδητοῦς εἰς τὸν εἰσερχόμε-
 νον τοὺς πνευματικοὺς, ἑθνικοὺς ἀλλὰ καὶ ὑπερεθνι-
κοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγῶνος, -

Τῶν τελευταίων αὐτῶν ἡ ἐπιτηδεύα διακρίνω
 οἰς εἰς οὐδεμίαν παρεξηγήσιν δύνασθαι νὰ ^{ἀποβῇ} ~~ἀποβῇ~~ τα-
 βῇ· ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ ἀποσιώπησις αὐτῶν, ὅχι μόνον
 ἐὰν ἡ δύνατο νὰ παρεξηγηθῇ, ἀλλὰ ἐὰν ῥέττει τὸν ἀγῶ-
 να ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν ὅψεων, αἱ εἰπῶναι τὸν κατέ-
 στησαν ἀντικείμενον ἀνεπιφυλάκτου συμπάθειας καὶ
 θαυμασμοῦ τῆς διεθνικοῦς κοινῆς γυνώμης. -

Διὰ λόγους σκοπιμότητος ἀποφασίζομεν τὴν καθ' ὅ-
 ριστον ποτε τρόπον παραστάσιν τῶν ἑθνικῶν ἡμῶν
διεκδικήσεων, αἱ εἰπῶναι καὶ αἰσθῆται ἀποτελεσθῶν ἡδὴ σκι-
 ποὺς τοῦ πολέμου. Ἀφ' ἑνὸς ὁὖν πρέπει νὰ περιορί-
 σωμεν τὰς διεκδικήσεις ἡμῶν διὰ τῆς διατυπώσεως
 τῶν, ἀφ' ἑτέρου ὁὖν πρέπει νὰ διατυπώσωμεν ἀκέρη-
 ῳρίσμενας εἰς αὐτῶν. -

ἔκονον ὡς πρὸς τὰ ἀνωκενῶν καὶ ἐπεὶ οὐκαιρῶς
 ἀπλῶς τῆς περιγραφῆς τῶν ἰταλικῶν ὑποθέσεων πρὸ
 τοῦ πολέμου, θέλει ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τοιοῦτων παρα-
 στάσεων ἀνάπτυξις, ὥστε νὰ προκύπτουν ἐμμέσως αἱ
 ἐπὶ τοῦτων ἀξιῶσεις τῆς ἑλλάδος. -

X

Ἡ κατανοήσις τῆς σημασίας τοῦ σημερινοῦ ἀγῶ-
 νος εἶναι ἀδύνατος εἰς ἐκείνον ὃ εἰπῶν ὁὖν ἐὰν ἐκ
τάξῃ αὐτόν εἰς τὴν σειράν τῶν σημαίνοντων γεγονό-
των τῆς ὀλῆς ἑθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. καθορισμός

τὸ πνευματικόν περιέχοντος τοῦ σημερινοῦ ἀγῶ-
νος δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὅ-
λους τοὺς προηγηθέντας σταθμοὺς τοῦ θεωρητικοῦ
καὶ πρακτικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ. Μόνον διὰ τῆς τοι-
αύτης ἱστορικῆς τοποθετήσεως τοῦ σημερινοῦ ἀγῶ-
νος καὶ διὰ τοῦ ἐξ αὐτῆς προκύπτοντος παραλληλι-
σμοῦ πρὸς τὰς ^{με ἀναφορὰς} ἡδὴ καθιερωμένας ~~μεταποικίλους~~ τοῦ
γένους, αἴρεται καὶ τὸ παρὲν εἰς τὸ ὄψος τὸ ἐποτ-
ον τοῦ προσήκει καὶ δύναται νὰ καταστῇ συνειδητῇ
βίωσις τοῦ θεωροῦντος. -

Εἶναι ὡς ἐκ τοῦτου ἀνάγκη, ἄφευ ἔρισθεσιν οἱ
σκοπεῖ τοῦ ἀγῶνος, καὶ πρὶν ἢ παρασταθῇ ὁ διὰ
τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς διεξαγόμενος σημερινὸς ἀγὼν,
νὰ προταχθῇ ἡ αἰσθητοποίησης τῶν θεωρητικῶν, καλ-
λιτεχνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀξιών αἱ ἐποταὶ ἐφετρά-
φησαν καὶ διεπλάσθησαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐλ-
ληνικῆς φυλῆς καὶ δι' αὐτῆς ἡκτινοβόλησαν πρὸς
τὰς ἐσχατιᾶς τῆς οἰκουμένης, καθέλας τὰς ἐποχὰς
τῆς ἱστορικῆς ζωῆς. -

Ἡ τοιαύτη ἱστορικὴ παράστασις διὰ νὰ εἶναι
πιστὴ εἰς τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἐλληνικῆς ἱστο-
ρίας, πρέπει νὰ ριθῇ τὸ κέντρον τοῦ βάρους ἐπὶ
τῶν καθαρῶς πνευματικῶν ἀξιών, διὰ πῆς δημιουργί-
ας τῶν ἐπείων κυρίως ἢ Ἑλλὰς κυριαρχοῦσαν καὶ
μοναδικὴν κατέκτησε θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς
ἀνθρωπότητος. Ἡ προέκτασις τῆς πνευματικῆς αὐτῆς
ἀκτινοβολίας περβαίνει, ἔχει μόνον τῶν ἰδίων αὐτῆς
μεγάλων πολιτικῶν κατακτήσεων, τὰ σόνορα, ἀλλὰ
καὶ τὰ τῶν μεγέστων καθεξουσιῶν τῶν ἄλλων λα-
ῶν. -

Ἐν πνεύματι ἡνδρώθη καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ ἐλλη-
νικὸν ἔθνος καὶ τὴν τοιαύτην μοναδικὴν του εἰς

πόσον εμφανής ή συμβολή τοῦ ἀτόμου ὄσον εἰς τήν ἐλ-
ληνικήν. Τό ἥμῶν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πνευματι-
κῶν δημιουργῶν τοῦ ἔθνους ἀποτελεῖ τὸ ἀναγκαῖον
ἐλοκλήρωμα τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ὀντολογίας. -

Ἄλλ' ὡς ἦδη ὁ Ἰσοκράτης ἐκήρυξε « Ἕλληνας κα-
λεσθαι τοὺς τῆς παιδεύσεως τῆς ἡμετέρας μετέχον-
τας », ἐπεὶ τὸν ἑλληνικὸν πυρῆνα συνεκροτεῖτο ἀνά
τοὺς αἰῶνας τέξεις ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐρασθέντες
τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας, εἴτε κερσεύμενοι ἐν
τῷ πνεύματι αὐτῆς πορευόμενοι, κατέστησαν οἱ κήρυ-
κας τῶν ὑψηλοτέρων τῆς διανοημάτων, εἴτε ὅλοι αὐτῆς
ἑπαραχούτες ἐτέλεσαν τὸν βίον. -

Δέν εἶναι δυνατόν νά παραβῇ πλήρως ἡ ἀκτινο-
βολία τῆς Ἑλλάδος, οὔτε καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς ἱστορία,
χωρὶς τὴν παράστασιν τοῦλάχιστον τῶν κυριωτέρων ἐκ
τῶν ἑλληνολότρων καὶ φιελλήνων τῶν ὀπίων, εἴτε
τὸ πνευματικὸν ἔργον, εἴτε ἡ ἱστορικὴ ὁράσις ἀρρη-
κτως συνυφάνθη πρὸς τὴν Ἑλλάδα. -

Δεδωμένου ὅτι τὸ κεντρικὸν θέμα τῆς ἐκθέσεως
εἶναι ὁ πόλεμος, δέν εἶναι δυνατόν νά λείψῃ ἀπὸ τὸν
προλογισμὸν τοῦ κυρίου τοῦτου θέματος ἡ παράστασις
τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς ὅλην τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ
ἐξέλιξιν, ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι σήμερον.
Ἐάν διὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ μέσους χρόνους θά πρέ-
πη νά ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν παράστασιν τῶν στοιῶν, διὰ
τὴν τελευταίαν τοῦλάχιστον πεντηκονταετίαν θά ἡδύ-
ναντο στατιστικοὶ πίνακες νά δείξουν τὴν ἀνισορρο-
πὴν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἐξελ-
κῶς ἢ ἐξελίξεις θά παρασταθῇ διὰ τῶν ὁμοιωμάτων ὅλων
τῶν ἀπὸ τῆς ἐπαχαστάσεως πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στό-
λου. -

φιγμυρς

ἱστορικὴ ἐκθεση

ἱστορικὴ ἐκθεση

ἀντίκρυ

διαζῆμα

τὸ ὅλον τμήμα τῆς ἐκθέσεως τὸ ἀφιερωμέ-
νον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνά τοὺς αἰῶνας ἀκτινοβολί-
αν, ἐκτός τῆς ἐσωτερικῆς ἐνότητος, ἣτις θὰ διέπη τὰς
εἰδικωτέρας αὐτοῦ υποδιαιρέσεις, θὰ ἔχη καὶ ἐξωτερι-
κῶς ἐνιαῖον πλάσιον τὸ ὅποτον θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ
ὁδοῦ διαζώματα περιβάλλοντα τὴν ὅλην ἐξιστέρησιν
τῆς ἑλληνικῆς ἀκτινοβολίας. -

τὸ ἔν τῶν διαζωμάτων τούτων θὰ παριστᾷ ὅλας
τὰς ἑλληνικὰς χώρας ἐν χορευτικῇ κινήσει συμβολιζο-
μένας διὰ προσώπων φερόντων τὸ σύνολον τῶν ἐθνικῶν
ἡμῶν ἐνδομασιῶν, τὸ δὲ ἕτερον διαζῶμα, ἑμοῖας ἐκθέ-
σεως, θὰ ἀναπαριστᾷ τὰ ὀραιότερα ἔργα τῆς ἑλληνικῆς
τέχνης τὰ ἔχοντα θέματα πολυεπιδ. -

X

Ἀποῦ οὕτω θεμελιωθῇ ἱστορικῶς ὁ ἔθνικος ἀγὼν
θα ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πα-
ραστάσιν αὐτοῦ, ἂν δὲν ἦτο σκόπιμον, πρὶ τούτου νὰ
πλαισιωθῇ οὗτος στενότερον διὰ τῆς παραστάσεως τῶν
εἰδικωτέρων ἀπορριπτόμενων αὐτοῦ τῶν ἐπιδοκίμων εἰς τὴν
κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀκλουθοῦσάν
ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀναθηνητικῆς πολιτικῆς.

Ἡ τυραννία ἦν ἡ τὰ δωδεκάηρα καὶ οἱ Ἕλληνες
τῆς βορείου ἡπείρου ἐφίστανται ἀπὸ τούτων ἤδη ἐπὶ
θα ἀποτελέσθουν εὐφράδῃ προλογισμὸν τοῦ σημερινοῦ
ἀγῶνος. Ἐν εἰδικώτερον θὰ πρέπη νὰ ἀναπτυχθῶσι τὰ
ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ Λευκῇ Βίβλῳ θέματα, τὰ ἀναφερόμενα
εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας κατὰ τοὺς τελευταίους
μῆνας πρὸ τοῦ πολέμου. Ὁ τορπιλλισμὸς τῆς «Ἑλλης» θα
ἀποτελέσῃ ἀσφαλῶς πλουσίαν πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ
τοὺς καλλιτέχνας, οἱ δὲ ποιοὶ θὰ ἀναλάβουν τοῦτο τὸ
σημεῖον τῆς ἑκδόσεως.

X

Ἡ δὲ ἑλὴν τὴν τοιαύτην τοῦ θεατοῦ ψυχολογικὴν
προπαρασκευήν, ἔρχεται ὡς ἀναγκαῖα κατάληξις ὧν
τῶν προηγηθέντων κατορθωμάτων τῆς φυλῆς, ὁ ἄλλος
τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Ὁ κατάλληλος συνδυασμὸς τῶν
λαφύων, τῶν φωτογραφικῶν καὶ τῶν ζωγραφικῶν παραστά-
σεων, τῶν στατιστικῶν, τῶν ποικίλων ἐπιγραφῶν, θα κατα-
τείνουν εἰς τὸ νὰ ἀποδώσουν τὴν ζωηράν καὶ ἀγωνιστι-
κὴν πνεύσιν τοῦ πολέμου.

Κρίνεται σκόπιμον νὰ γίνῃ εἰδικὴ μνεία τῆς συμ-
βολῆς, ἑνὸς ἐκάστου ἕκρου (π.χ. τοῦ ἑπικου, τοῦ μη-
χανικοῦ κ.τ.λ.) ἐπίσης θὰ ἐξαρθῇ κατὰ τὸ δυνατόν
διὰ εἰκονικῶν παραστάσεων καὶ χαρτῶν, ἢ ἑκτασίς τῶν
ὁχυρωματικῶν ἔργων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὄντορα.

Πόλεμος

Ἡ καὶ ἐν τῇ
ἀναθημῇ καὶ
ἐν τῇ πολεμικῇ
ἐν τῇ ἀγῶνι καὶ
ἐν τῇ ἐκδόσει

Ἰδιαιτέραν θέσιν θά καταλάβῃ εἰς τὸ τμήμα
τοῦτο τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου στατιστικὸς πίναξ ~~τῶν~~
ποτὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν μηδικῶν πολέμων καὶ καταλή-
γων εἰς τὸν σημερινόν πόλεμον θά ἀποδείκνυται ὅτι οἱ
ἑλληνικοὶ καθ' ὅλην τὴν μακράν καὶ περικλινῆ του
ἱστορίαν πτωχότεροι καὶ ἐλιγαριθμώτεροι, ἢ γνώσθη
κατὰ πολὺ μεγαλειτέρων καὶ πλουσιωτέρων ἐξωτερικῶν
ἰσχυρῶν λαῶν. -

* *

Τὴν κυρίαν παράστασιν τοῦ πολέμου ἀναγκάως θά
ἀκολουθήσουν αἱ παραστάσεις ὅλης τῆς ἐθνικῆς δράσε-
ως, ἥτις, οἶμαι, συνεχίζουσα ἀμέσως τὸν ἀγῶνα τοῦ
στρατοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἐσωτερικόν μέτωπον τοῦ ἀγῶνος. -

Θά καταλάβουν ἐνταῦθα τὴν πρόπυσαν θέσιν ἡ παρά-
στασις τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ ὅλας αὐτῆς τὰς δια-
κλαδώσεις, ἡ παράστασις τοῦ ἔργου τῆς Παθητικῆς 'Αε-
ραπόνης, ~~καὶ τῆς~~ τῆς 'Αγροτικῆς 'Επιστρατεύσεως ~~τῶν~~
~~ἔργων~~ τῆς Πολιτικῆς 'Επιστρατεύσεως καὶ ἐν τέλει τοῦ
ἔργου τῆς Πνευματικῆς 'Επιστρατεύσεως. -

X

Μετὰ ταῦτα δεῖον νὰ χωρήσωμεν περαιτέρω εἰς ἐκεί-
νην τὴν ὁράσιν τοῦ "Ἑθνους, ἥτις, καὶ αὕτη ὑποβοηθεῖ-
σα καὶ ὑποστηρίζουσα τὴν πολέμικὴν δράσιν, ἀποβλέ-
πει εἰς τὴν ἀνακοφίσιν τῆς ὅλης κοινωνίας καθ' ὅ-
σον ἐπλήγη ὑπὸ τοῦ πολέμου. Κυρίως τὸ ἔργον τῆς πολι-
τείας πρὸς ὀργάνωσιν τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας θά ἀπο-
τελέσῃ τὸ θέμα τοῦ μέρους τοῦτου τῆς ἐκθέσεως (Πο-
λεμικὴ νομοθεσία, λαϊκὰ Συμβόλια, Π.Ι.Π.Π. κ.τ.λ.).

Κατὰ δεύτερον λόγον θά παρασταθῇ τὸ ἔργον τοῦ
'Ἑλληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ μεθ' ὧν τῶν παραρτημέ-
των αὐτοῦ. Θά ἀκολουθήσῃ δὲ τὸ ἔργον τῆς 'Αρχιεπισκο-
πῆς 'Αθηνῶν, ἡ 'Αποστολικὴ Διακονία. -

Τὸ ἑλληνικόν
πολεμικόν
ἔργον

Ἄμφω καὶ
Μορφωτικῶς

Κοινωνικὴ
Πρόνοια

X

Τέλος, δὲν δύνатаι εἰς αὐτὴν τὴν ἀλλοτριότητα
 νὰ παραβιωθῇ ἢ κατὰ τὸν πολέμον ^{ἐκ τῆς} ~~ἐκ τῆς~~ τῆς ἑλλή-
 νικῆς τέχνης, οἷοι καὶ αὐτὴ ἔχει θέσιν, ἔχει μάλιστα
 πρωτεύουσαν θέσιν εἰς ἓνα ἀγῶνα ὁ ὅποτος εἶ-
 ναι, καὶ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ὡς ἀγὼν τοῦ πνεύματος.

Τοῦτου ἕνεκεν ἀναγκαῖον στρέψας τῆς ἑκθεσεως
 θέλει ἀποτελέσῃ ἡ ἀπὸ τοῦ Υπουργείου Παιδείας εἰς
 τὸν αὐτὸν χώρον ὀργανωθεσομένη καλλιτεχνικὴ ἑκθε-
 σις μὲ θέματα ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ πολεμικοῦ εἰλη-
 μένου. ἑκθεσις εὐθυμογραφικῶν ^{ἐκ} ~~ἐκ~~ συμπληρωμάτων
 τῆς καλλιτεχνικῆς ἑκθεσιν καὶ θὰ ἀναπαύῃ τὸν ἐπι-
 σκεπτην ἀπὸ τὸ αὐστηρὸν ἐκπαιδεύον, εἰς ὃ θέλει ἡ κα-
 λιτεχνικὴ ἑκθεσις διατηρηθῇ.-

X

Ἐπιστέγασμα καὶ δικαῖα κατάληξις ἐπὶ κλήρου
 τῆς ἑθνικῆς προσπάθειας τῆς ἡδὴ καταστάσεως ἐμ-
 φανοῦς διὰ τῶν προηγηθεῖσων παραστάσεων εἶναι ἡ
 Νίκη καὶ ἡ Δόξα. Ἡ ἑκθεσις τοῦ ἑθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶ-
 νος δὲν δύνатаι νὰ ἔχῃ ἄλλο τέλος εἰ μὴ τὴν οὐλο-
 λειαν τῆς Νίκης καὶ τὴν ἐπινίκειον δόξαν. Συνή-
 θης εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν χαρὰ, αἱ χαρὰς τῆς Νίκης
 καὶ τῆς Δόξης ἔχουν εὐρὴ συχνάκις ἐπερχομένους ἐκφρά-
 σεις, αἱ ὅποιαι, ἐν ἐνὶ θυμῷ, θὰ ^{ἀποδίδονται} ~~ἀποδίδονται~~
 τὸν ψυχικῶς προσδεκόμενον παρὰ πάντων θριαμβη-
 κὸν τόνον. Ποίησις καὶ εἰκαστικαὶ τέχναι θὰ συνερ-
 γασθῶσιν πρὸς τοῦτο, ἀρχαῖα ἐπιγράμματα καὶ νέοι
 ρυθμοί. Ἡ Νίκη καὶ ἡ Δόξα, τὰ θέματα δι' ὧν θὰ τελειώ-
 σῃ ἡ ἑκθεσις καὶ θὰ ἀρτιοῦται ψυχικῶς ὁ διεξερχό-
 μενος αὐτὴν, προσφέρουν εὐρὴ στάδιον ἀνέλιξιν ^{εἰς} τὴν λ-
 λυρικότητα καὶ τὴν φαντασίαν τῶν καλλιτεχνικῶν συν-
 εργασιῶν τῆς ἑκθεσεως.-

Ἀίδουδα
 Νίκης.

Ἀίδουδα
 Νίκης

Εἰς τὴν
 ἐκθεσιν ἡ
 ἐνδοξία τοῦ πολεμικοῦ.

ἡ ἑνότης

X

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἥτις, ὡς εἶκός, στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς δυνατότητος τῆς αἰσθητικῆς εἰκαστικῆς ἐκφράσεως καὶ γενικῶς τῆς αἰσθητοποιήσεως ὁρισμένων νοημάτων, ^{ὅθεν} ~~ὅθεν~~ ^{ὅθεν} καταβάλλεται κατὰ δευτερον λόγον ~~ἡ~~ νὰ λαβῇ ὑποΐψιν καὶ τὸ μέρος τῶν νοημάτων τὸ ὅποτον ἐκφασγεί πάσης αἰσθητοποιήσεως καὶ μεταδίδεται μὲν νον διὰ τοῦ λόγου. Ἵνα θέν ἐλοκληρωθῇ ἡ ἔκφρασις τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγῶνος, εἶναι ἀνάγκη τοῦλάχιστον συμπληρωματικῶς ἐν προκειμένῳ, νὰ προσόψωμεν καὶ εἰς τὸν γραπτὸν καὶ προφορικόν λόγον. Ἡ τοιαύτη ἔλῳστε παραπληρωματικὴ τῆς εἰκαστικῆς ἐκφράσεως συνδρομῇ τοῦ λόγου θέλει ἐνισχύσῃ ἢ καὶ ὑποβοηθήσῃ τὰς ^{καὶ αὐτοῦ} ἐν τῇ ἔκθεσιν εἰκαστικὰς μορφάς. εἶναι ~~πολλὰ~~ ^{πολλὰ} πλὴς ἐνδεδειγμένη. -

Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ὀργανωθῇ ἀπ' ἐνὸς ραδιοφωνικαὶ ἢ καὶ ἀπλᾶς ἐμιλίαι ἀπ' ἐτέρου ποικίλης μορφῆς ἐκδόσεις ἐρμηνευτικαὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγῶνος. Ἐκ τῶς τῶν ἐπισήμων κειμένων τῶν χαρασσόντων εἰς ἀθρόας γραμμὰς τὴν μορφήν τοῦ ἀγῶνος, ἐνδεύκνεται ἡ συλλογὴ τῶν σημαντικωτέρων ἱστορικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μελετημάτων ὡς καὶ τῶν σπουδαιοτέρων λογοτεχνημάτων τῶν τῶν ἐχόντων ὡς ἐπὶ κεντρον τὸ πνεῦμα τοῦ σημεινοῦ ἀγῶνος. Ἡ Συλλογὴ αὕτη θὰ ἀπετέλει τὴν ὑψηλότεραν ἔκφρασιν τῆς συγχρόνου διανοουμένης Ἑλλάδος, καθ' ἣσαν ἀναφύεται εἰς τὸν παρόντα πόλεμον καὶ θὰ ἡδύνατο μελλοντικῶς νὰ ἀποτελέσῃ τὴν κυρίαν πηγὴν ἐξ ἣς σχολεῖα καὶ τὸ πᾶς θὰ ἤντλουν τὰς σταθερωτέρας σκοπιὰς καὶ τὰς φωτεινότερας διατυπώσεις διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀναθημιουργίαν τοῦ ἀγῶνος. -

Πλὴν τῆς Συλλογῆς αὐτῆς ἥτις θὰ συνεκροτῇ— το ἄνευ συγκαταβάσεως, θὰ ἦτο σκόπιμος ἢ σὺνθεσις

μίας δι' αὐστηρῶν ἐπίσης κριτηρίων σχηματισθῆσ
μένης ἀνθελογίας ποιημάτων, παλαιστῶν ἀλλὰ καί
συγχρόνων, δι' ὧν θὰ ἐβοηθεῖτο τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν
νὰ προσπελάσῃ τὸ ἀληθές ὅπως τοῦ ἀγῶνος. "Ὅμοιον
σκοπὸν θὰ ἔξεπλήρου καὶ ἡ δημοσιεύσις Συλλογῆς
Ἀνεκδότων τοῦ Πολέμου. διὰ τῶν ἀνεκδότων αὐτῶν καί
διὰ τῆς ποιήσεως θὰ διελκιάσσετε περὶ πρόσωπα καί
πράγματα ἢ ἄλλως τοῦ θρόνου καὶ θὰ ἤρχιζον ἡ μυσ
λόγησις τοῦ πολέμου. -

Ὀλιγώτερον σημαντικὰ δημοσιεύματα ἀλλὰ ἀπαραί
τητα διὰ τὴν ^{ἱστογραφικὴν} πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἑκθέ
σεως θὰ ἦσαν ὡς ὁδηγός (τῶν ἐκθεμάτων καὶ σειρά
εἰκονογραφημένων ταχυδρομικῶν δεληταρίων τῆς ἐκθέ
σεως, ἵτινα θὰ ἠδύνατο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει νὰ τα
χυδρομηθῶσι, σφραγιζόμενα δι' εἰδικῶν ταχυδρομικῶν
σημάντρων. -

~~Ἡ τὴν τῶν ἀνωτέρω ὁδῶν νὰ σημειωθῶσι αἱ ἀπαιτού
θαι προπαρασκευαστικαί τῆς ἑκθέσεως ἐνέργειαι
α) Διαγωνισμός διὰ τὴν εὐρεσιν τοῦ σήματος τῆς
ἐκθέσεως. -
β) Ὁργάνωσις τῆς διαφημίσεως τῆς ἑκθέσεως
(διαφημιστικαὶ ἀγγελίαι, κινηματογραφικαὶ τοιαῦ
ται κ.α. κ.)~~

X

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχεψων ὧς ἐν τοῖς ἄνω ἀνεκ
τέλεσεν ἡ Κεντρικὴ Ὁργανωτικὴ τῆς ἑκθέσεως ἑπι
τροπὴ προτείνει τὴν κατὰ θέματα διαίρεσιν τῆς ἐ
λης ἐκθέσεως ὡς ἀκολουθῶς:-

ΘΕΜΑ Α.- Οἱ σκοποὶ τοῦ πολέμου

Συνεργάται: *νῆς Σουρσοῦς*
Θεοδωροπούλου Γο

ΘΕΜΑ Β.- 'Η 'Ελληνική 'Ακτινοβολία

α) 'Η 'Ιστορική πορεία τοῦ 'Ελληνισμοῦ

Συνεργάται: *νῆς Σουρσοῦς*

β) 'Ἡρώων

Συνεργάται:

γ) 'Ελληνοκλῆτραι καὶ φιλέλληνες

Συνεργάται.

δ) 'Ιστορία πολιτικῶν δυνάμεων.-

Συνεργάται.

ΘΕΜΑ Γ.- Αἱ ἀφορμαὶ τοῦ Πολέμου.-

Συνεργάται.

ΘΕΜΑ Δ.- 'Ο πόλεμος.-

Συνεργάται:

ΘΕΜΑ Ε.- 'Επιστράτευσίς Μετ' ἡμῶν

α) Ε.Ο.Ν. *υ. Πατριάρχης*

β) Ασφάλεια *Ἰδονίμα*

γ) 'Αγροτική 'Επιστράτευσις Κυριακῆς

δ) Πολιτική 'Επιστράτευσις

ε) Πνευματική 'Επιστράτευσις.-

ΘΕΜΑ ΣΤ.- Κοινωνική Πρόνοια.- Συμπλήρ...

α) Ἔργον τοῦ Κράτους —

β) Ἐρυθροὶ Σταυροὶ —

γ) Αποστολικὴ Διακονία.- —

ΘΕΜΑ Ζ.- Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσίς

Παράρ. Εὐθυμογραφικῆς Ἐκθέσεως.-

ΘΕΜΑ Η.- Νίκη & Δόξα.- —

ΘΕΜΑ Θ.- Ἐκδόσεις καὶ Ὁμιλῆαι.-

ΘΕΜΑ Ι.- Διαφημίσεις.- —

Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Κοινότητα

Tui Eppa. ta in Kuniwaka
 Euiw app' ta in iogiofer
 pei dopu nai ipoi'd

- 23 _____
- 24 _____
- 25 _____
- 26 _____
- 27 _____
- 28 _____
- 29 _____
- 30 _____
- 31 _____
- 32 _____
- 33 _____
- 34 _____
- 35 _____
- 36 _____
- 37 _____
- 38 _____
- 39 _____
- 40 _____
- 41 _____
- 42 _____
- 43 _____
- 44 _____
- 45 _____
- 46 _____
- 47 _____
- 48 _____
- 49 _____
- 50 _____

Χρυσάκι / Dec 1940

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ (ομιλία)

Διὰ τοῦ ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν λόγου τοῦ ἱ. κ. Πρέσβρος τῆς Κυβερνήσεως ἔταξεν ἀπάσας τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τῆς χώρας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγῶνος. Ὡς ἐντολὸς δόχος τῆς ὀφηλῆς ταύτης ἐντολῆς εὐρίσκειται σήμερον ἐνώπιόν σας. -

Πρὸ παντὸς ἐφείλω εὐθύς ἐξ ὑπαρχῆς νὰ διασκεδάσω μίαν ἐνδεχομένην παρεξήγησιν. Τὸ ἔργον μας δὲν εἶναι ἔργον προπαγάνδας. Ὁ ἀγὼν μας κυριαρχεῖ τῶν συνειδηθῶν ἰδικῶν μας καὶ ξένων μόνος τοῦ καὶ οὐθενὸς χρήζει τεχνιτοῦ μέσου. Ὅπου σκοπὸς τοῦ λόγου εἶναι μόνη ἡ ἀλήθεια, δὲν ἔχομεν προπαγάνδαν. ἔχομεν παιδεῖαν. Σκοπὸς μας εἶναι νὰ συλλάβωμεν ἔσθον τὸ οὐνατὸν ἀντικειμενικώτερον τὸν ἀγῶνα μας. Νὰ κατανοήσωμεν πλήρως τὴν σημασίαν τοῦ. Βεβαίως ἔλαί γνωρίζομεν καὶ αἰσθανόμεθα τὸ ὄφος τοῦ ἀγῶνος μας, πρωτίστως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸν διεξάγουσιν μὲ τὸ ἔπλεον ἀνὰ χεῖρας εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἀλλὰ δὲν ἄρκει αὐτό. Τὴν γνώσιν ταύτην ἡ ἐποικία κάποτε εἶναι ἀπὸ τῆς διαίτησιν, πρέπει νὰ τὴν συγκροτήσωμεν καὶ νὰ τὴν ὀργανώσωμεν ἐντὸς μας, ἔπως καθεὶς αὐτὴν τὴν ὥραν συγκροτεῖται καὶ ὀργανοῦται γύρω μας. Πρέπει ἡ γνώσις ἡμῶν αὕτη νὰ καταστῇ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς σαφὲς ἡσυχία, ὁρίσμενη. Πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν συνειδητοποίησην τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ καθεὶς συνειδητοποίησις εἶναι παιδεία. Ἔργον παιδείας εἶναι τὸ ἔργον μας. -

Ἵσως ἔμως μοῦ εἰπήτε: Ἀόγια θὰ ἀνταλλάξωμε τώρα, θεωρίας, φιλοσόφικοὺς στοχασμοὺς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ὅπουτον ἄλλοι διεξάγουσιν μὲ τὸ αἶμα τους. Ἄν πράγματι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοῦ, ἡ ἀποστολὴ μας εὐδελία θὰ εὐρίσκε διευκολύν. Τὰ λόγια μας δὲν πρόκειται νὰ εἶ-

ναι θεωρεῖται περὶ τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ ἀγών. Χωρὶς τὴν ψυ-
κὴ ἐλοκλήρωσιν τὴν ἐπὶ τὸν μόνον ἐλθόντος τῆς πλήρους
συνειδήσεως τοῦ ἀγῶνος παρέχει, δὲν ἐλοκλήρωσ-
ται καὶ ἐ ἀγών ἐ ῥοις. Δὲν ἀποκτᾷ ἔλθον τοῦ τὴν ἔκτα-
σιν καὶ ἔλθον τοῦ τὴν δύναμιν. Τὰ λόγια μας δὲν ἀξι-
ζουν σὺν λόγοις βέβαια πρὸ τοῦ μεγάλου τῆς πράξεως.
Ἄλλα δικαίως οὐκ οἶσιν τι τὰ θέτομεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τῆς πράξεως αὐτῆς. Ὅλοι αἱ δυνάμεις, καὶ αἱ πνευματι-
καὶ πρὸ παντός, πρέπει νὰ ξεσηκωθῶν καὶ νὰ βάλλουν
κατὰ τοῦ αὐτοῦ στόχου καὶ νὰ κατατείνων πρὸς τὸν
αὐτὸν σκοπὸν. -

Ὁ μέγας γερμανὸς ἱστορικὸς Εἰνκε λέγει κάπου.
« Τὸ μεγαλύτερον ποῦ ἔφημορες νὰ μᾶς συμβῇ εἶναι
εἰς τὸν ῥυθμὸν μας ἀγῶνα νὰ ἀγωνιζώμεθα ὡς ἀγῶνα κα-
νανθρώπινον. » Διὰ λόγους γεωγραφικοῦς, φυλειτικοῦς, ἱστο-
ρικοῦς, κοινωνικοῦς, ὑπῆρξε τῆς Ἑλλάδος προνόμιον ἐπέ-
ροχον, ὅτι ἔσχον κοσμοῖστορικὴν σημασίαν οἱ μεγάλες τε-
ρεῖ τῶν ἀγώνων τῆς. Καὶ ἔν τῃ ἐπιφάνειᾳ ἐνεφανίζε πρὸ-
λεμον λαοῦ πρὸς λαόν, μικροῦ συνήθως κατὰ τὴν ἔκτασιν
καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαχομένων, τὸ βάθος ἐδῆμαινε πρὸ-
λεμον ἐν ᾗ ἡ ὑπαρξίς τῶν ὑψηλοτέρων ἀξιών τοῦ πολιτι-
σμοῦ ἐκφάνετο εἰς ἀποφασιστικὸν ἀγῶνα κατὰ σκοτίων
δυνάμεων. -

Πάντοτε εἰς τοὺς πολέμους αὐτοὺς ἡ Ἑλλάς ἠγωνίσθη
τὸν καλὸν ἀγῶνα, κατέχουσα εἰς αὐτοὺς τὴν θέσιν τοῦ
πνεύματος τοῦ ἀνυπομονοῦ κατὰ τῆς βίης, κατὰ τῆς βίης
καὶ ἔλθον τῶν ἀντιπνευματικῶν δυνάμεων τῆς ζωῆς. -

οἱ κηδοικοὶ πόλεμοι γίνονται βεβαίως
 πόλεμοι ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἱστοίων, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι
 πόλεμοι ἄλλων πολλῶν γενναίων λαῶν. Ἀλλὰ μὲ τὴν
 προοπτικὴν τῆς ἱστορίας, ἥτις εἰσδίδει εἰς τὴν οὐσί-
 αν αὐτῶν, ἀποκαλύπτονται ὡς συγχροῦσαι οὐκ πολιτι-
 μῶν καὶ οὐκ κόσμων. Ἐκρίθη τότε ἡ ὑπαρξίς τοῦ εὐ-
 ρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις, ἂν ἡ Ἑλλάς ἔχανε τὴν ἐ-
 λευθερίαν της, θὰ κατεστρέφετο διὰ παντός. Ὁ ἀναζη-
 τῶν τὰς πηγὰς τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ σταματᾷ κατὰ
 ἀνάγκην εἰς τοὺς κηδοικοὺς πολέμους. —

Ἐξ ^{ἱστο}~~ἱστο~~ ἀποφασιστικὴν ἐπιόρασιν οἰδῶλον τὸ μέ-
 λον τῆς ἀνθρωπότητος ἠόκησε ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου. οὐτε ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ἐλληνικῶν πόλεων τῆς
 Ἰωνίας, οὐτε ἡ τιμωρία τῶν Περσῶν οὐτε ἡ αἴγλη τῆς
 κατακτιήσεως εἶναι ἡ οὐσία τοῦ στρατιωτικοῦ ἔργου
 τῶν μακεδόνων. Ἀπὸ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς ὁ Ἀλεξάνδρος
 οὐνᾷ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐνότητος τοῦ
 ἀρχαίου κόσμου, ἐνότητος ἥτις οἰκίσθη ἀπέκτισε *ἡλκ*
 σφραγίσαν κυρίως ἐλληνικὴν.

Ἡ ἐνότης αὕτη, καὶ ἔταν ἔπαυσε νὰ εἶναι πολιτικὴ
 ἐνότης διετηρήθη ὡς πνευματικὴ ἐνότης καὶ ἀπετέλεσε
 τὴν πνευματικὴν οὐσίαν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. —

Ἡ ἐνότης αὕτη ἀπέτελεσε τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου
 ἡδραιώθη καὶ ἐξηπλώθη ὁ Χριστιανισμός. —

Ἄνευ τῶν πολέμων τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐτε ὁ ἐλληνι-
 κὸς πολιτισμὸς θὰ ἡδύνατο νὰ γονιμοποιήσῃ τὸν ἀρχαι-
 ον κόσμον, οὐτε ἡ χριστιανικὴ θρησκεία θὰ ἡδύνατο νὰ
 ἐξαπλωθῇ. κατὰ μέγα θὰ ἔλειπε ἀπὸ τὸν κόσμον. —

Ἀλλὰ καὶ τὸ Βυζάντιον κατὰ τοὺς χιλιετῆς πολέ-
 μους τοῦ οὐκ ἐστῆθαι ὁ προμαχὼν ἐπισθεν τοῦ ὁποῖου
 διεφυλάχθη σῶμα καὶ ἀρόλυντος ἡ ἱερὰ παρακαταθήκη
 τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Ἄνευ τοῦ Βυζαντίου ποῦ θὰ

διεσώζετο ὅ,τι ἀξιότερον ἐδημιόργη^η ὁ ἄνθρωπος; τί
θα ἐγένετο, ἂν ἡ Κωνσταντινούπολις ἔπικτε ὅτε ἔπεσον
ἡ Ρώμη;

Ἀλλὰ καὶ ἡ σύγχρονος ἡμῶν ἱστορία ἀρχίζει ἀπὸ
ἐν κοσμογονικόν ^{ἀνάν} ~~ἀνάν~~. Πολλοὶ λαοὶ κατὰ τοὺς δύο
τελευταίους αἰῶνας κατέκτησαν τὴν ἑθνικὴν των ἀνεξαρ-
τησίαν δι' ἐπαναστάσεως. Ἡ ἑπαναστάσις ἔμως τοῦ
1821 ἔχει πολὺ βαθεύσαν σημασίαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο κοινὴ συνείδησις τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἡ ἀρχή, καθ' ἣν αἱ ἐξ ἑω^η θεοῦ μονάρ-
χαι συνεχίζοντες κατὰ τινὰ τρόπον τὴν μεσαιωνικὴν
φρουδαρχίαν, ἐρρύθμιζαν κυριαρχικῶς τὰς τύχας τῶν λα-
ῶν οἱ ὅποιοι καθ' οἷον ἐπὶ τὸν τρόπον ὑπῆχθησαν εἰς τὴν
κυριαρχίαν τους. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κατεκτημένου καὶ τῆς ἀπο-
λύτου ἐτεροκρατίας ἐβασίλευε εἰς τὸν κόσμον. Κατὰ τὴν
ἀρχὴν ^{ἐκείνην} ὑπεστήριζε ἡ παντοδύναμος Ἱερὰ Συμμαχία,
ἐξηγέρθη ἡ ὁρὰς τῶν ἐλλήνων ἐπαναστατῶν τοῦ 1821
καὶ διὰ πρώτην φοράν διεκήρυξε εἰς τὴν παθητικῶς ὑπο-
ταγμένην Εὐρώπην, τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοδραπέδεως τῶν
λαῶν, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνότητων. Ἡ ἑθνικὴ Παλιγγενεσία
μας δὲν δόναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς ἄλλας ἐπαναστά-
σεις δι' ὧν τόσοι λαοὶ ἐκέρθισαν τὴν ἐλευθερίαν των.
Ἡ βαθεύτρα ἱστορικὴ τῆς σημασία εἶναι ἀγάν διὰ τὴν
ἰδέαν τοῦ ἔθνους, διὰ μίαν ἀρχὴν ἡ ὅποια ἀσφαλῶς διὰ
αἰῶνας θα κατευσθῇ τὰς προσπάθειας διὰ τὴν εὐρεσίαν
τῆς προσηκοούσης διαρρυθμίσεως τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώ-
πων. —

Ὅσον ἔμως καὶ ἂν ὑπῆρξαν μεγάλοι οἱ ἀγῶνες τοῦ
ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὸ παρελθόν

Εἰς καρμὴν ἔως στιγμὴν τῆς ἱστορίας του δὲν ἠγωνίσθη ~~ἡ ἐκκλησία~~ εἰς τριαύτης κοσμοϊστορικῆς σημασίας ἀγῶνα. Δὺς κόσμοι, δὺς κοσμοθεωρίαι, δὺς ἀντιλήψεις περὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λαῶν, ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ^{ἐκ τῆς} διὰ πολλοὺς εἰδῶς κρίνεται κατὰ τὴν ~~ἐκείνην~~ ^{ἐκ τῆς} αἰτίας. -

Εἰς ~~τὴν αἰώνιον~~ ^{ἐκείνην} τὴν ἑλλάδα ἔχει μόνον ἑταξεν ἑαυτὴν ὥπως πάντοτε εἰς τὴν θέσιν τὴν ἀγαθὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοιοῦτον σημεῖον τοῦ ἀγῶνος καὶ εἰς τριαύτην στιγμὴν ἑταξε ἑαυτὴν, ὥστε νὰ ἐκπαραστή ἀποφασιστικῶς τὴν ἑκβάσιν ^{ἐκείνης} ~~τοῦ ἀγῶνος~~ καὶ νὰ οὐναται νὰ θεωρηθῇ ὁ σήμερον ὡς ὁ κρίκος ὁ συνδέσας τὸν ἀβέβαιον εἰσὶν ^{ἐκείνην} ~~ἐκείνην~~ πρὸς τὴν βεβαίαν νίκην. -

Ἰνα καταστή ἐναρξιστήρα ἡ θέσις ἦν ἡ ἑλλάς κατέβαθε εἰς τὴν παροῦσαν ὁρραξίαν τῶν δὺς ἀντιμαχομένων κόσμων, θὰ προσπαθῶ νὰ ἀναφέρω ὡριθεύας θεμελιώδεις ἀντιθέσεις. -

Ἡ πρώτη ἐμφάνις τοῦ ἑλληνικοῦ κυβερνήτου μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐγένετο ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν ἐκφωνηθέντος λόγου του. Ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀπετάθη πρῶτον πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀνθρώπους τῆς χώρας του καὶ τοὺς ἐκάλει εἰς πνευματικὸν ἀγῶνα. -

Ἡ πρώτη ἐμφάνις τοῦ ἑταξοῦ ἀδελφικοῦ ἐγένετο ἐνώπιον τῶν ἀξιωματοῦχων τοῦ φασιστικῦ κόμματος τοὺς ἐποίους οἰεβεβαίωσε ὅτι «ὥπως ἔσπαρε τὰ κόκκαλα τοῦ Νέγκους, ἔτσι καὶ θὰ σπάρῃ τὰ κόκκαλα τῶν ἑλλήνων καὶ θὰ τοὺς

ὁποδουλῶση. Ὁ ἄνθρωπος τῆς βίας ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ὁπαοὺς τῆς βίας καὶ τοὺς παροτρύνει πρὸς ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς βίας. Ἰδοὺ ἡ πρώτη ἀντίθεσις. Ἀπὸ τὸ ἐν μέρος πίστις εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν κυριαρχίαν του ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ. Ἀπὸ τὸ ἄλλο πίστις εἰς τὴν ὕλην καὶ τὴν βίαν τῆς ὕλης, οἶδτι αὕτη ^{ἐκείνη} κινεῖ τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων. -

Ἄς μὴν πλανώμεθα ὅπως ὁ ἱστορικός ὕλισμός, ἡ θεωρία τοῦ κομμουνισμοῦ, θέτει τὴν ὕλην ὡς τὴν πρώτην κινουσαν δύναμιν τῆς ἱστορίας, οὕτω τὴν ὕλην πάλιν, ἔστω καὶ ὑπὸ ἄλλοιαν μορφήν, θέτει καὶ ὁ φασισμός ὡς τὴν πρώτην κινουσαν δύναμιν τῆς ἱστορίας. Ὅπως ὁ κομμουνισμός καὶ ὁ φασισμός εἶναι ὕλισμοι καὶ εἶναι διὰ τοῦτο φυσικὸν ὅτι καὶ οἱ οὗοι εὐρίσκονται εἰς τὸν Λόγον ἀντιθέτου τῆς γῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἰδέας. -

Ἀλλὰ ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τοῦ πνεύματος εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Πνεῦμα καὶ ἐλευθερία εἶναι ἀχώριστοι. Τὸ ἀληθές πνεῦμα εἶναι πνεῦμα ἐλευθερίας ὅπως ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία εἶναι καὶ ἐλευθερία πνευματική. Διὰ τὴν πραγματικὴν ^{ἐλευθερίαν} τῆς ἐν τέλει, διὰ μέσου ἀγῶνων σκληρῶν συνεκρότησαν καὶ ὠκοδόμησαν κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ τρόπον οἱ Ἕλληνες τὴν κοινωνικὴν καὶ ἱστορικὴν αὐτῶν ζωὴν. Οἱ Ἕλληνες, ὡς εἶπεθα καὶ ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἔθνικου ἀγῶνος πάντοτε ἔθεσαν τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν ὑπεράνω τῆς ὕλικῆς ζωῆς καὶ οὐδέποτε κίνδυνος καὶ οὐδέποτε ἀπειλὴ ἐσταμάτησεν αὐτοὺς ποτε εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν των.

Καθ' ἣν ὥραν ἐκρίνετο ἐν τῷ κόσμῳ ἡ τύχη τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας, ἡ ἑλλὰς συνεχίζουσα δικαίωσιον παρὰ τοὺς ἕλθε σαφῶς καὶ ἀποφαστικῶς τὴν θέσιν τοῦ

μοῦ, εἰς τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν αὐτῆς τῆς λέξεως, παραβ-
νει πιστὴ εἰς τὴν αἰώνιαν ἀρχὴν τῆς, καὶ κατὰ τὴν κρί-
σιν ~~αὐτοῦ~~^{αὐτοῦ} ὥραν, καθ' ἣν πράγματι καὶ αὐτὰ αἱ πρῶται
ἀρχαὶ τοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ ἐτέθησαν ἐν ἀμφιβόλῳ. -

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς οὐσιαστικὴ ἀξία, ἀρχὴ τοῦ κλασσικοῦ
ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀρχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὁ ἄνθρω-
πος, ὡς εἰκὼν τοῦ θεοῦ, ὡς ψυχὴ, ὡς ἀθάνατος οὐσία,
ὡς συνείδησις αὐτάρκειας, ὡς αὐτοσκοπὸς τῆς ἐπιγείου ζωῆς
ὡς ἄνθρωπος. Τοιοῦτον κατέστησε ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον.
καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην παρέμεινε, παρ' ὅλας τὰς προ-
καίρουσ παρεκκλίσεις, πιστὸς σύμπος ὁ χριστιανικὸς κώ-
μος. Μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπετολμήθη ἡ καταπολέμη-
σις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς διὰ τῆς ἀπορροφητικῆς καὶ ἐξαφανί-
σεως τοῦ ἀτόμου ἐντὸς τῆς χοάνης δυναμικῶν ἐκτετακτικῶν πο-
τῶν - Λεβιδόων ἢ τῆς φυλῆς - Λεβιδόων. Μόνον ἐπιέσχά-
των καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δογμάτων τοῦ ἐκκληρωτισμοῦ,
ὅσο τὸ πρόσημα τοῦ ἐθνικισμοῦ ἐμφανιζομένων, κατεπολε-
μήθη ὁ χριστιανισμὸς καὶ δι' αὐτοῦ ἡ ὑψίστη ἀρχὴ ἦν διε-
κίρυνε ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ σκέψις. -

Εἰς τὴν παροῦσαν σύγκρουσιν κρίνεται ἐκ νέου καὶ
τοιοῦτο τὸ βασικὸν δόγμα τῆς χριστιανικῆς ἐρησκέας.
καὶ ἡ ἑλλὰς, φορέας τόσον τοῦ κλασσικοῦ ὅσον καὶ τοῦ
χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐμφανίζεται καὶ πάλιν διπλωμάτως
τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας. * Ἀλλὰ ἡ θεωρία τῆς βίας - διότι εὐρι-
σκόμεθα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ βία ἀνῆχθη εἰς θεωρίαν προ-
λαμβάνει ἰδιόζουσαν μορφήν εἰς τὸ διεθνὲς πεδόν. * Ὡς
ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ τῆς βίας μετονομάζεται εἰς θεωρίαν τοῦ ζωτικῶς
χῶρου. Οἱ ὀλιγῶς ἰσχυρότεροι λαοὶ εἶναι λαοὶ προνομιοῦ-
χοι οἱ ὅποιοι δικαιούσιναι νὰ ~~ἐκτείνωνται~~^{ἐκτείνωνται} καὶ νὰ εὐμε-
ροσυνεῖς βάρος ἄλλων λαῶν, οἱ ὅποιοι πάλιν ὅταν ὑστεροῦν
παρὰ μόνον κατὰ ὅσα ἀτυχεῖς συμπτώσεις εἶναι ἀρίστη
τικῶς ὀλιγώτεροι καὶ ὅτι γειτονεῦσιν μὲ ἕνα ὁπαδὸν τῆς

θεωρίας τοῦ ζωτικοῦ χώρου.-

Ὁ αἰφνιδιασμός, ἡ ἔρμη τῆς ἀρπακτικῆς βίας ὁ συνδυασμός τῆς βίας αὐτῆς μετὰ τὴν ἀβλιότητά καὶ μετὰ θεωρίας ἀναγούσας τὴν βλάντ^α~~α~~ ~~αὐτῆς~~ ὁψίστην ἐκδήλωσιν τῆς ἱστορικῆς ἀξίας συνέβαλον εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐπιτυχίαν τῆς θεωρίας τοῦ ζωτικοῦ χώρου, μετὰ τὴν ὑπουλὸν χυδαίαν καὶ βλακώδη συνδρομὴν τῶν ἀντεθνικῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων. Ἐν κρῖτος μετὰ τὸ ἄλλο ὑπέκυπταν εἰς τὴν ἀμελῆκτον ἐπιταγὴν τοῦ ζωτικοῦ χώρου. Ἡ ἀβλιότης ἦτο τοιαύτη ὥστε πολλοὶ ἐκ τῶν ὑποτασσόμενων καὶ τῶν πληττομένων ἔθαμβώνοντο ἀπὸ τὴν αἴγλην τῆς βίας ἢ ἐποῖα τοὺς ἐπληττε. Ὅχι μόνον ἔθαμβώνοντο ἀπὸ αὐτὴν ἀλλὰ ἐγοητεύοντο ἀπὸ αὐτὴν, τὴν ἐόχοντο ὡς φυσικὸν νόμον καὶ ὡς εὐλογίαν, ἐγίνοντο ἐνθουσιῶδες ἐργάται τῆς καταστροφῆς των, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἐπιδρομῶν καὶ προλαί^αίνοντες τὸν ὁρμόν δι' οὗ θά διήρχετο ὁ ἐκωστρωτήρ ἐποῖος θά τοὺς συνέθλιβε. Συμφέρον; Ἰσως. Ἀνοησία καὶ κατάπτωσις ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ; Ἀσφαλῶς.-

Καὶ ἐβλέπομεν μία μετὰ τὴν ἑλλην πολιτείας, τῶν ἐπολέων τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον μετὰ σεβασμοῦ ἐνθουσιάζεσθαι, νὰ καταποντρίζωνται ὑπὸ τὴν περιφρόνησιν ὅχι μόνον τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν εὐμένως γενομένων δεκτῶν ἐπιδρομῶν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὁ Μουσολίνι ἀφοσ ἐπὶ μῆνα διελκλήρον, συνεβοόλευε μετ' ἐπιμονῆς τοὺς πτόχους νὰ παραδοθῶν ^{ἰσὺ} ἀναγνωρί^{σου} ^{ἰσραήλ} τὴν θεωρίαν τοῦ ζωτικοῦ χώρου, ὅταν πεισθέντες παρεδόθησαν καὶ ὁ κόσμος ἐθρήνησεν διὰ τὴν καταστροφὴν, ὁ Ἰδίος ὁ Μουσολίνι ὠμότατα ^{δι' αὐτοὺς τοὺς συμφορηθέντας εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ λαοῦ} ἀπεφάνη ^{λαοὶ οἱ ἑσποῖοι} δὲν ἀγωνίζονται ὅπερ τῆς ἀνεξαρτησίας των, εἶναι ἀνάξιτοι αὐτῆς. 57

Ἀπιστία εἰς τὰς αἰωνίας ἀξίας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ. Ἀδυναμία, μοιρολατρία ἀπαισιόδοξα, φόβος καὶ ὀπταγὴ. Αὐτὸ ἦτο τὸ ζοφερὸ πνεῦμα τὸ ἐποῖον ἐ-

πνεε ἀπὸ τοῦ βορειοτέρου σημείου μέχρι νότου εἰς ὅλην
τὴν χειρδαλὴν εὐρώπην.-

ὕψτω εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τῆς χαρραυγῆς τῆς 28 Ὀκ-
τωβρίου, ὅποτε ἐκλήθη καὶ ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν σειράν της νὰ
ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ διλήμματος τὸ ὅποτον εἶχε τε-
θεῖ προηγουμένως εἰς ὅλους τοὺς δουλωθέντας λαούς. Ἐκλή-
θη νὰ ἀποφανθῇ μετὰ πνεύματος καὶ ὕλης, μετὰ ἐλευθε-
ρίας καὶ ὑποταγῆς εἰς τὴν βίαν, μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ ἀν-
θρώπου ὡς ἀτόμου καὶ τῆς ἐκμηδενίσεως τοῦ ἀνθρώπου ^{ἐν} τῇ
τῆς ^{ἀνθρωπότητι} ἀνθρωπότητι, μετὰ ἐκ πολιτικῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ ἰ-
ὕποταγῆς τῶν λαῶν εἰς τὰς ὁφείλας τῶν συμφερόντων τῶν
δυνατωτέρων, ἐκλήθη νὰ ἀποφανθῇ ἂν προτιμᾷ τὴν ἀναίμακτον
καταστροφὴν τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως, τῆς ἀξιοπρεπείας ἢ
τὴν αἱματηρὰν ἀντίστασιν εἰς τὴν βίαν, ἐκλήθη νὰ δώσῃ μίαν
ἀπάντησιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐκρίνετο ^{ἐν} ὁλόκληρος ἡ οὐσία ^{ὑμῶν τὰ δυνάμεις μίαν ἀπάντησιν}
τῆς ἱστορικῆς τῆς ὑποστάσεως, ^{εἰς} τὸ διλήμμα τὸ ὅποτον
ἐχώριζε τὸν κόσμον ἐλόντες περὶ τὸ ὅποτον ὁ κόσμος ὅλος ἡ-
γωνίζετο. Ἐκλήθη ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν σειράν της ἢ ἀσθενεστέ-
ρα ὢλων τῶν προηγουμένων κρατῶν νὰ κῦψῃ τὸν αὐχένα καὶ
νὰ εἴπῃ ν α ἰ εἰς τὴν βίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ ὀόγματα τὰ
ὅποτα τὴν ἐστήριζαν ἢ τὴν ἠκολούθουν.-

Ἡ Ἑλλάς ἀπήντησε Ὡ Χ Ι

Ὡχι δυνάμει ὢλων τῶν θρησκευτικῶν τῶν πνευματικῶν
καὶ τῶν πολιτικῶν της παραδόσεων.-

ἔλεν ἡ Ἑλλάς Ὡ Χ Ι καὶ ἡ ὄψις τοῦ κόσμου ἤλλαξε.
καὶ τὸ πνεῦμα ποθ' ἔπνεε πρὸς τὸν ὄρφον μετεσπράφη πρὸς
ἀνατολὰς.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον ἡ θεὰ πρόνοια ἐπεσθλασ-
σε τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ἐκστρέψῃ
τὸ μέγα τοῦτο Ὡ Χ Ι, ἐκείνην τὴν στιγμήν εἶχε συνταυτι-
σθεῖ ὅχι μόνον μετὰ τὰς ψυχὰς ὢλων τῶν ζώντων ἐλλήνων ἀλλὰ

καί με τὰς ψυχὰς ὄλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπὶ χιλιετηρ-
δας ἐδημιούργησαν καὶ ἐλάμπρυναν τὴν ἐθνικὴν ^{ψυχὴν} αὐτοῦ.

Ἡ πράξις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου οὐκ εἶναι μόνον μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας πράξεις τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τῆς παγκοσμοῦς ἱστορίας μία μεγάλη καὶ ἀποφασιστικὴ στιγμή.-

Ἡ πράξις αὕτη σημαίνει ὅτι πάλιν ἡ Ἑλλάς ἐψώθη πρὸς τὴ μετὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν κατακλυσμὸν ὡς δόναμις πνεύματος κατὰ τῆς συνάρσεως τῆς ἕλης, ὡς πρόμαχος τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῶν προμάχων τῆς βίας ὡς ἄγγελος τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν Ἀντιχριστῶν. Πρώτη ἐψώθη ἡ Ἑλλάς καὶ πρώτη ἐνίκησε. Ἐνίκησε καὶ θὰ νικᾷ καὶ καμφοῖ ἀμφιβολία οὐκ ὀνόματι νὰ διαρῇ περὶ τοῦ ὅτι μέχρι τούτου θὰ νικᾷ αὕτη καὶ αἱ ἀήττητοι ἰδεαί τας ὁπίας συμβολίζει ὁσαυτὴν καὶ ἂν εἶναι αἱ πρόσκαιροι δυσχερεῖαι, ὁσαυτὴν τε καὶ ἂν εἶναι αἱ ὥραι τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ἀπομύσεως ~~μας~~.

Θὰ νικᾷ μέχρι τῆς ὥρας τῆς συντριβῆς τοῦ ἑχθροῦ οἷοι ἡ πράξις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου οὐκ εἶναι μόνον γέννημα τῆς βαθυτάτης ἀποδυνειδήτου οὐσίας τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἐψίσης πολιτικῆς περιστάσεως. Καὶ ἂν εἰς θυγὸν μεγίστης ἀκριβείας στρατιωτικῆς καὶ διπλωματικῆς ζυγίσωμεν ἐπὶ μακρὸν τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ἢ ὁπία ἀπεφασίσθη καὶ ἔπρεπε νὰ ἀποφασισθῇ, τελικῶς ἐντὸς ἐλαχίστων στιγμῶν, θὰ τὴν ἐπικροτήσωμεν ~~μας~~ μετὰ τὴν λογικὴν μας, ὅπως ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν ἐπικροτήσωμεν μετὰ τὸ αἰσθημα. Τὸ συμπέρασμα τοῦ αἰσθηματός μας ἦτο ὁ πόλεμος καὶ ἡ νίκη. Τὸ συμπέρασμα τῆς λογικῆς μας εἶναι ^{αὐτὸν} ὁ πόλεμος καὶ ἡ νίκη.-

φαντασθῆτε πρὸς στιγμήν, ἂν ἀντιθέτως πρὸς τὴν λογικὴν, ἀντιθέτως πρὸς τὸ αἰσθημὰ μας, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα

τῶν παραδόσεών μας ὑπετασόμεθα εὐχαμπῶς, ὅπως τὸ
 ἤθελον τινες, εἰς τὸν ἐπιδρομέα, φαντασθῆτε πρὸς οὐ
 γνήν ἐάν εἴχομεν παραφρονήσει καὶ ἐάν ἐπράτταμεν
 τὸ ἀντίθετον, τὸ ἀντίθετον ἐκείνου τὸ ὅποιον ἐπράξα-
 μεν, τί θὰ συνέβαινε τότε. - Στρεφάτε τὰ βλέμματά
 σας πρὸς τὰ βορειοανατολικά, θὰ ἴδῃτε τί θὰ συνέβαι-
 νε. θὰ ὑφιστάμεθα περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ^(τὰ ὁδοία) θὰ εἴχομεν
 ὑποστή ἐάν ἡττώμεθα κατὰ κράτος εἰς τὸν παρόντα
 πόλεμον. Καὶ ἐπὶ πλεον θὰ εἴχομεν τὴν ἀτίμωσιν, τὴν
 ὀριστικὴν καταδίκην τῆς ἱστορίας τὴν ὅποιαν θὰ ἔξε-
 στίμιζε καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ εὐμενὴς γενόμενος δεκτὸς
 ἐπιδρομείς, ὅπως τὸ ἔπραξε δι' ἓνα ἄλλον λαόν. -

Ἀλλὰ τὸ οἰκόσημον τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας,
 παρθάλαιον καὶ ἄρμον, βαρύνει πολὺ εἰς τὰ στήθη
 μας. Καὶ ὅτι ἴσως ἄλλοι λαοὶ δύνανται νὰ πράξουν,
 ἡμεῖς μὲ τὴν ἀριστοκρατικὴν τῆς κληρονομίας μας
 ἀδυνατοῦμεν νὰ πράξωμεν. θὰ ἦτο ἀντινομία πρὸς τὸ
 αἷμα τοῦ σώματός μας καὶ πρὸς τὴν ὑψίδα
 τῆς ψυχῆς μας. -

Ὁ ἀγὼν τὸν ὅποιον σήμερον ἀγωνιζόμεθα ἀποτελεῖ
 τὴν ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα ἀνανεουμένην κατάφασιν τῆς
 ἱστορικῆς μας ἐπάρξεως, τὴν δικαίωσιν καὶ τὴν διασφα-
 λισιν αὐτῆς. -

Ὅχι μόνον ~~αὐτὴ~~ ^{αὐτὴ} τὰ πάμπολλα ὑλικά ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἡ
 ἐπερχομένη νίκη ἀφεδκτως θὰ συνεπαγάγῃ, ἀλλὰ καὶ ~~αὐτὴ~~ ^{αὐτὴ}
 τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἠθικῆς αἵγλης τῆς ἱστορίας μας,
 ἀνανέωσιν ἣτις θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅχι μόνον διὰ ρητο-
 ρικῶν σχημάτων ἀλλὰ ἔργοις πράγματι νὰ συνδέσωμεν
 τὸ παρὸν μας μὲ ὅ,τι εὐγενέστερον καὶ ὠραιότερον
 ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ μόχθος τῶν ^{ἀρχαίων} ~~ἀρχαίων~~ ὁ ἀγὼν
 ὅπως διεξάγεται ἀκόμα. Καὶ ὅσον καὶ ἂν εἶναι κατ' ἀν

ἄρωπλινην δύναμιν βεβαία ἡ ἔκβασις του, δέν πρέπει οὐ
 τε τὸ ἐλαχίστον νά παραλείψωμεν τὸ ὅποιον θά ἡδύνα-
 το νά ἐξασφαλίσῃ καί νά ἐπιταχύνῃ τὴν νίκην. Ὀλοκλη-
 ρωτικὸν πόλεμον οἱ ὀλοκληρωτικοὶ ἐπιδρωμεῖς ἠθέλησαν
 νά μᾶς προσφέρουν, ὀλοκληρωτικὸν πόλεμον θά τοὺς ἀντα-
 ποδώσωμεν ^{καὶ ἡμεῖς} μόνον εἰς τὰ κατὰ τῶν ἀμείνων αἵσχη δέν θά
 τοὺς ἀκολουθήσωμεν. Καθεὶς ἐξ ἡμῶν, ἀνά πᾶσαν στιγμήν
 ὅπου δὴποτε καὶ ἂν εἶναι τοποθετημένος πρέπει νά γνω-
 ρίσῃ ὅτι πολέμῃ. Καμμία ἄλλη σκέψις δέν πρέπει νά ὀ-
 ρίσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῆς καθημερινῆς
 του ζωῆς παρὰ ἡ σκέψις τοῦ πολέμου. Δέν ἀρκεῖ νά ἐργα-
 ζόμεθα ὅλοι καθεὶς στιγμήν διὰ τὸν πόλεμον. Πρέπει ὅλοι
 καθεὶς στιγμήν νά εἰσφέρωμεν τὸ μέγιστον ὕπερ συνάμεθα,
 πρέπει νά ἐπιδιώκωμεν μὲ διαρκῶς ἀγρυπνον τὴν σκέψιν
 τὴν μορφήν ὁράσεως ἑποῦ θά εἴμεθα ἀποδοτικώτεροι. Πρέ-
 πει νά ἐπικουρῶμεν, νά ἔχωμεν πρωτοβουλίαν, ^{ἡδύναμον καὶ ἐκτελέσειν} ὅλον τὸ καλ-
 ῶτερον ^{ἡ γὰρ τὰ ἀγαθὰ ποιεῖν} καὶ τὸ ἐλαχίστον εἶναι ἀξιὸν ἐπιθῆσον ἐκεῖνην
 τὴν στιγμήν δέν ἡδύνατο γὰ γίνῃ κάτι μεγαλύτερον. Κα-
 θεὶς ἀπὸ ἡμῶν εἶναι εἰς ὀλοκληρὸς στρατός. Καθεὶς ἀπὸ
 ἡμῶν πρέπει νά εἶναι ὀλοκληρὸν τὸ ἔθνος ^{δὲ} ἐκαστοῦ
 καὶ τοῦ τελευταίου μεταξὺ ἡμῶν ἡ εὐθύνῃ εἶναι μεγίστη
 Σκεφθῆτε ὅτι ὁ ἀπλοῦς οἰκογενειάρχης εἰς τὸν εἰρηνι-
 κὸν βίον του, καθεὶς φορὰ πού θά εὐρεθῇ πρὸ μιᾶς παρατόλ-
 μου ἐνεργείας, ὁταματῇ σκεπτόμενος. «ἔχω εὐθύνῃ, ἔχω
 πίσω μου ἀσκέρι παιδιὰ, κορίτσια γυναῖκα μάννα». Καὶ
 τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς εὐθύνῃς τὸν κἀνει σοβαρότερον
 προσηκτικώτερον καὶ ἐργατικώτερον. - Σκεφθῆτε τῶρα ὅτι
 ὅλοι ἔσσεσθαι ἔχετε πίσω σας εὐθύνῃν ὅχι μόνον διὰ μιάν
 οἰκογενεῖαν πέντε ἕξ ἀνθρώπων ἀλλὰ ὅτι ἕκαστος ἐξ
 ὧν ἔχει ἐπωμισθῇ τὴν εὐθύνῃν διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
 ὑπαρξιν ὀλοκληροῦ τῆς ἐλληνικῆς οἰκογενείας. Σκεφθῆτε,

Εἴτι πλὺτον, ὅτι ~~ἐ~~πίσω σας ὁδὸν στέκονται μόνον παῖδιδ' ἑταίρ^α
καὶ μητέρας, ἀλλὰ ἔλα τὰ ἑλληνόπαιδα καὶ οἱ ἑλληνίδες
ποῦ θὰ ζήσουν εἰς τοὺς αἰῶνας. Σκεφθῆτε ὅτι πῶς σας στέ-
κονται ὅχι μόνον ἀνθρώπινες ζωές, ἀλλὰ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὁδ-
ξά τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Σκεφθῆτε ὅτι πῶς ^{οὐκ}στέκονται
ὅχι μόνον ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ ὅλη ἡ ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἀγιοὶ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος καὶ ὅλη
ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ἰδέα τοῦ ἀνθρώπου.-

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς τὴν
ὁποῖαν ζῶμεν καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος
μας. Σποραδικῶς ἀνὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς ἱστορίας μας
ἡ εὐνοία τῆς μοίρας ρίπτει εἰς τὸν ὁρμόν μας κάποιον
κουφόν βέρεξ ὅστις μᾶς προσφέρει τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνω-
μεν οἱ νικηταὶ προμαχοὶ τῶν εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν. Δέν γινώ-
ρίζω ἂν ^{μὲν} οὐ γὰρ ^{ἀν} ὄντας ἐπηρεάζομαι ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ποτὲ
κουφώτερος βέρεξ ὁδὸν μᾶς προσέφερε ἕναν ἐνδοξότερον
ἀγῶνα.-

Αἱ στιγμαὶ τῆς ὁποίας ζῶμεν μετροῦν ^{τὴν} αἰῶνα. Ὁ
χρόνος μας ~~ἔ~~μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ὅπως καὶ
ἄλλο σημεῖον τοῦ χρόνου ἀλλὰ ἔχει χιλιαπλασθῆναι ἔντασιν
καὶ βάθος. Καὶ εἰς τὸ ἀπειρον μόνον ἡ ἔντασις, μόνον τὸ
βάθος διατηροῦν ἀξίαν. Ἡ στιγμή τὴν ὁποῖαν ζῶμεν μετρεῖ
γὰρ αἰῶνα.-

Ἐπλανήθημεν, ^{ἀπὸ τῆς αἰωνιότητος} συνεχροδόθημεν, ^{ἐν τῇ} ἡγεγορήσαμεν. Ἡ στιγμή
αὐτὴ ὑπεριπταμένη τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν μᾶς αἶρει καὶ
^{ἐκ τῆς} μᾶς δικαιώνει. Δικαιώνει καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν οἰαιώ-
νιον συνείδειαν τῆς ὑπάρξεώς μας.-

Ἐπὶ τῶν μεγάλων νεκρῶν μας, ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῶν ἐρε-
πωθειδῶν ἀνοχυρῶτων πόλεων μας οἰκοδομοῦμεν μετ' αἶμα καὶ
μὲ ἰδρώτα μὲ ἑλπίδα μὲ ἀγάπην καὶ μὲ πίστιν οἰκοδομοῦμεν
τὴν ἀθανάσιον μας.-

[12.1]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΩΡΕΤΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
Μέλος Δ. Σ. 'Εθνικοῦ Θεάτρου

ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ 39
ΦΙΛΟΘΕΗ

ΤΗΛ 681.3923

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ
 Δεκέμβριος 1940 - Ιανουάριος 1941
 Ζέφυρειον - Βασιναί ἀρχαί τοῦ Προγράμματος

Διὰ τοῦ ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν λόγου του ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνώρισε καὶ προσέδωκε εἰς τὸν Ἑθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα τὸν χαρακτηρὰ ἀγῶνος τοῦ πνεύματος. Ὡς ἀγῶνα τοῦ πνεύματος ἀνεδέχθη αὐτόν καὶ σύσσωμος ἡ Ἑλλάς. Ὅσακις ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι δυνατόν Ἑθνικὸς ἀγὼν νὰ ἀναχθῇ εἰς πνευματικὸν ἀγῶνα, τοῦτέστι εἰς ἀγῶνα παναθρώπινον, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ συλλάβῃ ἡ πολιτεία τὴν σπανίαν αὐτὴν εὐκαιρίαν, ἐν τῇ προσπαθεῖα της, ὅπως προσελκύουσα ὅλους τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς, καὶ πρωτίστως ὅλους τοὺς ἡγουμένους τῶν λαῶν αὐτῶν ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, ἀβέησῃ ὅχι μόνον εἰς ἡθικὴν αἴγλην ἀλλὰ καὶ εἰς πραγματικὴν πολιτικὴν δύναμιν. -

Ἀκολουθεῖται τῆς τοιαύτης ἀρχῆς εἶναι, ἀφ' ἑνός ὅτι πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους θέλουν συνεργήσαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τοῦτου καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτός δεόν νὰ διαδηλωθῇ δι' ὅλων τῶν τρόπων καθ' οὓς τὸ πνεῦμα διαδηλοῦται. -

Κατὰ τὴν τοιαύτην ποικιλότροπον τοῦ πνεύματος φανέρωσιν δὲν ἠδύνατο ἐπὶ γῆς Ἑλληνικῆς νὰ ὑστερήσῃ ἡ εἰκαστική μορφή, στενῶς πάντοτε συνδευασμένη πρὸς τὰς ἄλλας μορφὰς ἐκδηλώσεως τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐνεσάρκωσε θεοὺς καὶ δι' αἰσθητῶν μέσων ἐσυμβόλισε τὰ ὑψηλότερα νοήματα, εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν νὰ φανερώσῃ αἰσθητικῶς ὅσα μὲ τὴν εὐνοίαν τοῦ θεοῦ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων εὐγενῇ καὶ μεγάλα καὶ ἡρωϊκά προσφέρει εἰς τὸν ἀνθρώπινον

πολιτισμόν. Μία πανηγυρική κατά κύριον λόγον αίσθητική διηγήλωσις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος κατά τὴν σημερινὴν στιγμήν ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν ἀκολουθείαν τῆς πνευματικῆς ὑφῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Ἔπεται ὅθεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς πολιτείας ὀργάνωσις Ἐκθέσεως τοῦ Πολέμου, μιᾶς ἐπιδείξεως δι' εἰκαστικών καὶ αἰσθητικῶν μέσων τῶν ποικίλων, διὰ τὸ πνεῦμα σημαντικών ὤψεων, ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν οὐχὶ πολυτελοῦς τινὸς ἑορταστικῆς διαθέσεως, ἀλλὰ βαθείας ἐκ τῶν μυχισιτάτων τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου πηγεζούσης ἀξιώσεως. -

Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης εἶναι οὐχὶ βεβαίως νὰ ὀρίσῃ ἢ νὰ περιορίσῃ τὴν αἰσθητικὴν εἰσφορὰν τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἐμφανέστερον καὶ ἐνεργέστερον φανέρωσίν του. -

Ἵνα ὅμως ἐπιτευχῇ ὁ σκοπὸς οὗτος ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ τεταγμένοι τὴν ὀργάνωσιν ταύτην ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, ἱκανοὶ νὰ διατηρήσωσι τὸν ὑψηλὸν τόνον ὃν δύνανται καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ πᾶσα πνευματικὴ ἐκδήλωσις τοῦ εἰς τοιοῦτον πνευματικὸν ἀγῶνα ἀπεκδυομένου Ἑθνους. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται αὐτονόητον, καὶ διότι ἀκριβῶς ὡς αὐτονόητον ἴσως καὶ εὐκόλως παρατρέχεται, ποτέ δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ὅσον πρέπει. Πλὴν ὅμως τούτου, τοῦ οὐσιωδικοῦ, ἵνα ἐναργῶς φανερωθῇ τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος ἀπαιτεῖται ὅπως ἐν τῇ ὀργανουμένῃ ἐκθέσει ἐπικρατῇ ἡ εἰς πᾶν ἀληθὲς ἔργον τοῦ πνεύματος ἐνυπάρχουσα λογικὴ τάξις. Τοῦτο δὲ πάλιν θέλει ἐπιτευχῇ μόνον ἂν ἐπικρατῇ πλήρως ἐνότης διανοητικότητος καὶ σκοπῶν μεταξὺ τῶν τεταγμένων τὴν ὀργάνωσιν τῇ Ἐκθέσει. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οἱ ὀργανωταὶ νὰ εἶναι ὀλίγοι πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ἀπερίσπαστοι ἀπὸ τῆς συνήθους εἰς τοιαῦτα ἔργα πιέσεις καὶ ἐπιδράσεις καὶ μόνον δοσίλογοι ἔναντι τοῦ καὶ Ὑπουργοῦ. Οἱ καθα-

ρῶς τεχνικοί θεόν νά ἐργάζωνται ὑπό τήν καθοδήγησιν τῶν ὀλίγων τούτων, οἵτινες, ἐν τῇ ἐνότητί των, θέλουσι εἰσεῖν εἰς τήν ὅλην "Ἐκθεσιν τήν σφραγίδα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀλλά καί τήν εἰς τό πνεῦμα τοῦτο παρομαρτοῦσαν λογικήν τάξιν. Πρός ἐπίτευξιν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ ὕψους τόνου καί τοῦ αὐτοῦ ἐνιαίου πνεύματος κρίνεται σκόπιμον ὅπως τά μέλη τῆς Κεντρικῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μέλη καί ὄλων τῶν κατὰ μέρος Ἐπιτροπῶν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ἐκθέσεως.-

Τά Ἰδανικά

Εἰς πάντα ὅστις θέλει νά ἐπικοινωνήσῃ μέ τήν πνευματικήν οὐσίαν τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος, τό πρῶτον ἐρώτημα τό ὅποιον θέλει ἀφ' αὐτοῦ τεθεῖ, θά ἀφορᾷ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, τῆς ἰδέας, ὅφ' ὧν ὁλόκληρος ὁ ἀγών διακινεῖται καί καθαγιάζεται. Ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἐκ τῶν σκοπῶν τοῦ ἀγῶνος, θέλει κριθῇ ἡ ἀξία τῶν μέσων, ἡ ἀξία ὅλων τῶν διὰ τήν ἐπίτευξιν ταύτην καταβαλλομένων προσπαθειῶν. Ἐφ' ὅσον οἱ σκοποὶ οὗτοι δέη καταστῶσι συνειδητοί, ἐκκρεμεῖ ἡ κρίσις περί παντός κατὰ μέρος θέματος. Δι' ὃ εἶναι ἀνάγκη ὅπως εἰς τόν εἰσερχόμενον εἰς τήν "Ἐκθεσιν, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ νά προκαλέσῃ τήν τοιαύτην ἐπικοινωνίαν πρός τήν πνευματικήν οὐσίαν τοῦ ἀγῶνος, τό πρῶτον ὅπερ θά προσενεχθῇ νά εἶναι ἡ αἰσθητοποιήσις τῶν Ἰδανικῶν τά ὅποια δικαιῶνουν τόν Ἑθνικόν Ἀγῶνα καί τόν αἶρουν μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ πνεύματος.-

Βάσιν τῆς τοιαύτης αἰσθητοποιήσεως θέλουν ἵποτελεῶν αἱ ἐπιγραμματικά φράσεις ἃς ἐξεστόμισαν οἱ ἡγέται τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος. Αἱ φράσεις αὗται, καταλλήλως χαρασσόμεναι καί πλαισιούμεναι ὑπό τῶν Ἑθνικῶν σπημάτων καί χαρακτηριστικῶν εἰκόνων τῶν ἡγουμένων τοῦ ἀγῶνος, ὡς καί ἄλλων

εἰς τόν αὐτόν σκοπόν τεινουσῶν παραστάσεων, θέλουν κα-
τά τό δυνατόν καταστήσῃ συνειδητούς εἰς τόν εἰσερχόμε-
νον τούς πνευματικούς, ἔθνικοὺς ἀλλά καὶ ὑπερεθνικοὺς
σκοποὺς τοῦ ἀγῶνος.—

Τῶν τελευταίων αὐτῶν ἡ ἐπιτηδεῖα διατύπωσις εἰς
οὐδεμίαν παρεξήγησιν δύναται νά ἀγάγῃ, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ
ἀποσιώπησις αὐτῶν, ὅχι μόνον θά ἡδύνατο νά παρεξηγηθῇ,
ἀλλά θά ἐστέρει τόν ἀγῶνα ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν ὕψων, αἱ
ὅποται τόν κατέστησαν ἀντικείμενον ἀνεπιφυλάκτου συμπα-
θείας καί θαυμασμοῦ τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης.—

Διὰ λόγους σκοπιμότητος ἀποφεύγομεν τήν καθ' ὅφαν-
δήποτε τρόπον παράστασιν τῶν Ἑθνικῶν ἡμῶν διεκδική-
σεων, αἱ ὅποται καί αὗται ἀποτελοῦν ἥδη σκοποὺς τοῦ πο-
λέμου. Ἀφ' ἑνὸς δέν πρέπει νά περιορίσωμεν τῆς διεκδική-
σεις ἡμῶν διὰ τῆς διατυπώσεώς των, ἀφ' ἑτέρου δέν πρέ-
πει νά διατυπώσωμεν ἀκόμη ὠρισμένας ἐξ' αὐτῶν.—

Μόνον ὡς πρὸς τὰ Δωδεκήμερα καί ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἄλλως
τῆς περιγραφῆς τῶν ἰταλικῶν ὁμοτήτων πρὸ τοῦ πολέμου,
θέλει ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τοιούτων παραστάσεων ἀνάπτυξις,
ὥστε νά προκύπτουν ἐμμέσως αἱ ἐπὶ τούτων ἐξιιώσεις τῆς
Ἑλλάδος.—

Ἑλληνισμός

Ἡ κατανόησις τῆς σημασίας τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος εἴ-
ναι ἀδύνατος εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δέν θά ἐντάξῃ αὐτόν
εἰς τὴν σειράν τῶν σημαινόντων γεγονότων τῆς ὅλης ἑθني-
κῆς ἡμῶν ἱστορίας. Καθορισμός τοῦ πνευματικοῦ περιεχο-
μένου τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος δέν δύναται νά γίνῃ παρὰ ἐν
ἀναφορᾷ πρὸς ὅλους τούς προηγηθέντας σταθμούς τοῦ θεω-
ρητικοῦ καί πρακτικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ. Μόνον διὰ τῆς
τοιαύτης ἱστορικῆς τοποθετήσεως τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος
καί διὰ τοῦ ἐξ αὐτῆς προκύπτοντος παραλληλισμοῦ πρὸς

τὰς ἤδη καθιερωμένας μεγαλουργήματα τοῦ γένους, αἵρεται καὶ τὸ παρὸν εἰς τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον τοῦ προσήκει καὶ δύναται νὰ καταστήσῃ συνειδητὴν βίωσιν τοῦ θεωρουμένου.-

Εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἀνάγκη, ἄφοῦ ὀρισθεὺν οἱ σκοποὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ πρὶν ἢ παρασταθῇ ὁ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς διεξαγόμενος σήμερον ἀγὼν, νὰ προταχθῇ ἡ αἰσθητοποίησις τῶν θεωρητικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀξιῶν αἱ ὁποῖαι ἐξετράφησαν καὶ διεπλάσθησαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ δι' αὐτῆς ἠκτινοβόλησαν πρὸς τὰς ἐσχατίας τῆς οἰκουμένης, καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ιστορικῆς ζωῆς.-

Ἡ τοιαύτη ιστορικὴ παράστασις, διὰ νὰ εἶναι πιστὴ εἰς τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἑλληνικῆς ιστορίας, πρέπει νὰ ρίψῃ τὸ κέντρον τοῦ βάρους ἐπὶ τῶν καθαρῶς πνευματικῶν ἀξιῶν, διὰ τῆς δημιουργίας τῶν ὁποίων κυρίως ἡ Ἑλλάς κυριαρχοῦσαν καὶ μοναδικὴν κατέκτησε θέσιν εἰς τὴν ιστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ προέκτασις τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἠκτινοβολίας ὑπερβαίνει, ὅχι μόνον τῶν ἰδίων αὐτῆς μεγάλων πολιτικῶν κατακτήσεων, τὰ σύνορα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν μεγίστων κοσμοκρατοριῶν τῶν ἄλλων λαῶν.-

Ἐν πνεύματι ἠνδρώθη καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὴν τοιαύτην μοναδικὴν του εἰς τοὺς χρόνους θέσιν, δέν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ἐξάρῃ ἡ Ἑκθεσις τοῦ σημερινοῦ πολέμου, ἄφοῦ καὶ ὁ σημερινὸς πόλεμος, ὡς συνακόλουθον ἐπισφράγισμα τῆς σταθερᾶς πορείας τῆς ἑλληνικῆς ιστορίας, δέν εἶναι εἰ μὴ ὑπερμάχησις τῶν αὐτῶν αἰτημάτων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.-

Ἡ ἀπεικόνισις τῆς βαθμιαίας ἐξαπλώσεως τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, παραλλήλως καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, θὰ καταστήσῃ ἀπτότερον τὸ μέγεθος τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς ἠκτινοβολίας.-

Ἀλλὰ ἄμέσως μετὰ τὰ πνευματικὰ δαθήματα τοῦ γένους θὰ ἐξαρθοῦν καὶ αἱ ἡθικαὶ καὶ πολιτικά αὐτοῦ ἄρεταί, δι'

ὧν τοῦτο κατώρθωσε νά ἐπιζητή τῶσων κατακλυσμῶν, ἀρεταί
αἱ ὅποται σήμερον ἐξαίφνης ἀνακηδῆσαι ὡς φῶς ἐν τῷ σκό-
τει τῆς βυρώπης, ἐπληθέυσαν καί πάλιν τόν λόγον τῆς ἱ-
στορίας, περὶ τῆς ἀστειρευτοῦ δυνάμεως ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους.-

Ἡ ἀπεικόνισις τῶν ἐπεισοδίων τῆς ἐλληνικῆς ἱ-
στορίας τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ἐσαεὶ παραδειγματὰ ἡρωϊσμοῦ
καί πολιτικῆς ἀρετῆς, ἰδίᾳ τὰ ὀλοκαυτώματα καί αἱ αὐτο-
θυσίαι, θά κωσμήσουν τό τμήμα τοῦτο τῆς Ἑκθέσεως.-

Ἀλλά ὅσον καί ἂν θεωρηθοῦν ἔργα τῆς ὀλότητος αἱ
συμβολαὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους εἰς τόν εὐρωπαϊκόν πολιτι-
σμόν, εἶναι ὅμως συγκεκριμένως καί ἔργα προσωπικά, ἀτομικά,
τὸ πνεῦμα εἶναι ἀχώριστον ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀτόμου.
Δέν θά ἦτο ἐπομένως δικαία ἡ παρᾶστασις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν
ἀκτινοβολίας, ἂν δέν ἐμνημονεύοντο καί αἱ μεγάλαι προσωπι-
κότητες, αἱ δημιουργήσασαι τὰ συγκεκριμένα ἔργα ἐν τῇ ἰστο-
ρίᾳ. Εἰς καμμίαν μάλιστα ἱστορίαν δέν εἶναι τόσον ἐμφανῆς
ἡ συμβολή τοῦ ἀτόμου ὅσον εἰς τὴν ἐλληνικὴν. Τὸ ἥρῳον τῶν
πολιτικῶν ταγῶν καί τῶν πνευματικῶν δημιουργῶν τοῦ ἔθ-
νους ἀποτελεῖ τὸ ἀναγκαῖον ὀλοκλήρωμα τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ
σκιαγραφίας.-

Φιλέλληνες

Ἄλλ' ὡς ἤδη ὁ Ἰσοκράτης ἐκήρυξε " ἔλληνας κα-
λεῖσθαι τοὺς τῆς παιδεύσεως τῆς ἡμετέρας μετέχοντας ", -
Περὶ τόν ἐλληνικόν πυρῆνα συνεκροτεῖτο ἀνά τοὺς αἰῶνας πᾶ-
σις ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐρασθέντες τῆς ἐλληνικῆς ἰδέας, εἴτε,
ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς πορευόμενοι, κατέστησαν οἱ κήρυκες
τῶν ὑψηλοτέρων τῆς διανοημάτων, εἴτε ὑπὲρ αὐτῆς ὑπερμαχοῦν-
τες ἐτέλεσαν τόν βίον.-

Δέν εἶναι δυνατόν νά παρασταθῇ πλήρως ἡ ἀκτινο-
βολία τῆς Ἑλλάδος, οὔτε καί ἡ πολιτικὴ αὐτῆς ἱστορία, χω-
ρὶς τὴν παράστασιν τοῦλάχιστον τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν ἐλ-

ληνολατρῶν καὶ φιλελλήνων τῶν ὁποίων, εἴτε τὸ πνευματικόν ἔργον, εἴτε ἡ ἱστορική δράσις ἀρρήκτως συνυφάνθη πρὸς τὴν Ἑλλάδα,-

Ἱστορία Ἑνόπλων
Δυνάμεων.-

δεδομένου ὅτι τὸ κεντρικόν θέμα τῆς ἐκθέσεως εἶναι ὁ πόλεμος, δέν εἶναι δυνατόν νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν προλογισμὸν τοῦ κυρίου τούτου θέματος ἡ παράστασις τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ εἰς ὅλην τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἐξέλιξιν, ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι σήμερον. Διὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ μέσους χρόνους θά πρέπη νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν παράστασιν τῶν στολῶν, διὰ τὴν τελευταίαν τοῦλάχιστον πεντηκονταετίαν θά ἠδύναντο στατιστικοὶ πίνακες νὰ δείξουν τὴν ἀνιούσαν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἐξέλιξιν. Τοῦ Ναυτικοῦ ἡ ἐξέλιξις θά παρασταθῇ διὰ τῶν ὁμοιωμάτων ὅλων τῶν ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.-

Διάζωμα

Τὸ ὅλον τμήμα τῆς Ἐκθέσεως τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνά τοὺς αἰῶνας ἀκτινοβολίαν, ἐκτός τῆς ἐσωτερικῆς ἐνότητος, ἥτις θά διέπῃ τὰς εἰδικωτέρας αὐτοῦ ὑποδιαιρέσεις, θά ἔχῃ καὶ ἐξωτερικῶς ἐνιαῦτον πλαίσιον, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διαζώματα περιβάλλοντα τὴν ὅλην ἐξιστόρησιν τῆς ἑλληνικῆς ἀκτινοβολίας.-

Τὸ ἓν τῶν διαζωμάτων τούτων θά παριστᾷ ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς χώρας ἐν χορευτικῇ κινήσει συμβολιζομένας, διὰ προσώπων φερόντων τὸ σύνολον τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἐνδυμασιῶν, τὸ δὲ ἕτερον διάζωμα, ὁμοίως ἐκτάσεως, θά ἀναπαριστᾷ τὰ ὑπαιότερα ἔργα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης τὰ ἔχοντα θέματα πολεμικά.-

Ἀφορμαὶ πολέμου

Ἀφοῦ οὕτω θεμελιωθῇ ἱστορικός ὁ ἔθνικός ἀγὼν θά ἔπρεπε νά προέχωρῃσωμεν εἰς αὐτήν ταύτην τήν παραστάσιν αὐτοῦ, ἃν δὲν ἦτο σκόπιμον, πρὸ τούτου νά πλαισιωθῇ οὗτος στενώτερον διὰ τῆς παραστάσεως τῶν εἰδικωτέρων ἀφορμῶν αὐτοῦ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἀκολουθομένην ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀνθελληνικῆς πολιτικῆς. -

Ἡ τυραννία ἤντ' αὐτῇ δωδεκάνησα καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς βορείου Ἠπείρου ὑφίστανται ἀπὸ τόσων ἤδη ἐτῶν θά ἀποτελέσουν εὐφραδῇ προλογισμόν τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος. Ἔτι εἰδικώτερον θά πρέπη νά ἀναπυχθῶσι τὰ ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ Λευκῇ Βίβλῳ θέματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας πρὸ τοῦ πολέμου. Ὁ τορπιλλισμός τῆς "Ἑλλης" θά ἀποτελέσῃ ἀσφαλῶς πλουσίαν πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ τοὺς καλλιτέχνας, οἱ ὅποιοι θά ἀναλάβουν τοῦτο τό σημεῖον τῆς ἐκδόσεως. -

Πόλεμος

Μεθ' ὅλην τὴν τοιαύτην τοῦ θεατοῦ ψυχολογικὴν προπαρασκευήν, ἔρχεται ὡς ἀναγκαῖα κατὰλληξις ὅλων τῶν προηγηθέντων κατωρθωμάτων τῆς φυλῆς, ὁ ἄθλος τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Ὁ κατάλληλος συνδυασμός τῶν λαφύρων, τῶν φωτογραφικῶν καὶ τῶν ζωγραφικῶν παραστάσεων, τῶν στατιστικῶν τῶν ποικίλων ἐπιγραφῶν, θά κατατείνουσιν εἰς τό νά ἀποδώσουν τὴν ζωηράν καὶ ἀγωνιστικὴν πνεύσιν τοῦ πολέμου. -

Κρίνεται σκόπιμον νά γίνῃ εἰδικὴ μνεῖα ^{ῥα}συμβολῆς τῶν κατὰ ζηράν θάλασσαν καὶ ἀέρα πολεμικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον ἐνός ἐκάστου ὅπλου (π.χ. τοῦ ἱππικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ, ὑγιεινομικοῦ κλπ). Ἐπίσης θά ἐξαρθῇ κατὰ τό δυνατόν διὰ εἰκονικῶν παραστάσεων καὶ

χαρτῶν, ἡ ἔκτασις τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων εἰς τὰ ἑλληνικά σύνορα.-

Ἰδιαιτέραν θέσιν θά καταλάβῃ εἰς τό τμήμα τοῦτο τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου στάτιστικὸς πῖναξ ὡς καὶ ἄλλαι παραστάσεις καὶ ἐπιγραφαὶ αἱ ὁποῖαι ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν μηδικῶν πολέμων καὶ καταλήγουσαι εἰς τὸν σημερινόν πόλεμον θά ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἑλληνισμός καθ' ὅλην τὴν μακράν πολεμικήν του ἱστορίαν πτωχότερος καὶ ὀλιγαριθμώτερος, ἡγωνίσθη κατὰ πολὺ μεγαλειτέρων καὶ πλειονώτερον ἐξωπλισμένων λαῶν.-

Ἀγῶν τῶν Μετό-
πισθεν,-

Τὴν κυρίαν παράστασιν τοῦ πολέμου ἀναγκαίως θά ἀκολουθήσουν αἱ παραστάσεις ὅλης τῆς Ἑθνικῆς δράσεως, ἣτις, οἷον εἰ συνεχίζουσα ἀμέσως τὸν ἀγῶνα τοῦ στρατοῦ, ἀποτελεῖ τὸ ἐσωτερικόν μέτωπον τοῦ ἀγῶνος.-

Θά καταλάβουν ἐνταῦθα τὴν πρέπουσαν θέσιν ἡ παράστασις τοῦ ἔργου τῆς Β.Ο.Ν. μετ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διακλαδώσεις, ἡ παράστασις τοῦ ἔργου τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης, τῆς Ἀγροτικῆς Ἐπιστρατεώσεως τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστρατεώσεως καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔργου τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως.-

Κοινωνικὴ Πρόνοια

Μετὰ ταῦτα δεόν νά χωρίσωμεν περαιτέρω εἰς ἐκείνην τὴν δρασίν τοῦ ἔθνους, ἣτις, καὶ αὕτη ὑποβοηθοῦσα καὶ ὑποστηρίζουσα τὴν πολεμικήν δράσιν, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς ὅλης κοινωνίας καθ' ὅσον ἐπλήγη ὑπὸ τοῦ πολέμου. Κυρίως τὸ ἔργον τῆς πολιτείας πρὸς ὀργάνωσιν τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας θά ἀποτελέσῃ τὸ θέμα τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἐκθέσεως (Πολεμικὴ Νομοθεσία, Λαϊκὰ Συσσίτια, Π.Ι.Π.Π. κλπ)

Καὶ δεύτερον λόγον θά παραστήσῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ. Θά ἀκολουθήσῃ δὲ τὸ ἔργον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία.-

Αἰθευσα Τεχνῶν

Τέλος δὲν δύναται εἰς αὐτὴν τὴν ἀλληλουσίαν καὶ παρασιωπηθῆ ἢ κατὰ τὸν πόλεμον δραστηριότητος τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης, διότι καὶ αὐτὴ ἔχει θέσιν, ἔχει μέλι-στα πρωτεύουσαν θέσιν εἰς ἕνα ἀγῶνα ὁ ὁποῖος εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ, ὡς ἀγὼν τοῦ πνεύματος.-

Τοῦτου ἔνεκεν ἀναγκαῖον στέλεχος τῆς Ἐκθέσεως θέλει ἀποτελέσῃ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας εἰς τὸν αὐτὸν χώρον ὁργανωθεσμένη καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις μεθ-εματὰ ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ Πολέμου εἰλημμένα. Ἐκθεσις εὐθυμογραφῶν θὰ συμπληρῶσιν τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν καὶ θὰ ἀνακαύῃ τὸν ἐπισκεπτὴν ἀπὸ τοῦ αὐστηρόν ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁδολεὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις διατηρηθῇ.-

Αἰθευσα Νίκης

Ἐπιστέγασμα καὶ δικαία κατάληξις ὁλοκλήρου τῆς Ἑθνικῆς προσπάθειας, τῆς ἥδη καταστάσεως ἐμφανοῦς διὰ τῶν προηγηθεισῶν παραστάσεων, εἶναι ἡ Νίκη καὶ ἡ Δόξα. Ἡ Ἐκθεσις τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλο τέλος, συνήθεις εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν χαρά, αἱ χαράς τῆς Νίκης καὶ τῆς Δόξης ἔχουν εὖρεi συγνάκις ὑπερόχους ἐκφράσεις, αἱ ὁποῖαι, ἐν ἐνὶ ἐννοούμεναι, θὰ ἀποδώσωσι τὸν ψυχικῶς προσδοκώμενον παρὰ πάντων θριαμβικῶν τόνον. Ποίησις καὶ εἰκαστικαὶ τέχναι τέχναι θὰ συνεργασθοῦν πρὸς τοῦ ἀρχαῖα ἐπιγράμματα καὶ νεοὶ ῥυθμοί. Ἡ Νίκη καὶ ἡ Δόξα, τὰ θέματα δι' ὧν θὰ τελειῶνῃ ἡ Ἐκθεσις καὶ θὰ ἀρτιοῦται ψυχικῶς ὁ διεξερχόμενος αὐτὴν, προσφέρουν εὐρὺ πλάσιον ἀμύλλης εἰς τὴν λυρικότητα καὶ τὴν φαντασίαν τῶν καλλιτεχνικῶν συνεργατῶν τῆς Ἐκθέσεως.-

Τὸ μαρτυρολόγιον τῶν καταστραφειῶν πόλεων θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῶν παραστάσεων τοῦ τμήματος τοῦτου τῆς Ἐκθέσεως.-

Ἐντονα

Ἡ παροῦσα Ἐκθεσις ἥτις, ὡς εἰκόσ, στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς δυνατότητος τῆς αἰσθητικῆς εἰκαστικῆς ἐκφράσεως καὶ γενικῶς τῆς αἰσθητοποιήσεως ὠρισμένων νοημάτων,

δρφαίλει κατά δεύτερον λόγον νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν καί τό μέρος τῶν νοημάτων τό ὁποῖον ἐκφεύγει πᾶσης αἰσθητοποιήσεως καί μεταδίδεται μόνον διὰ τοῦ λόγου. Ἵνα ὅθεν ὁλοκληρωθῇ ἡ ἔκφρασις τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγῶνος, εἶναι, ἡ ἀνάγκη τοῦλάχιστον συμπληρωματικῶς ἐν προκειμένῳ, νά προσφύγῃ καί εἰς τόν ~~κατά~~ λόγον. Ἡ τοιαύτη ἄλλωστε παραπληρωματική τῆς εἰκαστικῆς ἐκφράσεως συνδρομή τοῦ λόγου θέλει ἐνισχύσῃ ἡ καί ἀπορροήσῃ τᾶς ἐν τῇ ἑκθέσει εἰκαστικές μορφάς. εἶναι κατ' ἀκολουσίαν πολλαπλῶς ἐνδεοειγμένη. -

Πρός τοῦτο θέλουν ὀργανωθῇ ἀφ' ἑνός ραδιοφωνικά καί καί ἀπλά ὁμιλίας ἀφ' ἑτέρου ποικίλης μορφῆς ἐκδόσεις ἐμπνευστικά τοῦ πνεύ ματος τοῦ ἀγῶνος. Ἐκτός τῶν ἐπιστῶν κειμένων τῶν χοροσπόντων εἰς ἀδράς γραμμάς τήν μορφήν τοῦ ἀγῶνος, ἐνδείκνυται ἡ συλλογή τῶν σημαντικωτέρων ἱστορικῶν καί φιλοσοφικῶν μελετημάτων ὡς καί τῶν σπουδαιωτέρων λογοτεχνημάτων τῶν ἐχόντων ὡς ἐπικέντρον τό πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος. Ἡ συλλογή αὕτη θά ἀποτελεῖ τήν ὀηλοτέραν ἔκφρασιν τῆς συγχρόνου διανοουμένης ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τόν παρόντα πόλεμον καί θά ἠδύνατο μελλοντικῶς νά ἀποτελέσῃ τήν κυρίαν πηγήν ἐξ ἧς σχολεῖται καί τόκος θά ἦναι οὗτος τᾶς σταθερωτέρας σκοπιάς καί τᾶς φωτεινοτέρας διατυπώσεως διὰ τήν εσωτερικήν ἀναθημιουργίαν τοῦ ἀγῶνος. -

Πλὴν τῆς συλλογῆς αὐτῆς ἥτις θά συνεκροτεῖτο ἔνευ συγκαταβάσεως, θά ἦτο σκόπιμος ἡ σύνθεσις μιᾶς δι' αὐστηρῶν ἐπίσης κριτηρίων σχηματισσομένης ἀνθολογίας ποιημάτων, καλαιοτέρων ἀλλὰ καί συγχρόνων, οἷ ὧν θά ἐροηθεῖτο τό ἐλληνικόν κοινόν νά προσπελάσῃ τό ἀληθές ὄφος τοῦ ἀγῶνος. Ὅμοιον σκοπόν θά ἐξεπλήρουν καί ἡ δημοσίευσις συλλογῆς ἀνεκδότων τοῦ Πολέμου, διὰ τῶν ἀνεκδότων αὐτῶν καί διὰ τῆς ποιήσεως θά διεπλάσσοτο περί πρόσωπα καί πράγματα ἡ ἄλλα τοῦ ἐθόλου καί θά ἤρχιζεν ἡ μυθολογία τοῦ πολέμου. -

Ὀλιγώτερον σημαντικά ὀημοσιεύματα ἀλλά ἀκαρτέτητα διὰ τήν πληρεστέραν ἐκυπηρέτησιν τῆς ἑκθέσεως θά ἦσαν ὁ περιγραφικός θοηός τῶν ἐκθεμάτων καί σειρά εἰκονογραφημένων ταχυδρομικῶν ὁελητρίων τῆς ἑκθέσεως, ἔτινα θά ἠδύνατο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει νά ταχυδρομῶνται, σφραγιζόμενα δι' εἰδικῶν ταχυδρομικοῦ σημάντρου.

Δ. Ν. Ζακυνθίου
ΠΡΟΤ. ΠΑΡΕΔΡΑΤΗΣ - ΚΑΡΟΤ. ΤΟΛΕΡΟΣ

Δ. Ν. Ζακυνθίου
Δ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ

Δ. Ν. Ζακυνθίου
Δ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ

Δημ. Μωρέτης

'Εφημερίς τῶν Βαλκανίων

'Ημερησία ἀπογευματινὴ ἐφημερίς ἐν Θεσσαλονίκῃ

'Εσπέρα ΚΥΡΙΑΚΗΣ 1 Δεκεμβρίου 1940

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΕΙΤΑΤΣΟΥ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τοῦ Ἑμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐνώπιον χιλιάδων ἐνθουσιῶντος λαοῦ ὡμίλησε τὴν 11 π. μ. ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος μετὰ θέμα «Τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τοῦ ἔθνους».

Ὁ σοφὸς καὶ εὐφραδὴς ὁμιλητὴς εἰς τὸ εὐρύ θέμα τοῦ ὁποίου ἀπέβη καὶ πλήρης πατριωτικῶν ἐκφράσεων, συγκεράσας δὲ ἀδάκρυτον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκοατῶν ἐν μέρει τέλους, καταχειροκροτηθεὶς.

Εἰς τὴν πατριωτικὴν διάλεξιν παρέστησαν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως κ. Καρασάββας, ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Σταθακόπουλος καὶ πάντες αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐπίσης παρέστη ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Οἰκονομόπουλος μετὰ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ, οἱ πρόεδροι τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, τὰ προεδρεῖα τῆς Ἑθνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Συλλόγων, οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπιμελητηρίων Ἑμπορικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀντιπρόσωποι τῆς Εὐμ. ἀφένων καὶ θηλέων καὶ πλῆθος λαοῦ ὄλων τῶν τάξεων.

ΤΟ ΦΩΣ-

Αρ. φύλλου «Φωτός» 11156—«Μακεδονία» 11071 ΚΟΙΝΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Ἑμπορίου καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ στήθου Κορυθαῖον καὶ ἄλλων ἵππ. κ. μ. διὰ διαλέξιν ἡ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος κ. Τσάτσος εἰς ἑξῆς: εἰς πνευματικὴν παραγωγήν τοῦ ἀνθρώπου. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης, τὴν ὅποιαν ἐκ τμημάτων διὰ τῆς παρουσίας των ὅλας αἱ ἀρχαί, αἱ ἀργασισταὶ ἐξέλιπον κραυγαῖς, ἐκζητοῦν τὰ μέλη των καὶ παρακολουθεῖται ταῦτα.

[13,2]

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Κυριακή 1 Δεκεμβρίου 1940

Τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος

Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ
Πανεπιστημίου κ. Κ. ΤΣΑΙΣΟΥ

Ὁ μέγας Γερμανὸς ἱστορικὸς Ράινκε λέγει κάπου: «Τὸ μεταλείπειον πού ἡμπορεῖ νὰ μᾶς συμβῇ εἶναι εἰς τὸν ἴδιον μᾶς ἀγῶνα νὰ ἀγωνιζώμεθα ἐνα ἀγῶνα παιανθρώπων». Διὰ λόγους γεωγραφικοῦ, φυλετικοῦ, ιστορικοῦ, κοινωνικοῦ, ὑπάρχει τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἡμᾶς ὁποῖον, ὅτι, ἔχον κοσμοιστορικὴν σημασίαν οἱ μεγαλύτεροι τῶν ἀγῶνων τῆς. Καὶ ὅν ἡ ἐπιφάνεια ἐκφράνις πόλεμον λαοῦ πρὸς λαόν, μικροῦ συνήθως κατὰ τὴν ἐκτασίαν καὶ τὸν ὀρίθμὸν τῶν μαχομένων, τὸ βάθος ἐσθραίνει πόλεμον, ἐν ᾧ ἡ ὑπερβία τῶν ὑψηλοτέρων ἀξιών τοῦ πολιτισμοῦ ἐκρίνεται εἰς ἀποφασιστικὸν ἀγῶνα κατὰ σκοτίαν δυνάμειν.

Πάντοτε εἰς τοὺς πολέμους αὐτοὺς ἡ Ἑλλὰς ἠγωνιᾷ τὸν καλὸν ἀγῶνα κατέχουσα εἰς αὐτοὺς τὴν θέσιν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀμυνόμενου κατὰ τῆς ὕλης, κατὰ

τῆς θέας καὶ ὅλων τῶν ἀντιπνευματικῶν δυνάμεων τῆς ζωῆς.

Οἱ Μηδικοὶ πόλεμοι φαίνονται δεκάσις πόλεμοι ὑπὲρ δωρῶν καὶ ἐστίων, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι πόλεμοι ἄλλων πολλῶν γενεῶν λαῶν. Ἀλλὰ μὲ τὴν προσεγγίξιν τῆς ἱστορίας, ἔτις εἰσδεῖται εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῶν, ἀποκαλύπτονται ὡς συγκρούσεις δύο πολιτισμῶν καὶ δύο κόσμων. Ἐκρίθη τότε ἡ ὑπερβία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις, ὅν ἡ Ἑλλὰς ἔχον τὴν ἐλευθερίαν τῆς, θὰ κατατρέφετο διὰ παντός. Ὁ ἀναζητῶν τὰς πηγὰς τοῦ σπερμιντοῦ πολιτισμοῦ σταματᾷ κατ' ἀνάγκην εἰς τοὺς Μηδικούς πολέμους.

Εἰ τοῦ ἀποφασιστικῆς ἐπίδρασις δι' ὅλον τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος ἤσκησεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Οὔτε ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ἐλ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛ.)

— Κεραιὸς θὰ γίνω καὶ θὰ πῶ...

Ἐκθέρματος

ΠΕΜΠΤΗ, 26 Δεκεμβρίου 1940. ΣΕΛΙΣ 2α

Ἐκλεκταί συνεργασίαι

Ἡ Ἑλληνικὴ νίκη δὲ εἶνε καὶ νίκη ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Τοῦ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΑΤΣΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

Τις ἄγιες αὐτὲς ἡμέρες πρῶτον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομε νὰ θυμώσουμε ὅτι ὁ κατ' ἐξοχὴν κλασσικὸς πολιτισμὸς ποὺ ἀντιπροβόλησε ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἡ πρώτη πηγὴ τοῦ σημερινοῦ μας πολιτισμοῦ, δὲν εἶναι ἐν τούτοις καὶ ἡ μόνη πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία διὰ τὰ ἀγασθὰ του ἔχουν ἀπορρεῦσει. Ὅσο μεγάλος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς κατὰ ἔλαιπε ἀπ' αὐτὸν, ποὺ σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ μάς λείψῃ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λόγος ἐξέλεπε τὸ ἄλκιον ἔργο, ἀντικειμενικὰ ἀσκληπρασμένο, μόνον αὐτοῦ, αὐτοῦ, τὸ ἔλεπε ἀπρόσωπον, ὁρίζετο ἀπὸ κάθε πρόσωπο. Ἀπρόσωπον ὁ νόμος καὶ ἡ ἰδέα στὴν Ἑλληνικὴ φιλοσοφία. Ἀπρόσωπον παρουσιάζεται στὴ τέχνη ὁ ρυθμὸς. Καὶ στὴν ἀρχαία πολιτεία, τὸ πρόσωπο ἀπορροφάται καὶ εξαφανίζεται μέσα στὸ ἀντικειμενικὸ σύνολο τῆς πόλεως. Ἐκεῖνο ποὺ ἔβριζε ἦταν τὸ δημιουργημα, ὄχι ὁ δημιουργὸς. Ὁ δημιουργὸς ἦταν ἀπλῶς τὸ μέσον ποὺ χρειαζόταν γιὰ τὸ δημιουργημα. Ἐποὶ, μπορεῖ νὰ ποῖμε πὺς ἡ σκοπιὰ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἦταν τοῦλάχιστον κατὰ κύριον λόγον, ἡ σκοπιὰ τῆς ἀντικειμενικότητος.

Αὐτὸ ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ ἦταν ἡ σκοπιὰ τῆς ὑποκειμενικότητος, βαλμένη οὐ ἀπόλυτη ἰσοτιμία μὲ τὴ σκοπιὰ τῆς ἀντικειμενικότητος. Ἐλεπε, γιὰ νὰ τὸ ποῖμε πὺς ἀπλῶς, τὸ ἀνθρώπινον ἄτομο, ὁ ἀνθρώπος. Ὅχι βέβαια ὁ

ἀνθρώπος σὰ νοῦς, γιατί αὐτὸς ἔχει κώδικα ἀποθῆ στὴ σφαῖρα τῆς ἀντικειμενικότητος. Ὅπως καὶ μέσα στὸν ὀπίσθιο νόμο τῆς σκέψης καὶ μέσα στὴν ἀθάνατη γραμμὴ τοῦ καλλιτεχνήματος. Ἀλλὰ ὁ ἀνθρώπος ὡς ὑποκειμενικὸτητα, ὡς ἄτομο καιρικὸ, φθαρτὸ, θορὰ τοῦ θανάτου, ποὺ αὐτὸ εἶναι ἐν τούτοις ἡ ἔσχα καὶ τελευταία πηγὴ καθε αἰζίου ἔργου. Ἀζῖο τὸ δημιουργημα, ὄχι ὁ δημιουργός. Ὁ ἀρχαῖος θαύμαζε τὴ μοῖρα ποὺ συντρίβει τὸ ἄτομο, τὸ νόμο ποὺ τὸν ὑποτάσσει, τὴν ἰδέα ποὺ εἶναι πέρα ἀπὸ τὸν καιρὸ. Ὁ ἀνθρώπος, τὸ θνητὸν ὄν, γεννοῦσε τὸ ἔλεος καὶ τὸν οἶκτο. Ἀλλὰ κείτονταν πολὺ πὺς κάτω ἀπὸ τὴν φωτεινὴ καὶ χαρμόσυνη σφαῖρα τῶν αἰώνιων νόμων, τῶν ἀπόλυτων ἀισθητικῶν ρυθμῶν καὶ τῶν ἀθάνατων ἰδεῶν.

Αὐτὴ ἡ σφαῖρα, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε λύπη, οὔτε στεναγμός, οὔτε θάνατος, εἶναι ἡ συμποσισία τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Μέσα σ' αὐτὴν ἀποθεῖνεται ὅ,τι εἶναι ἀθάνατον.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἀποθέτει τὸν ἀνθρώπο. Ὁ Θεὸς ἐγκαταλείπει τὴν ἀθανασία του, ἐνανθρωπίζεται καὶ δίνει στὴ φθαρτὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου μίαν ὑπέρτατη ἀξία. Αὐτὴ ἡ ἰδέα ἡ καιρικὴ δὲν εἶναι πὰς κατὰ δόξαν, ἀλλὰ εἶναι ἡ προσδοκίμια ποὺ τὸ καιρικὸ ἄτομο βὰ τὸ ἀνυψῶς ὡς τὸ Θεὸ. Ὁ ἀνθρώπος, κατὰ ἀνθρώπου, γεννιέται μὲ τὴν ἀποστολὴ νὰ περῶσθ ἀπὸ τούτῃ τὴ ζωὴ, καὶ

ΒΛΕΠΕ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΣΥΡΜΑΤΟ Ε

26 ΔΕΚ. 1940

ΗΣ 1^{ης} ΣΕΛΙΔΟΣ

‘Η Έλληνική νίκη δά είναι καί νίκη του Χριστιανισμού

ΕΚ ΤΗΣ 1^{ης} ΣΕΛΙΔΟΣ

νά έννομή όστερα μέ τό Θεό.
‘Ο άνθρωπος, κάθε άνθρω-
πος, αυτό τό θέλω προς τό
θεό μπορεί νά τό κάνει σέ
μία στιγμή, ώς τήν τελευταία
στιγμή τής ζωής του. Γι’ αú-
τό, όσο και άσημαντο και άν
είναι, όσο και νά στέκεται
μακριά από τή σφαίρα τών
άθανάτων άξιών, μένει έν
τούτοις, τό άξιότερο από ό-
λα: γιατί αυτό είναι ό σκο-
πός του σύμπαντος, γιατί ό
κόσμος ύπάρχει γιά να βρή
αυτό τό άτομο τή στιγμή τής
σωτηρίας του. ‘Ο σκοπός
του κόσμου είναι ή σωτηρία
του κάθε ανθρώπου. Και ό
άνθρωπος αυτός, πού ε’-
μηνος τόν παραβάλλει μέ τό
ούλλο τοφ θνητοφώρου όταν
τό παίρνει ό άνεμος, είναι
γιά τό Χριστιανισμό πλάσμα
του Θεού, πλάσμένο καθ’ ο-
μοίωσίν του.

‘Ο Χριστιανισμός, σ’ αθά-
νاتا νόηματα του αρχαίου
ελασικού κόσμου, προσθε-
τει τό νόημα του θνητού άν-
θρώπου.

‘Από τις ήμέρες του Χρι-
στου ό άνθρωπος άποκτά δι-
κό του προορισμό, πού δέν έ-
ξακολουθεί ούτε στα έργα
του, όσο και άν είναι άξιος,
ούτε σέ κανένα ύπερατομικό
σχηματισμό. Έναν προορισμό
πού έξακολουθεί στον ίδιο
τόν έαυτό του. Και καθώς
ό προορισμός αυτός είναι ά-
κατάλυτη άξία, άκατάλυτη
άξία γίνεται και ό άνθρω-
πος. ‘Ο θνητός, ό πρόσκαι-
ρος, ό κάθε άνθρωπος.

‘Από τις ήμέρες του Χρι-
στου κάθε ανθρώπινη ύπαρξη
άποκτήσε και έδρασίσε τό
δικαίωμα τής ίδιας τής τής
ζωής σέ μία άκατάλυτη θά-
ση. Κάθε τί πού αúτη τήν
ανθρώπινη ύπαρξη, άντί νά
τήν έξυμώμεν, όρίζοντας και
ρυθμίζοντας τήν, τήν κατε-

θάξει, ναρκώνοντας τις πη-
γές τής και έκμηνεινίζοντας
τις δυνατότητές τής προς μι-
αν εκδήλωση του έσωτερικού
της πλούτου, είναι κακή άν-
τιχριστιανική θία. ‘Από τό
Χριστό πηγάζει μία από τις
ώραιοτερες όψεις τής ανθρω-
πικής έλευθερίας. ‘Οσοας
μάχεται γιά τήν αληθινή έ-
λευθερία, μάχεται γιά ένα ά-
πό τά όφελότερα ίδιαικα
του Χριστιανισμού.

Γιά τήν ανθρώπινη έλευθε-
ρία μάχεται σήμερα ή ‘Ελ-
λάδα και γι’ αυτό ή ‘Ελλά-
δα, ή Χριστιανική ‘Ελλάδα,
ύψωνεται ύπερμυχος του
Χριστιανισμού.

‘Η ‘Ελλάδα, μέ τό σταυρό
έπάνω στη σημαία τής, άντι-
τάσσει τή θεωρία τής Χριστι-
ανικής τής θεωρίας πού υμνεί
τόν άνθρωπο, κάθε άνθρω-
πο, σέ ούσιαστική άξία.

Γι’ αυτό μπορεί υπερήφα-
να νά τό διακηρύξουμε, ή νί-
κη τής ‘Ελλάδας θά είναι
νίκη του Χριστιανισμού. Θρη-
σκεία και Πατριδα πάλι γι’ αú-
τούς ‘Ελληνες συναντιούνται
σέ μία κοινή ιδέα, τήν αν-
θρώπινη έλευθερία.

‘Ο πόλεμος μας είναι πό-
λεμος έθνος. Μέ τήν δολοφo-
νική θεώρηση μιας χριστι-
ανικής τελετουργίας άρχισε
και θά τελειώσει μέ τόν θρί-
αμβό τής καθύστερης και ώ-
ραιοτερης τών χριστιανικών
ιδεών.

Δέν λαθεύονται οι στρατι-
ώτα μας πού θλέπουν τή
σκιά τής Παναγιάς να γλυ-
στρά μπροστά τους χαμογε-
λώντας στο σούλαμο τής
αόλης, όταν ξεκινούν γιά
τήν έπίθεση. Δίκιο έχουν. ‘Ο
Θεός είναι μαζί τους. Μέ τό
στόμα του προφήτη τούς μη-
νά: ‘Εγώ έμπροσθέν σου
πορεύσομαι και όρη όμα-
λίας.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Καθηγ. του Πανεπιστημίου

Ὁ Ἑλληνικὸς ἡρωϊσμός

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

*Όσοι επεκονώνησαν είτε με πράματις, είτε με πολεμιστάς της πρώτης γραμμής, έσχατον τήν ευκαιρίαν να διαπιστώσουν, ότι δέν παραλείπουν ποτέ να μην-μονεύσουν, τήν κατά τόπου

προβληθεῖσαν σθεναράν ἀντί-
στασιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὅσας με-
μνημένους ἡρωϊκῶς πράξεις ἀν-
τελήφθησαν ἰδίους θυμῶσιν.

Είναι μάλλον χαρακτηριστικό ότι και περί φυγής των Ιταλών σε λαγυβών, τα περί διευκρίνισης όλων των Ιταλικών στρατών σε άλλα θέματα ταύτα διασκέδασαν την φαντασίωσιν των αμάχων πληθυσμών, δεν προέχονται από τους πολιτισμικούς μας: Τόσον διότι είναι ιπποτικά και δεν καταδέχονται να μεταχειρίζονται άλλα όπλα, εκτός από τα εγγενή όπλα του πολέμου, όσον και διότι προφανώς αντίθετος προς τους άρχαίους έδωκεσαν την σκληρότητα του άγρονος και την δύναμιν αντίστασως του αντίπαλου.

[illegible]

«Άλλα άφού έχομεν νά κάνω-
μεν μέ ισχυρώς εξοπλισμένους
καί προβαλλόντας ταύτην αν-
τίστασιν έχθροός, διατί ούτοι
παντοῦ ἐκάμθησαν πρό τῶν
ἐλληνικῶν ὁπλῶν καί ἐκαί ἀκί-
ως ὅπου ἐπέδειξαν ὁμολογουμέ-
νως νεινότητά;

Η απάντησή είναι διπλή και διακρίνεται μίαν από τας μυστικούς πτυχούς τής ελληνικής διδασκαλίας, εις τήν αντίπαλον σπέρμασιν και μεμονωμένα άτομα σπέρμασιν μέχρις εσχάτων τήν καθήκον του. Ο Έλληνας Στρατός όμως, αντίθετος, είναι ηρωικός, όχι καί' άτομα μόνον, αλλά τώ άρραγής ενότης. Οι άπομεινωμένοι άπομεινωμένοι, όσον και αν τιμωρή τα άτομα τήν όποια τους έπείσθη, δέν αντίθετος πρό της συμπεριφοράς διδασκαλίας ενός στρατού, ό όποιος, έμπιστομένος από ένα κοινού πνεύμα και μίαν κοινή πίστη

ΒΑΡΕΤΕ 3ος ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΡΜΑΤΟΣ

ΔΕΥΡΜΑΤΟΣ

24-Dec. 1940

Σάββας Κωνσταντίνου
Πρεσβύτερος Δημοτικού
Δ. Αποστολίδης
Ανάλκης 23
Αρ. 30

ΑΥΤΙΟΝ ΠΕΡΙΤΗΝ
2 Ιστορικό
Σελήνη 4
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΤΑΣΕΩΝ
Α. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΑΚΗΣ Α. Ε.

(ΣΥΝΕΧΕΙΕ)

Ὁ ἑλληνικὸς ἥρωϊσμός

ΕΚ ΤΗΣ ΤΗΣ ΣΕΛΙΑΔΟΣ

ἀποτελεῖ οἰοῦν ἕνα ἥρωα. Αἱ ἥρωϊκαὶ πράξεις τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἐκφάνσις ἑνὸς ὅλου, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν καὶ μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν. Χωρὶς νὰ παύουν νὰ εἶναι ὅλοι ἐνὸς ἀτόμου, αἱ ἥρωϊκαὶ πράξεις τοῦ "Ἑλληνος", εἶναι ὅμως ταυτοχρόνως καὶ ὁργανικαὶ κινήσεις ἑνὸς μεγάλου ἥρωϊκοῦ σώματος, τοῦ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν θέλησιν ἀδιαίρετου καὶ ὁμοουσίου "Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Αἱ μεμονωμένα ἥρωϊκα πράξεις, εἴη δὲν συσχετίζονται ἀπὸ τὸν συντονισμένον ρυθμὸν ὅλου τοῦ στρατεύματος, πνίγονται καὶ κατανοῦν ἀχρηστοὶ μέσα εἰς τὴν ἀουαρτησίαν τοῦ καταρρε-
ντος ὅλου.

Ὁ ἀτομικὸς ἥρωϊσμός δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἔθνικόν ἥρωϊσμόν, εἰς τὸν "Ἑλληνικόν ἥρωϊσμόν". Ἐθνικὸν διότι ἡ ψυχικὴ καὶ ὁργανικὴ ἐνότης τοῦ στρατοῦ ἐκτείνεται ἐπὶ ἀολοκλήρῳ τοῦ "Ἐθνους, ἑκαστος δὲ "Ἑλληνα πολέμιστής ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι μάχεται παρακα-
λουθόμενος καὶ ὑποστηρίζομενος ἀπὸ ἑκὸς ἀδιαίρετον λαόν, ὁ ὅστις ἔθνικὴν οἰκονομεῖται.

Τὶ νὰ σὰς κἀν ἀπάντησι τῆς ἀκατάλυτος αὐτῆς ἐνώσεως ὁ ψυχικὸς ἀσυνκράτητος καὶ διγα-
μικός Ἕλληνας ; Ὁ δυσπιστὸν πρὸς τοὺς πλησίον του, ὁ ἀμερι-
δῶλλον διὰ τοὺς μετόπισθεν, ὁ

γνωρίζων ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἀλή-
θειαν.

"Ἀλλὰ εἴηαι καὶ κάτι ἄλλο :

"Υπάρχει κάτι τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ ἐξηγηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ περιέδωκε καὶ ἀρκετοὶ Ἕλληνες". Ὅπως ἐξηγγεῖται ὁ "Ἑλληνα Βασιλεὺς εἶναι ἀνθρώπος δὲν εἶναι στέλεχος ἀβούλων ἀγέ-
λης". Τὸ πᾶν ἀνθρώπινον τοῦτο αἶτημα εἰς τὴν "Ἑλλάδα εἶναι πραγματικότης. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ "Ἑλληνα στρατιώτης εἶναι καὶ στρατηγός, εἶναι καὶ ἀρχηγός τοῦ κράτους, εἶναι ἐλευθέρη ἡ "Ἑλλάς". Ὅχι διότι παρανοεῖ ἡ ὁρμή, ἀλλὰ διότι, εἰς ἀδύνατον τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ὅλου. Διότι εἰς πᾶσαν στιγμὴν τοποθετεῖ ἐν-
ειδητὰ τὸν ἑαυτὸν του ἐκεῖ ποῦ πρέπει μέσα εἰς τὸ ὅλον καὶ τὸν συσχετίζει μὲ αὐτό. Βαθίζει διότι γνωρίζει καὶ μόνον διότι γνωρί-
ζει, ποῦ πηγαίνει. Ἐχει ἱστορικὴν καὶ πολιτικὴν συνείδησιν. Δὲν εἶναι στέλεχος ἀβούλων ἀγέλης.

Τὶ νὰ ἀντιπαρὼ ἀπάντησι αὐτοῦ τοῦ πολέμιστο καὶ ἐκείνος ἀκόμη ὁ στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ἔχει κοι-
λὰς διαθέσεις ὡς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος ἐγκαταλείπει ἐπὶ ἐπὶ τὸν ὅλον μὲ ἕνα πνεῦμα ἀνελπίαν καὶ ὑπὸ τὸν διαρκὴ θόρυβον κυμα-
δῶν ἀλαλαχθῶν καὶ καταπι-
γνῶν ἐν τῷ ἀλαλαγμῷ των πᾶ-
σαν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀν ἀκόμη ὑπῆρχε δυνατότης τῆς αὐτῆς.

Εἶναι λοιπὸν ἐντελὼς περικτὸν, ἐπὶ καὶ παίζοντες, νὰ ὑποτιμώ-
μεν τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀπὸ μὲ-
νοῦτες πιστοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν,
δυνάμεθα νὰ ὁφωσώμεν καὶ τὴν Ἑ-
λληνα πολέμιστήν, ὑπεράνω καὶ
τοῦ γενναϊοτέρου ἀντ' πόλεως. Ὁ-
σοι ἐπεκουώμεθα μὲ τραυματι-
ας, γνωρίζουν ἤδη αὐτὸν τὸν λό-
γον. Ἀλλὰ εἴηαι ἡ γὰρ ἡ ἱ-
στορία αὐτοῦ τοῦ πολέμου, θα
κατανοήσουν τότε ὅλοι πλέον ὅτι
τὸ συντελούμενον ὑπὸ τοῦ "Ἑλλη-
νικοῦ ἥρωϊσμοῦ ὅλοιον εἶναι πε-
ρὶ τοῦτον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον
ἀντιλαμβάνεται καὶ ἡ πᾶσαν φι-
λόπατρις φαντασία.

ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Κοθητήριος τοῦ Πανεπιστημίου

24 - 12 - 40.

ΑΤΤΙΚΟΝ

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΑΜ

Β' ΕΒΔΟΜΑΣ

ΘΡΙΑΜΒΟΥ

"Όσοι δὲν τὸ εἶδαν πρέπει νὰ
τὸ ἴδωσιν ὁπωσδήποτε!

Πρόκειται περὶ πραγματικοῦ
ἀριστουργήματος.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

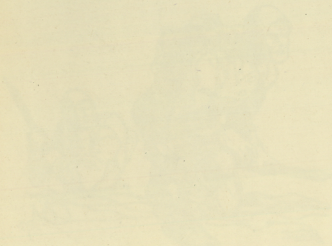
ΣΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

Αθήναι, 1 Νοεμβρίου 1990

NEW YORK

AMERICAN

AMERICAN

NEW YORK

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΗΡΩΙΣΜΟΣ

Όσοι έπεκονώνησαν είτε με τραυματίας, είτε με πολεμιστές της πρώτης γραμμής, έσχον την εικαίριαν να διαπιστώσουν, ότι δεν παραλείπουν ποτέ να μνημονεύουν, την κατά τόπους προβλήθεισαν σθεναράν αντίστασιν του έχθρου και όσας μεμονωμένας ήρωϊκάς πράξεις αντίληφθουν ίδίως όμωσιν.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικόν ότι τα περί αυτής των Ιταλών ως λαγνών, τα περί δουλίας όλου του Ιταλικού στρατού και όσα άλλα τοιαύτα διασκεδάσαν την άνομομονίαν του άμάχου πληθυσμού, δεν προέρχονται από τους πολεμιστάς μας: Τόσον διότι είναι ισπώται και δεν καταδέχονται να μεταχειρίζονται άλλα όπλα, έκτος από τα εύγενή όπλα του πολέμου, όσον και διότι προσφάντως αντίθετως προς τους άμάχους έδοκίμασαν την σκληρότητα του άγώνος και την δύναμιν αντίστασως του αντίπαλου.

Βέβαιως δεν παραγνωρίζουν ότι ή εύθυμία τώνωνται ψυχικά, όταν συνδύσεται μάλιστα με άρκετά στοιχεία άληθείας. Άλλά από του σημείου αυτού μέχρι του σημείου να λησμονώμεν το μέγεθος του άγώνος τόν όπολον αντιμετώπιζει ό Έλλην στρατιώτης, όχι μόνον διότι οι Ιταλοί είναι πλουσιώτερον εξοπλισμένοι, αλλά και τέλος πάντων διότι αυτά τα πολλά όπλα κάποιου τα μεταχειρίζονται κατά κάποιον τρόπον, έπαρχει άκόσμησις ή όποια δεν είναι όρθον να παραρθεί. Δι' αυτό, παραλλήλως προς τας έπισήμους και ήμικετισήμους άνακονήσεις, όφελον όλοι να έπομνησκούμεν την σκληρότητα του διεξαγομένου άγώνος και κατ' άκολουθίαν και την ες πολλά σημεία άπεγνωσμένην αντίστασιν του έχθρου.

Άλλά άφού έχομεν να κάνωμεν με ίσχυρός εξοπλισμένους και προβάλλοντας τοιαύτην αντίστασιν έχθρούς, διατι όντοι παντού έκωμωθούν προ των Έλληνικών όπλων και εκεί άκούη όπου έπέδειξαν όμολογουμένως γενναιότητα.

Η άπάντησις είναι άπλή και δαινογική μίαν από τας μυστικές πυλούς της Έλληνικής δύναμεις. Είς το αντίπαλον στρατόεδον μεμονωμένον σχηματισμοί και μεμονωμένα άτομα έπαραζον μέχρις όχλήτων το καθήκον τους. Ο Έλληνικός Στρατός όμως, αντίθετως, είναι ήρωϊκός, όχι κατ' άτομα μόνον, άλλα ως άρραγής ένότης. Οι άτομικοί ήρωϊσμοί μόνοι τους, όσον και να τισούν τά άτομα τά όποια τους έπέδειξαν, δεν άντέχουν προ της συμπαγούς δύναμεις ενός στρατού, ό όποιος, έμποτισμένος από ένα κοινόν πνεύμα και μίαν κοινήν πίστιν, αποτελεί ολισθή ένα ήνω. Αι ήρωϊκαι πράξεις των Έλλήνων δεν είναι παρά ή έκφρασις ενός όλου, το όποιον κινείται με τόν αυτόν ρυθμόν και με την αυτήν δύναμιν. Χωρίς να πούον να είναι άββλοι ενός άτόμου, αι ήρωϊκαι πράξεις του Έλληνος, είναι όμως ταυτόχρονα και οργανικαι κινήσεις ενός μεγάλου ήρωϊκού σώματος, του κατά την ψυχήν και το πνεύμα και την θέλησιν άδιαίρετου και άμορσού Έλληνικού Στρατού. Αι μεμονωμένα ήρωϊκαι πράξεις, όταν δεν συνδύσονται από τόν συντονισμένον ρυθμόν όλου του στρατεύματος, πνήγουν και καταπνύον

άχρηστοι μέσα ες την άσυναρτήσιον του καταρρέοντος όλου.

Ο άτομικός ήρωϊσμός δεν έχει την δύναμιν να άντισταθή ες τόν ένθενόν ήρωϊσμόν, ες τόν Έλληνικόν ήρωϊσμόν. Έθνικόν διότι ή ψυχική και άρραγική ένότης του στρατού έκτείνεται επί όλοκληρου του Έθνους, έκαστος δέ Έλλην πολεμιστής έχει την συνείδησιν ότι μάχεται παρακολουθούμενος και υποστηρίζόμενος από ένα άδαιετονον λαόν, από μίαν ένθενικήν οικογένειαν.

Τι να σής κών άπάντην της άκατάλυτου αυτής δύναμεις; Ο ψυχικός άσυχρήκτος και δίχαρμός Ιταλός; Ο δικσιπός προς τους πλησίον του, ό άμειβαλλαν διά τους μετόπισθεν, ό γνωρίζων ότι άγνοεί την άληθειαν.

Άλλά είναι και κάτι άλλο:

Υπάρχει κάτι το όπολον ίσως να έλπομνησκούμεν και ήμεις, το όπολον φαίνεται να παρείδον και άρκετοί ξένοι. Όσας έψηγείκεν ό Έλλην Βασιλεύς «Ο άνθρακος δεν είναι στέλεχος; άβουλον άγέλης». Τό πανένθρακτον τοτό στέλεχος ες την Έλλάδα είναι πραγματικότητα. Είς την Ιταλίαν είναι όνειρον.

Ο Έλλην στρατιώτης είναι και στρατηγός, είναι και άσχηρός του κράτους, είναι όλοκληρη ή Έλλάς. Όχι διότι παρκοίει ή όρσις, άλλα διότι έχει άδιάκοπα την έκπατίαν του όλου. Διότι ες πώον στιγμήν τοποθετεί συνειδητά τόν εαυτόν του έκεί ποθ πρέπει μέσα ες το όλον και τόν συσχετίζει με αυτό. Βαδίζει διότι γνωρίζει και μόνον διότι γνωρίζει, ποθ πηγαίνει. Έχει ιστορικήν και πολιτικήν συνείδησιν. Δεν είναι «στέλεχος άβουλον άγέλης».

Τι να άντιτάξω άπάντην αυτού του πολεμιστού και έκείνος άκούη ό στρατιώτης, ό όποιος έχει καλώς διαθεσιν ως άτομον, άλλα ό όποιος ένωλουχθή επί έτη τώρα με ένα πνεύμα άγέλειον και έπο τόν διαρκή όρμον κυβάλλον άλαλαζόντων και κατακινόντων έν τή άλαλαγμή των πώον άτομικήν πρωτοβουλίαν και έν άκούη έπηρες δυνατότης τοιαύτης.

Είναι λοιπόν έντέλεις περιτόν, έστω και παίζοντες, να έπομνησκούμεν τους έχθρούς μας, άφού μόνοντες πιστοί ες την άλήθειαν, δύνασθε να ίσώσμεν κάθε Έλληνα πολεμιστήν, υπέρνον και το γεννασιότερον αντίπαλον. Όσοι έποκονώνησαν με τραυματίας, γνωρίζουν ήδη αυτόν τόν λόγον. Άλλά όταν θα γραφή ή ιστορία αυτού του πολέμου, θα κατανοήσουν τότε όλοι πλέον ότι το συντελούμενον έπο του Έλληνικού ήρωϊσμού άββον είναι μεγαλύτερον από έκείνο το όποιον άντιλαμβάνεται και ή πλέον φιλοπατρική φαντασία.

Έρ. «Ασπίδα» 11/141

ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ

χειρόγραφο κ.τ.

"Ακαίρο και πρόωρο πην
εγίβει...".

Kuayo nai epompo ~~to~~ asin
 cyin, & 'nyeffi' two asin
 va pyen naris ju to bi da
 juu yeta. Mela bi'ruu by
 Eya nai two asin yor by
 nai two idemut ^{uplu} ~~was~~ iffyne
 as' enayon ~~enayon~~ to
 idemut pa ywre. - App &
 nuy nai & 'goolid' two as
 pover, whichs avan as to
 pper, bi' domoiz nai bi' yor
 da as yin, glau olo by
 to yvia, amolida bi da juu
 yeta. Kai' y. yoro asyotida
 app nai yed. yf, na' amad
 juu nai aganon, asyora
 jor by nai yor yotida

"Kunapo na apopo eja goni
^{na apopo}
 (oor) ^{oor} ^{oor} lo ^{oor} ^{oor} ^{oor}
 na gona ra apodocoon an
 na lo oos di nappidip
 aas loz gona ebor. Ku obo
 je or ulapuni apodocoon
 uxoroon ebo lo aadupa, em
 goni ebo i apodocoon na
 i gona na lo gona ra obo
 na ^{na} ~~na~~ apudipin gona
 na gona ooi gona. Bad
 hoo gona loz gona na lo
 ooi loz naadri.

O. Koon apodocoon ^{na apodocoon}
 lo gona ra gona ~~na gona~~
 ayinon aa'je na loz gona
 na' apodocoon loz naadri

uadrolulo

Kali woi kumaluyiſſ opir
 yamwola kopyo na 'yotepo
~~for~~ mu aipya noma loto
 4' an' foz tot' poot, twi pi:
 uir k'efur wole u' ykape olin
 .otulu twi wuayiw na r
 ratolululo ju tot' uadin, olin
 uat' fpar .otulu k' wadig
 uat' olin kacyyia in uat
 titow opior i' nuy c'ipig.

loma loto na noma woto
 ar fepir uat' yepuon
 yepulow uadokuyuwon on
 ku yepar. ~~Ado~~

Ado o noma loto, o noma
 woto, yepir ali' yepir uat' k'
 woi k' yepuon uat' k' uat'
 p'or 4' uaduyepir wot

alpozi' pe la dante na 'gi
 lui egypti⁷⁵ ⁷⁵ ai dion p⁷⁵
 la p⁷⁵ a⁷⁵ la m⁷⁵
 a⁷⁵ o⁷⁵ m⁷⁵ na g⁷⁵
 na d⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵
 p⁷⁵ p⁷⁵ p⁷⁵, na a⁷⁵
 na 'm⁷⁵ a⁷⁵ na 'r⁷⁵
 e⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵,
 p⁷⁵ na 'r⁷⁵ a⁷⁵
 p⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵
 a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵
 a⁷⁵ a⁷⁵, a⁷⁵
 a⁷⁵, a⁷⁵ a⁷⁵
 a⁷⁵ na na a⁷⁵
 a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵
 a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵
 a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵ a⁷⁵

De brenja solo mas lo actua
 con yuirs con mas solo ³ing
 con los ~~apoyos~~ ~~inducidos~~ ~~uapros~~
 para con de ~~apomayon~~ ~~o~~
 ayuno ³gion

De actua solo ³gion ³en
~~adadna~~ ³en ³gion ³con ³lo³.

ΓΙΑ ΜΙΑΝ 'ΕΛΛΑΔΑ 'ΙΣΧΥΡΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ

1^{ον}

Μιά 'Ελλάδα 'Ισχυρή καὶ μεγάλη. "Ὅλο καὶ πυκνότερα προβάλλεται στὸν διεθνῆ ὄριζοντα ἀπὸ ^{πυρροῦ καὶ οὐδὲν} ~~κρίσεως~~ ἡ ἀξίω-
ση αὐτῆς καὶ ἡ σκέψη ^{μὲν} ἐπιστρέφει πρὸς ~~ἐνδοχρῆς~~ ^{ἀπὸ ἡμῶν} τοὺς ἰαν-
θρας ποὺ ἀπὸ καιροῦ εἶχαν ζητήσει μιὰν 'Ελλάδα 'Ισχυρὴ
καὶ μεγάλη. -

Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, στὴ σφαῖρα τῶν διευθύνων σχέ-
σεων, εἶχε κιόλας δώσει ἡ 'Ελλάδα ^{το} ~~ἑν~~ παράδειγμα ^{πρὸς} πολιτι-
κῆς εὐταξίας. "Ενα κράτος πιστὸ σὲ ὅλες τοὺς τρεῖς διευθετ-
ὺς υποχρεώσεις, διαπνεύμενο ἀπὸ τὴν εἰλικρινεστάτη θέληση
νὰ διατηρήσῃ ~~τὴν~~ φιλικὰς σχέσεις μὲ ὅλα τὰ κράτη,
ἀποφασισμένο νὰ μὴν προβάλλῃ μὲ πολεμικὰ μέσα καμμιὰν
διεκδικήσῃ. "Ενα κράτος ποὺ μὲ τὴν σόναψη καὶ τὴν πραγμα-
τοποίηση τῆς ἐλληνοτουρκικῆς φιλίας εἶχε γίνῃ πρωτοπό-
ρος στὴν ἀληθινὴ νέα τάξη πραγμάτων, ^{τοῦ} ποὺ θὰ πρέπῃ νὰ διέ-
πῃ τρεῖς διευθετὲς σχέσεις, παράδειγμα εἰρηνικοῦ πνεύματος
καὶ πολιτισμένης ζωῆς. -

'Απὸ τὴν ὥρα τοῦ πολέμου ἡ 'Ελλάδα ἀπέκτησε καὶ
ἄλλους τίτλους. 'Αναδείχθηκε καὶ ὄργανο ἐπιβολῆς
τῆς διευθετῆς τάξεως, ὄργανο τάξεως ποὺ τιμωρεῖ ἕναν παρα-
βάτη τοῦ ^{διεθνὸς δικαίου} ~~νόμου~~ ^{ποὺ} ἡ πολιτισμένη συνείδηση ἐκδίδει γιὰ
τρεῖς σχέσεις τῶν λαῶν.

'Αναδείχθηκε, μάλιστα μὲ τὴν παράλληλη ὕπαρξη μιᾶς
δυνατῆς καὶ μεγάλης Τουρκίας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀγγλικοῦ
στόλου, καὶ οὐ ν α μ ι κ ἄ ἱκανὴ γιὰ τὸ ρόλο τοῦ φύλα-
κα τῆς διευθετῆς τάξεως στὴν ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσο-
γείου καὶ στὸ νότιο τμήμα τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰῶρος.

'Αναδείχθηκε ὅχι μόνον ἡθικὴ καὶ δυναμικὰ ἱκανὴ γιὰ

αὐτὸ τὸ ρόλο ἀλλὰ καὶ ἀ ν α γ κ α λ α

Ἡ Ἑλλάδα ἀποδέλχθηκε ὅτι εἶναι ἕνας ἀπαραίτητος, ἑνασσημαντικὸς παράγων γιὰ τὴν αὐριανὴ ἀληθινή νέα τάξη πραγμάτων τῆς Εὐρώπης, μιὰ τάξη ποὺ θὰ διαπνέεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Ἀποδέλχθηκε ἡ Ἑλλάδα πολιτικὰ ὥριμη, προικισμένη μὲ ἱστορικὴ αὐτοσυμβολή, σωματικὰ καὶ ἠθικὰ ἀρτιμελὴς, ἕτοιμη γιὰ τὰ γόνιμα ἔργα εἰρήνης ὅπως ἦταν ἡ ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων καὶ ἕτοιμη γιὰ τὶς θυσίες τοῦ πολέμου, ἀδίστακτη, ὅταν ἡ ὥρα σημάνῃ.

Δὲν θέλωμε ἐδῶ ἀνδρένικὴ ματαιοδοξία νὰ ὑπερτιμήσωμε τὴν πατρίδα μας ἀπέναντι σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες κανέναν περισσότερο ἀπὸ τὸν Ἕλληνα, δὲν τιμᾷ τις ἀρετὲς καὶ τὶς πολιτιστικὰς δυνάμεις τῶν ἑλλων, ἀπεναντίας νόσως τὸ ἐλάττωμα τοῦ εἶναι νὰ τις ὑπερτιμᾷ. Ἀλλὰ τὸ θελήσῃ ἡ μοίρα, γιὰ νὰ γὰρ ~~ἡ μοίρα~~ ^{ἡ μοίρα} λαοὶ ἀπὸ χρόνια ἀδοκίμαστοι νὰ δώσουν ἐξετάσεις, ἂν εἶναι ἄξιοι νὰ ἐπιζοῦν ἐλευθεροὶ μέσα στὴν ἱστορία. καὶ γιὰ χίλιους ὅσους λόγους ποὺ ἐδῶ δὲν ἔχομε νὰ ἐξηγήσωμε ἀρκετοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς λαοὺς ὅσοι καὶ ἂν σὲ ἄλλες σφαῖρες πολιτισμοῦ διατηροῦν τὴν δικαιοματικὰ κατακτημένη θέση τους, σὲ πεδίο τῆς πολιτικῆς ἱστορικῆς ζωῆς ἀποδέλχθηκαν ἀδύνατοι. Ἀδύνατοι ν' ἀντιδράσουν καὶ νὰ θυσιασθοῦν, ἀδύνατοι νὰ ἐνωθοῦν γιὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ ἡ ἀντίσταση καὶ ὁημιουργικὴ ἡ θυσία. Τοὺς ἔλειψε, στὴν κρίσιμη στιγμή, ἐκείνη ἡ λογικὰ ἴσως ἀνεξήγητὴ φλόγα, ποὺ κἀνει τὰ μεγάλα ξεσπάσματα καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητη μέσα στοὺς αἰῶνες ^{ἐμφανιζόμενη} ~~ἐμφανιζόμενη~~ ἀνωμαλία στὴ ζωὴ τῶν αἰωνοβίων λαῶν, μιὰ ἀνωμαλία ποὺ δὲν σημαίνει παρὰ τὸ σπάνιο (καὶ σπάνιο πρέπει νὰ εἶναι) ξεσκέπασμα τοῦ βάρους. Τοὺς ἔλειψε ἡ φλόγα, ποὺ θραύοντα τὴν μοῖρα

τονία της κανονικότητας φανερώνει την διαρκεία της νεο-
τητας ενός λαού. Τους θλείψε έκκεννο το κάτι που κάνει ένα
λαό, ιστορικό λαό. Δέν είναι οι περιστάσεις οι συνθησόμε-
νες ^{ἐν τῇ οἰκονομῇ} ὅπου ὠψωνόμασθε ψηλότερα ἀπὸ ἄλλους λαοὺς. Ἀπεναντί-
ας μάλιστα εὖως ἄλλοι οἱ αὐτοὶ νὰ μᾶς ξεπερνῶν. Στὶς
μεγάλες ὥρες ὅμως ἐμεῖς ἐρχόμαστε πρώτοι. Στὶς μεγάλες ὥ-
ρες, ὅταν οἱ ἄλλοι σωμαίνουν ἐμεῖς ἀναλαμβάνομε νὰ ποῦμε
τὸ λόγο τῆς ἱστορίας. Πέντε ἔξη φορές ἐπαναλήφθηκε μέσα
στοὺς καιροὺς ἀπὸ μᾶς αὐτοὺς ὁ ἄθλος καὶ γι' αὐτὸ εἴμασθε
λαὸς με ἱστορία. καὶ οἱ λαοὶ πρέπει νὰ θέλουν νὰ ἔχουν ἱσ-
τορία· αὐτὸ εἶναι ἡ ἀρετὴ τους· ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὰ ἔθνη
πρέπει νὰ θέλουν νὰ κάνουν ἡθικά δημοκρατικὰς πράξεις
γιατὶ αὐτὸ εἶναι ἀρετὴ. -

Στὶς 28 Ὀκτωβρίου βρέθηκαν λαὸς καὶ ὁδηγὸς ^{μὴ ὁδηγοῦντι} ἄξιοι
νὰ ποῦν τὸ λόγο τῆς ἱστορίας. Πρέπει ~~νὰ ποῦν τὸ λόγο τῆς ἱστορίας~~
~~να~~ νὰ τὸ ἐμολογήσῃ. Ἐν ὁ ὁδηγὸς ὅεν ἔλεγε τὸν λόγο αὐ-
τό ὁ λαὸς ὅεν θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν πῇ ^{μονοῦν ἑκείνους καὶ το} καὶ πάλι ἔν ὁ ἡ-
γὸς εἶχε εἰπωθῇ, ἀλλὰ ὅεν βρισκόταν ὁ λαὸς ὁ ἄξιος νὰ ση-
κώσῃ τὸ βάρος του, θάταν μάταιος καὶ τοσ ὁδηγὸς ὁ λόγος.
Ἔτσι πάντα στήν ἑλληνικὴν ἱστορία ἀτομικότητα καὶ κοινὸ
τητα, τελῶντας σε ἀγαθὴν ἰσορροπία, ἐπιτελοῦν τὸ ἔργο
ποὺ ἀξεχώριστα ἀνήκει καὶ στοὺς δύο. καὶ αὐτὰ ὅλα χωρὶς
τὴν ἀναγκὴ πρωτόγονων μυστικισμῶν γύρω στὶς ἐννοίαις
τοσ ὁδηγὸς καὶ τοσ συνέλου. -

Μετὰ τὴν πρᾶξιν τῆς 28 Ὀκτωβρίου καὶ μετὰ τὴν ἐξακολού-
θησιν ^{μὴ} ὡς σήμερα, ὡς αὔριο καὶ ὡς τὴ νίκη ἀπέκτιθε τὸ δικαί-
ωμα ἡ ἑλλάδα νὰ γίνῃ ἰσχυρὴ καὶ μεγάλη. Τὸ ἀπέκτιθε ἔχι
ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν τῆς ^{πλευρῆς} ~~ἀπὸ τῆς~~, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἡθικὴν τῆς στάσης
~~καὶ ἀπὸ τῆς ἀντικειμενικῆς τῆς ἀποστολῆς.~~
~~καὶ τὴν ἀντικειμενικῆς τῆς ἀποστολῆς.~~
^{καὶ ἀπὸ τῆς ἀντικειμενικῆς τῆς ἀποστολῆς.}

● X

Μετὰ ἑλλάδα ἰσχυρὴ καὶ μεγάλη. Ὅχι μόνο γύρω μας
ἀλλὰ καὶ μέσα ^{μας} πρέπει νὰ τὴν οἰκοδομήσῃμε τέτοια. -

δέν είναι βέβαια καιρός νά διαχαράξωμε τήν
πρός τά ἔξω ἔκταση τῆς δυνάμης καί τοῦ μεγαλεῖου τοῦ
μᾶς ἀνήκει.→

Ἡ ἑλληνες μάχονται. ^{μόνο} αὐτό μπορεῖ ἀπό τῶρα νά εἰπωθῇ-
γιά ὠρισμένα μεγάλα ἰδανικά τοῦ ἦταν τά ἰδανικά τῶν πα-
τέρων τους καί σ' αὐτά δέν μπορεῖ ν' ἀπισηθουν. Τίς εἰδι-
κές διαφορῶσεις θά τίς προσδιορίσουν αἱ περιστάσεις
καί οἱ καιροί.-

Ἀλλά γιά νά ἐλοκληρωθῇ πρὸς τά ἔξω, στά πράγμα-
τα, τὸ ἐθνικὸ μας μεγαλεῖο, χρειάζεται νά προηγηθῇ κάποιο
ἄλλο ἔργο μᾶς.-

Κατὰ κάποιον φαινομενικὰ περίεργο νόμο στήν ἱστο-
ρίαν, ἡ πράξη προηγεῖται ἀπὸ τὴ συνέλωση τῆς πράξεως.
Πράττομε καί ὕστερα καταλαβαίνομε τὴ σημασία τῆς πρά-
ξεως μας. Καί ὅμως μόνο ὅταν καταλάβωμε καί τὴ σημασία
αὐτῇ, μόνο ὅταν αὐτῇ γίνει βίωση, γίνῃ στάση ζωῆς, μόνο
τότε ἐλοκληρῶνεται ἡ πράξη μας, γίνεταί κτήμα δικό μας
καί κτήμα τῆς ἱστορίας καί ἀποκτᾶ, καί πρὸς τά ἔξω ἀκό-
μη, τὴ δύναμη τοῦ κεκτημένου καί τοῦ ἀνέκκλητου.-

Ὅταν ὁ πρῶτος τῆς κυβερνήσεως μιλοῦσε γιά ἀγῶνα
πνευματικό καί κήρυττε τὴν πνευματικὴν ἐπιστροφήν, ἀσ-
φαλῶς θᾶχε στὸ νοῦ του αὐτὴν τὴν ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς
ἐθνικῆς ἐνδυσκόπησης καί τῆς ἱστορικῆς αὐτοσυνειδη-
σίας, τὴν ἀνάγκη νά παρακολουθῶμε οὐσιαστικά καί ἐσω-
τερικά τὴν ἐξελικτικὴν κίνησίν μας μέσα στήν ἱστορίαν,
καί ~~ἀλλ~~ νά ἀλλάξωμε τοποθέτηση καί στάση καί σκοπιὰ
ἀπέναντι στήν ἱστορίαν. Αὐτῇ τῇ στροφῇ τοῦ πρέπει νά συν-
τελεσθῇ μέσα μας γιά νά φανερωθῇ καί νά φανερωθῇ γρή-
γορα πρὸς τά ἔξω εἶναι ἔργο τοῦ ἡ ἐθνικῆς τοῦ σημασία
δέν εἶναι ~~μικρ~~ ^{μικρ}τερη ἀπὸ τὴ δυσκολία του.-

Γιά νά εἰμαστε ἰσχυροὶ καί μεγάλοι, πρέπει πρῶτα
ἀπ' ὅλα νά σκεπτόμαστε πῶς εἰμαστε ἰσχυροὶ καί μεγάλοι

νά τό σκεπτόμαστε κάθε στιγμή σέ κάθε μας πράξη. Χρόνια τώρα ζούσαμε μέ τό συναίσθημα πώς ό ρόλος αὐτοῦ τοῦ τόπου πρέπει νά χαραχθῇ μέ μεγάλη μετριοφροσύνη. Εἰρηνική πρόοδος πρὸς τὰ μέσα, σιγανή μάστιγα γιατί τὰ μέσα τὰ δικά μας ἦταν φτωχά ~~μή~~ καί ἔπρεπε μόνο σ' αὐτά νά στηριχθοῦμε, καί πρὸς τὰ ~~ἐξω~~ ἱστορική ἀφάνεια. α.- Καρμιά φυλετική συγγένεια, μέ κανένα μεγάλο λαό. Συμμαχίες συντηρητικές, χρήσιμες νά κατοχυρώσουν τὸν ἀρνητικό, ἀφανή ἱστορικό μας ρόλο. Ζούσαμε φρόνιμα στὸ περιθώριο, καί πολλοί ἀπὸ μᾶς εὐχόμεστε νά μὴν ~~ἐ~~χωμε ^{στὴ} ἱστορία. Ἀφ' οὗτου εἶχε πέσει ἡ μεγάλη Ἰδέα, κανένα πολιτικό ἀστέρι οὐκ εἶχε ἀνατελεῖ οὐδηγός. Ἔτσι περὶ που ἦταν τὰ πράγματα χαραγμένα στίς ψυχές τῶν περισσότερων ἀπὸ μᾶς. Ἰὼς σωστό ἴως λανθασμένο, ἀλλὰ ἔτσι ἦταν.-

μ Ἀπὸ οὗ καί πέρα αὕτη ἡ νοοτροπία πρέπει νά ἐξαφανισθῇ. Ἡ θέληση τοῦ θεοῦ καί ἡ θέληση ἡ δική μας ^{μᾶς} / ὅψω σε σέ ὕψη ποῦ μᾶς οἰνοῦν ἄλλα δικαιώματα, ἀλλὰ μᾶς ἐπιβάλλουν καί ἄλλες ὑποχρεώσεις. Ἀπὸ τὸ περιθώριο βρεθήκαμε ξανά στὸ κέντρο. Ἡ ποσοτική μας μικρότητα φάνηκε πῶς ἐσκέπαζε ἕναν ἀμέτρητο ποσοτικό ἠθασαυρό. καί ἡ φτώχεια μας ἀκόμα ἀποδεχθῆκε πηγὴ δυνάμεων ποὺ ἰσοφαρίζουν τὰ πιδὲ μεγάλα πλοῦτη. Ἡ εὐχή νά μὴν ἔχωμε ἱστορία ἀντικαταστάθηκε μέ τὴν ἐπιταγὴ νά γίνουμε ἱστορία.- Καί ἡ νέα Μεγάλη Ἰδέα μέ ἄλλη μορφή, μέ ἄλλο περιεχόμενο, τὸ νέο πολιτικό μας ἀστέρι σιγὰ σιγὰ χαράζει στὸ στερεῶμα.-

Χωρὶς νά χάσωμε, ἐμεῖς ὁ πραγματιστής λαός, τὸ αἶσθημα τῶν διαστάσεων τῶν ἀναλογιῶν καί τῶν ἀναγκαίων ἐρίων, πρέπει ἀπὸ οὗ καί πέρα νά ἀσκηθοῦμε στὴ νέα αὐτὴ στάση, στὴ νέα αὐτὴ τοποθέτηση τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Μέσα μας ἀλλὰ καί ἀπέναντι στοὺς ἄλλους, στοὺς ξένους

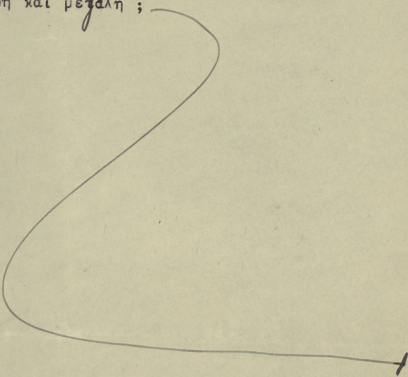
πρὸ παντός, τοὺς φίλους καὶ τῶς ἀδιαφόρους. Παράλλη-
λα μὲ τὸν πόλεμο πρέπει νὰ ἐπιτελέσωμε ὁ καθένας μας
μόνος του καὶ βοηθῶντας καὶ ὅσους ἄλλους μπορεῖ, τὸ
δύσκολο ἀλλὰ σπουδαῖο, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἀφανὲς ἔργο
τῆς πνευματικῆς μας ἀναπροσαρμογῆς στὶς νέες ἱστορι-
κὲς συνθήκες. Καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ βιάζει. Πρέπει νὰ τελει-
ώσῃ μαζί μὲ τὸν πόλεμο καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο. Θᾶπρε
πε κιόλας νὰ εἶναι ὅτ' τελειοῦσθαι. Σ' αὐτὸ ἀπέβλεπε
καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅταν λίγες μέρες μετὰ
τὴν κήρυξη τοῦ πολέμου κήρυττε τὸ ἔργο τῆς πνευματι-
κῆς ἐπιστρατεύσεως.

Στό νά ὀργανώσωμε καί ἐντός μας μιάν Ἑλλάδα ἰσχυρή
καί μεγάλη .-

Κωνσταντῖνος Τσαλῆς

2ον.-

Μιάν Ἑλλάδα ἰσχυρή καί μεγάλη. Τί εἶναι ἐκεῖνο ποῦ θά τὴν
κάνη τέτοια; ποῖο εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ μεγαλείου της;
Πῶς πρέπει νὰ σκεπτόμαστε τὸν ἀγῶνα, ^ἡ τὴ θέσιν της μετὰ τὴ
νίκη, ἂν θελωμε ἀπὸ τῶρα νὰ ἀσκηθοῦμε νὰ τὴν σκεπτόμαστε
ὡς ἑλλάδα ἰσχυρή καί μεγάλη;

"Ο πόλεμος που διεξάγουμε δεν είναι ένας τοπικός
 πόλεμος." Αν ήταν τέτοιος δεν θα μπορούσε να διαγε-
 ρη τὸ ἀπέραντο κύμα ἐνθουσιασμοῦ που ἔφτασε ὡς τὶς
 ἐσχατιές τῆς οἰκουμένης. "Ὅλοι οἱ μεγάλοι πόλεμοι τῆς
 ἱστορίας μας ξεπερνῶσαν τὰ ὅρια ἑνὸς τοπικοῦ πολέ-
 μου. Καὶ ὁ πόλεμος αὐτός ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους
 τῆς ^{ποῦ διεξάγεται} ~~οἰκουμένης~~ ^{μας}, εἶναι σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις
 τῆς φυλῆς καὶ γίνεται γιὰ τὰ ἴδια ἰδανικά που ἡ φυλὴ
 μας δημιούργησε καὶ γιὰ τὰ ὅποια ^{παντα} ὡς σήμερα ~~κατὰ~~ ^{μέ}
~~ρίους~~ ^{τρόπους} ἀγωνίσθηκε, καὶ τὰ ἰδανικά ^{αὐτά, κατὰ μίαν}
 ἀγαθὴ συγκυρία, εἶναι ~~αὐτὰ~~ ^{αὐτὰ} που ἡ διδαχὴ καὶ τὸ παρὰ
 δεῖγμα τὸ δικό μας στρεβλῶσαν στήν εὐρωπαϊκὴ συνείδη-
 ση καὶ ἐγέναν ἀπὸ τότε ἰδανικά παναθρώπινα που μόνο
 διαβατικὲς παραφροσύνες κάποτε ἔβρυσαν γιὰ λίγο ἀπὸ
 τὴ μνήμη μερικῶν λαῶν. Καὶ τὸ ὅτι ἡ Ἑλλάδα, ἡ γῆ τῆς Μι-
 τέρα αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν σὲ μιὰν ὥρα ἐπικλίνουν ^{γι' αὐτὸς ἔχον} ~~που~~
 οἱ περιόστεροι καὶ οἱ τρανώτεροι λαχλίσανε, ἐρθώθηκε
 καὶ πάλι γιὰ νὰ υπερασπισθῇ τὰ πνευματικὰ τῆς παιδείας
 αὐτὸ εἶναι ὅσο φυσικὸ τόσο καὶ μεγάλο καὶ ὠραῖο. -

'Αλλὰ ἐξ ἔσου πολιτικὰ ἀξιόλογο εἶναι ὅτι τὸ ~~πο-~~
~~λεμικὸ~~ ^{μὲν} αὐτὸ στάθηκε νικηφόρο. εἶναι ὅτι, ἀποδειχθήκαμε
 (ὅτι οἱ ἀντιπάλους ἡμῶν)

καὶ ἱκανοὶ νὰ ὑποστηρίξωμε αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ νὰ τὰ ἐπιβάλωμε στοὺς ἐχθροὺς μας ἀποδειχθῇκαμε, στήν περι-
χὴ τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου στήν περιοχὴ ὅπου ἀπὸ
αἰῶνες μᾶς βίαζε γιὰ νὰ ὁρῶμε ^{ἱστορία} ~~ἡ-ἱερατικά~~ ἀπαραίτη-
το στοιχεῖο γιὰ τὴν ἐπιβολὴ αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν.
"Ὅσο γιὰ τὸν πνευματικὸ ἄνθρωπο εἶναι ὑπέρροχο τὸ
θεῖομα ἑνὸς λαοῦ ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ μεγάλα ἰδανικὰ
τόσο γιὰ τὸν πολιτικὸ εἶναι ὑπέρροχο τὸ θεῖομα ἑνὸς
λαοῦ ποὺ ἔχει ἐπὶ πλεον τὴν ὁδὸν τῆς ἔμπρακτα νὰ τὰ
ἐπιβάλλῃ. Αὐτὸ δείχνει πῶς στήν ἱστορίαν, παρ' ὅλες τὶς
τυχρὲς ἀντιθέσεις περιπτώσεις, τοῦλάχιστον κάποτε-καὶ
αὐτὰ τὰ κάποτε ἔχουν σημασία στήν ἱστορίαν, γιὰτὶ αὐ-
τὰ τὰ κάποτε εἶναι τὰ ἀποφασιστικὰ καὶ τὰ τελικὰ γε-
γονότα-τὸ πνεῦμα νικᾷ τὴν ὕλη. Καὶ αὐτὸ, καὶ μόνο αὐ-
τὸ, εἶναι ἱστορία. _

"Ἔτσι πρέπει νὰ μάθωμε νὰ σκεπτόμαστε τὸν ἀγῶνα μας
ἄλλὰ καὶ πρέπει ἀντὶστοιχὰ νὰ μάθωμε νὰ σκεπτό-
μαστε τὸν καρπὸ τοῦ ἀγῶνα αὐτοῦ, τὴν εἰρήνην ποὺ ὀφεί-
θῃ μετὰ τὴ νίκη. "Αν ὁ ἀγῶνας αὐτός ἔχει μίαν ἔκτασιν
πολὺ μεγαλειότερη ἀπὸ ἕναν τοπικὸ πόλεμον, πρέπει καὶ
ἡ νίκη νὰ ἔχῃ μίαν ἀνάλογον ἔκτασιν. Ἀγωνιζόμεστε ὅχι
γιὰ ὅ,τι εἶναι μόνο τώρα Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιὰ ὅ,τι ἦταν
πάντοτε Ἑλλάδα. Καὶ ἡ νίκη θὰ σημαίνει τὴν ἐπικύρω-
σιν τῆς ἀξιῶσεώς μας νὰ κρατήσῃ ἡ Ἑλλάδα τὴ θέσιν ποὺ
ἀπὸ τὴ θέλησιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς
ἀνῆκει· μίαν θέσιν πρωταγωνιστικὴν στὸ πολιτικὸ πεδίο
τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου. Τὴ θέσιν αὐτὴν θὰ τὴν κρατή-
σῃ ἡ Ἑλλάδα, ἐπιβάλλοντας, στήν περιοχὴ τῆς πολιτικῆς
τῆς ὁρατηριότητος καὶ μετὰ τὴν συνεισφοράν τῶν κρατῶν
ποὺ στήν Ἱοῖαν περιοχὴ περιέπου ἐπιδιώκουν τοὺς ἰδι-
οὺς ~~κακὰ~~ σκοπούς, τὶς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνες ^{αὐτοὺς} ~~διεθνοῦς~~

συμβίωσης που φυσικά απορρέουν από την ιστορική της
παράδοση, κανόνες που θεμελιώσαν όχι μόνο την ύπαρξη
της αλλά και τον πολιτικό της πολιτισμό. Ένεργητικά
υπηρετώντας την αρχή της ελευθερίας των λαών, την αρ-
χή της ειρηνικής διευθετήσεως των διαφορών και την
αρχή της δικαιοσύνης ^{ελευθερίας} στην διεθνή κοινωνία,
έπως ^{εμφανίζεται} ~~αναπτύσσεται~~ σε κάθε εθνική κοινωνία, διατηρεί
την ιστορική της δύναμη αλλά ταυτόχρονα εκπληρώνει
και την ανώτερη πολιτική της αποστολή. Και τίπο-
τα δεν δείχνει περισσότερο την πολιτική άρετή των
λαών από το γεγονός ότι συμφέρουν τους ακριβώς είναι
ή κατέδουση ήθικων υπεθνικών κανόνων. -

Έτσι πλατείει, έτσι δημιουργική και ενεργητική
πρέπει να μάθουμε να σκεπτόμαστε μετά το νικηφόρο
τέλος του πολέμου τη θέση της Ελλάδας. Τέτοια πρέπει
να θέλουμε τη θέση της Ελλάδας. Πρέπει να την επιδιώ-
ξουμε και έχουμε και δικαίωμα και υποχρέωση να την επι-
διώξουμε τη θέση αυτή, θέση με πρωτοβουλία, θέση πρωτα-
γωνιστική. Ό,τι μεγαλύτερες θυνάμεις, αυτές ακριβώς
που συμμαχούν μαζί μας διακηρύξαν ότι θα επιδιώξουν
στο παγκόσμιο πεδίο, έμελλε θα το επιδιώξουμε βέβαια,
έσο μάς είναι δυνατόν, και στο παγκόσμιο πεδίο, αλλά
με πρωτοβουλία και με πραγματική δύναμη θα το επιδιώ-
ξουμε. Γιαυτό το καλύτερο σημείο της γης που είναι η Ανα-
τολική Μεσόγειος. Επισκόμαστε στο στρατόπεδο των λαών
που μάχονται για μία νέα διεθνή τάξη ή που, ή βία θα
αποσκοραχισθή και θα αντικατασταθή από μία υπερεθνική
εὐνομία. Μπαίνοντας σ' αυτόν τον πόλεμο δώσαμε μπρός
στην οικουμένη που μάς βοηθάει με όλο το ήθικόν της
κύρος και μάς χειροκροτεί την υποσχέση πως θα της φέ-
ρωμε μιάν ειρήνη ήθική και δίκαιη. Και την υποσχέση
αυτή θα την τηρήσωμε. - Από τώρα πρέπει έτσι να μάθαι-

νωμε νά σκεπτόμαστε ετήν διεθνή αποστολή της Ελλάδας.
^{ή συνήθη του}
 Πρέπει νά ασκούμε οιαδήποτε τη σκέψη, νά ζυμώσουμε μ' αὐτή. ~~Να~~
~~αὐτὴ~~ καὶ γίνῃ ^{ἡ συνήθη του} ὅχι μόνο ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐπισημοῦ κράτους, ἀλλὰ
 ἱστορικὴ συνείδηση ὅλοκληρου τοῦ λαοῦ.-

Δὲν περιορίζεται ἔμως στὸ διεθνὲς πε-
 ὶο ἢ πνευματικὴ ἄσκησις οὐδὲν ὅποια πρέπει νά υποβληθῇ
 ἡ πολιτικὴ σκέψη τοῦ κάθε Ἑλληνα· ἐκτείνεται καὶ στὸ
 ἔσωτερι ὁ πεδίο. Ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος θά προβάλλῃ
 νέα αἰτήματα μπρὸς στὰ ὅποια ἀπὸ τῶρα πρέπει νά μάθωμε
 νά παίρνωμε θέση.-

Μετὰ τὴν τρομερὴ κρίσις τοῦ ζοῦμε, ἐπιστροφὴ
 οὐδὲν παληὰ κοινωνικὴ ἐργασία νῶθεν προβλέπεται ἀπὸ κανέ-
 να. Ἄλλοι φοβοῦνται αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ, ἄλλοι τὴν εἶχονται.
 Ἄλλοι τὴν φοβοῦνται καὶ ἄλλοι τὴν εἶχονται σὰν πραγμα-
 τοποίησις παλαιῶν ἀριστερῶν κοινωνικῶν ἰδεολογιῶν.

Ἐνῷ ἀκριβῶς καμμιά παλιὰ ἰδεολογία, οὔτε καν
 ἐκείνη ποῦ φαίνονταν ἡ πιὸ μοντέρνα δὲν πρόκειται τῶ-
 ρα νά γίνῃ κινεῖσα ἀρχή. Συναίρεσις καὶ σύνθεσις πολλῶν
 ὥς μάλιστα φαινομενικὰ ἀντιφατικῶν στοιχείων, προσερχό-
 μενων ἀπὸ ἰδεολογίες ἐχθρικές ἀναμεταξύ τους, θά παρουσι-
 ᾶσιν τὸ νέο, τὸ ἀπολύτως νέο, τὴν νέα ἰδεολογία, ἢ μάλλον
 τίς νέες ἰδεολογίες ποῦ θά γεμίσουν μὲ τίς συγκρούσεις
 τῶν τῆ ζωῇ τοῦ νέου κόσμου. Στὴ σκέψη αὐτοῦ τοῦ ἀπολύ-
 τως νέου, οὐδὲν ἄρνησις κάθε συγκροτημένου, ^{σχηματισ-} ἀπὸ τὰ παληὰ,
 πρέπει πρὸ παντός ν' ἀσκηθοῦμε, ἂν θελωμε μὲ κάποια φρεσ-
 κίδα καὶ μὲ κάποια νεότητα ν' ἀντικρύσωμε τὴν ἐπερχόμενη
 ζωή.-

Ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως σὲ ἔσα εἶπε τὸν
 περασμένο μῆνα στοὺς ἐργάτες καὶ ὕστερα στοὺς ἀγρότες
 προσιωνίζεται ἀρκετὰ καθαρά αὐτεῖς τίς νέες ἐξελίξεις
 καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ ρόλο ποῦ εἶχε σ' αὐτὴν τὴν περίπτω

σει θά παύση τὸ Κράτος, ἀδυνατῶν εἶναι βέβαια καιρὸς τῶρα
νὰ συνθέσωμε συστήματα καὶ προγράμματα, μάλιστα σή-
μερα ποὺ μᾶς λείπουν ἐντελῶς τὰ μελλοντικὰ θεοδομένα.

Ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸ παντὸς ἕνας ἐν ἁσκηθῇ ὁ καθέ-
νας μας στὴ σκεψηθῇ μετὰ τὸν πόλεμο ἡ ἐξέλιξη πρὸς
μίαν εὐρύτερη κοινωνικὴ δικαιοσύνη θά εἶναι γοργή
καὶ θά πᾶρη τολμηρές-γιά μᾶς σήμερ^α καὶ ἐντελῶς
νέες, ὥς καὶ ἀπροσδόκητες, μορφές. Ἀσφαλῶς καμμιά
ἀπὸ τίς μορφές αὐτές δέν θάναί ὁ λεγόμενος κομμουνι-
σμός. Ὁ Κομμουνισμός θά ἡττηθῇ σ' αὐτὸν τὸν πόλεμο
μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα συστήματα τῆς βίας. Ἀσφαλῶς καμ-
μιὰ ἀπὸ τίς μορφές αὐτές δέν θά μοιάζῃ μὲ τὸ ἱταμό
ψευδὸς τοῦ φασιστικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Ἀσφαλῶς καμμιά ἀπὸ τίς μορφές αὐτές δέν θά εἶ-
ναι εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τοὺς διαφόρους κεφαλαιοκρατικοὺς
κύκλους, ποὺ μὲ τὴν ἁμαρτωλή τους στάση συνήργησαν
^{ἐπὶ τὴν ἀπογνώστικάν} στὴν ἔκρηξη αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Πρέπει νὰ λυτρωθοῦμε
ἀπὸ τὰ παλιά σχήματα τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ φιλελευθε-
ρισμοῦ, τῆς κεφαλαιοκρατίας. Πρέπει νὰ λυτρωθοῦμε καὶ
ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν ἀντιθέσεων αὐτῶν, γιὰτὶ καὶ οἱ ἀντι-
θέσεις αὐτές θά ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ κακουργίες. Πρέ-
πει ἐπίσης νὰ βάλωμε στὸ νοῦ μας πῶς τὸ Κράτος θά
πρέπει νὰ γίνῃ ὁ πρωτοπόρος σ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξέλι-
ξη ὅσο καὶ ἂν εἶναι πιὸ ἔντονη ἀπὸ τὴ χτεσινή. Αὐτὸ
θά πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ κῆρος νὰ τὴν ρυθμίζῃ, νὰ τὴν προ-
σαρμόζῃ στὴ διεθνὴ κατάστασι, νὰ τὴν προφυλάσῃ ἀπὸ
ὅλας τῆς ἐπικίνδυνες ἐκρεταλλεδοσεις ποὺ θά ἀναπτυ-
χθοῦνε πάλι γύρω τῆς. Δέν μιλῶ μόνο γιὰ οἰκονομικὰς
παραχωρήσεις στὴν ἐργατικὴ τάξιν, ποὺ σ' αὐτές ἔχει κι
ὅλας τὴ Πολιτεία πάρει τὴν πρωτοβουλία, σ' ἐμᾶς τοῦλάχιστον

χρότον. Μιλώ για μία μεταρρύθμιση που διαβόου αλλά
και πέρα από το οικονομικό πεδίο, θα εκταθῇ και θα
εισδύση στις ήθικες ἐκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής.
Πρέπει να μάθουμε να σκεπτόμαστε ἐντελῶς διαφορετι-
κή τὴν κοινωνική διδρῶση και τὴν κοινωνική ἱεραρ-
χία. Πρέπει να ἀσκήσωμε τὴ σκέψη μας στὴν ἀνατροπὴ
τῆς κοινωνικῆς ἀξιολογίας. Καὶ εἶναι περιττό, ~~ἐπε-~~
ἐπεξηγῶντας ^{το} λόγῳ μας, να τονίσωμε ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνα-
τροπὴ θὰ γίνῃ, ἔχει ἀντίθετα με τὶς ἀπόλυτες ἀξίες
τῆς ἱστορίας, ~~ὅτι~~ και με τὶς ἀξίες ποὺ ξεχωρίζουν
τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία, ἀλλὰ ἀπεναντίας θὰ γίνῃ χάρις
στ' αὐτές τὶς ἀξίες, γιὰ νὰ εἶναι εἰλικρινέστερα συμ-
φωνητὴ ἡ ζωὴ μας μ' αὐτές. -

Ἄν στὸ οικονομικὸ πεδίο, ποὺ εἶναι συνεξαρτημένο
ἀπὸ διευθετῆς συνθήκες ἢ Ἑλλάδα ἀναγκαστικὰ θὰ ἀπο-
λουθῇ τὸ ρυθμὸ τοῦ παγκοσμίου οικονομικοῦ ὄργανι-
σμοῦ, στὸ ἠθικὸ πεδίο θὰ ἔχῃ μιὰ πολὺ μεγαλύτερη
ἐλευθερία και πρέπει νὰ τὴ θεωρήσωμε ἀξία νὰ δώσῃ
αὐτὴ οἰκὲς τῆς μορφῆς, ποὺ θὰ βγαίνουν ἀπὸ τὶς παρα-
δόσεις και τὸ χαρακτῆρα τῆς και ποὺ θὰ ἀποτελέσουν
πρωτοποριακὴ συμβολὴ στὸν ἄθλο τῆς μεταρρυθμίσε-
ως ἀνθρωπίνης κοινωνίας, τὸν βαρύντατο ἄθλο ποὺ ἐπι-
βάλλεται στὶς ἐπερχόμενες γενεές. -

Μιλῶν Ἑλλάδα ἰσχυρὴ καὶ μεγάλῃ. Ἄν τὴν θελωμε
ἔτσι, πρέπει νὰ δώσωμε τὸ σωστὸ περιεχόμενο στ' αὐτὸ
τὸ μεγάλο. Μεγάλο ἀπὸ τὴν δημοκρατικὴ και ἐνερ-
γητικὴ τῆς θέσῃ στὴν κοινωνία τῶν πολιτειῶν. Μεγα-
λο ἀπὸ τὴν ὕψηλῃ, ἑλληνικὴ, ἰδιοτυπη~~τικὴ~~ πρωτοπορει-
ακὴ ^(θέσῃ) τῆς, στὴν προσπάθεια νὰ ὀργανωθῇ, σύμφωνα με
τὰ ἰδανικά τοῦ νικηφόρου πολιτισμοῦ ^{μῆς} (ἢ ἀνθρωπίνῃ κοι-
νωνία. -

Καὶ προϋπόθεσις τῆς ὑπέροχης αὐτῆς ἀνέσεως μετὰ

τῇ νίκῃ, ἀπὸ τῶρα, παράλληλα μὲ τὸν ἀγῶνα τοῦ στρα-
τος, ἡ καθολικὴ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ προσπάθεια κα-
θε ἑλληνα, νὰ ἀναπροσαρμώσῃ νὰ ἀνατοποθετήσῃ τὸν
ἑαυτὸ τοῦ στὸ ὕψος ὅπου ἡ ἀρετὴ τοῦ γένους τοῦ τὸν
ἔχει ἀνεβάσει ^{μῦθος} γιὰ πολλοστὴ φορά.

Ἡ προσπάθεια - καὶ ἡ προσπάθεια αὕτη εἶναι οὐδό-
λη - νὰ ζήσῃ ἡ φυλὴ τὸ ἴδιον τὸ μεγαλεῖο της, νὰ γίνῃ
συνειδητὸ κτήμα της, ἡ δυνάμη ποὺ τῶρα φανερώθηκε
καὶ ^{τοῦ} ἦταν κρυμμένη καὶ σὰν χαμένη μέσα στὸν κόσμο
τοῦ υποσυνειδητοῦ.

Ἀσκήσῃ πρὸς μίαν ὑπερφάνεια ποὺ οὐδὲν πρέπει νὰ
γίνῃ ἀλαζωνεῖα ἢ σωβινισμός. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σταθῇ
κοντὰ στὴν πίστη γιὰ τὴν νέαν ἄνθησιν τοῦ γένους
καὶ γιὰ τὴν νέα του ἱστορικὴ ἀποστολὴ.

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Αὐτὲς οἱ φράσεις δὲ γράφτηκαν τῶρα γιὰ τὸ σημερινὸ πῶς
 μὲ ἀπὸ κανένα πολιτικὸ πρόσωπο, γράφτηκαν γιὰ ἄλλους πολέ-
 μους πρὸ 120 ἐτῶν ἀπὸ μιὰ μικρὴν ἀγγλίδα δεκατριῶν ἐτῶν,
 ποὺ εἶταν γραμμὸς νὰ γίνῃ μιὰ ἀπὸ τὴς μεγαλύτερες ποιή-
 τριες τῆς Ἀγγλίας, τὴν Ἐλίζαβεθ Μπράουνινγκ. Αὐτὲς οἱ φρά-
 σεις δὲν εἶναι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σκέψεις ποὺ σήμερα δὲ
 θάχαν ἀλήθησιν οὔτε καὶ προσωπικὲς γνώμες ἢ γνώμες μιᾶς
 πολιτικῆς μερίδας. Ἐκφράζουν μιὰ πτυχὴ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγ-
 γλικοῦ λαοῦ, μιὰ φυσικὴ ἐκδήλωσις τοῦ πολιτικοῦ του πολιτι-
 σμοῦ.

Καὶ σήμερα ὅπως καὶ τότε ἔλα τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀγόρια
 τῆς Ἀγγλίας σκέφτονται καὶ συκινεῖνται σὺν τὴν Ἐλίζαβεθ
 Μπράουνινγκ. Σήμερα μάλιστα περισσότερο ἀπὸ τότε γιὰ τὴν
 παροῦσα ἢ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ τὸν ἴδιον τὸν ἀγῶνα μὲν τῆς
 καὶ ἐγκαταλειμμένη ἀπὸ ἑλλους καὶ πρώτη ἢ ἑλλὰδα πίστεψε
 στὸν ἀγῶνα τῆς καὶ πίστεψε στὴ νίκη τῆς καὶ παρατάχθηκε
 μὲ ὅσες εἶχε δυνάμεις στὸ πλευρὸ τῆς. Μὲ τοὺς Ἀθηναίους
 μαρathonομάχους μᾶς παραβάλουν συχνὰ στὸν ἀγγλικὸν πόλε. Ἐγὼ
 θάθελα κἀπὼς νὰ ἀλλάξω τὴν παραβολήν. Ἐμεῖς εἴπατε οἱ Πλα-
 ταιεῖς, ποὺ ἔσαν ὅπως οἱ ἄλλες ἑλληνικὲς πόλεις δὲν εἶχαν
 ζυγνῆσαι ἀπὸ τὴν νάρκη τοῦ ὕπνου ἢ καὶ δεδραζαν μὲρὸς στὸν
 ἔγκο τοῦ ἔχθρου, ἕνα πρωτὸ ξεπρόβαλαν ἀπὸ τὴς ράχες τοῦ κι-
 θαιρῶνα, μὲ τὰ λίγα μὲ ὅσα διασθένε καὶ ἤρθαν καὶ παρατάχ-
 τηκαν στὸ μαρathonεῖο πεδὸς γιὰ νὰ μαρathonεῖν μὲ τοὺς παλι-
 οὺς των συμμάχους τὴν νίκη καὶ τὸ θάνατο. Σήμερα τοὺς ἀγ-
 γλους στρατιῶτες τοὺς ἔχομε ἀνὰ μέσά μας. Παιδιὰ εἶναι ἔλλοι
 καὶ μάλιστα παιδιὰ ποὺ σπρχνται κἀπὼς καὶ στὸ κέφι. Καὶ
 ὅπως δὲν ἀκούσθηκε οὔτε ἕνας καυγᾶς οὔτε μιὰ διαμαρτυρία.
 Χρόνια νᾶχαμε ζήσει μαζί δὲν θὰ συνεννοεῖσθε καλλίτερα. Κι
 αὐτὸ ὅπως τὸ ἐκτίμουν ἔλλοι οἱ Ἕλληνες ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἐκτι-

μοσιν καὶ ὅλοι οἱ Ἀγγλοὶ. Ὁ ἄνεμος συμπάθελας δὲν μπο-
ρεῖ παρὰ νῆναι σήμερα μεγαλύτερος ἀπὸ ποτὲ.

Ἀλλὰ οἱ καιροὶ περνοῦν. Τὰ ἀγγλόπουθα θὰ γυρίσουν
στὶς πατρίδες των. Θαρρῇ ἡ νίκη μὲ τὶς εὐθύνες της, μὲ
τὰ νῆα προβλήματα. Τὶς καλὶς συγχρινήσεις θὰ καθύσουν
ἄλλες. Καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ποδ σήμερα ὡνεῖ κάθε ἀγγλικὸ
στῆθος γιὰ τὴν ἡρώτικὴν ἑλλάδα ἔως μικρὴν φεδγοντας
στὰ βῆθη τοῦ ὀρίζοντος μαζί μὲ ἕλες τὶς ἀνανησεις τοῦ
πολέμου.

Καὶ ὅμως ὁ δεσμός τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν ἑλλάδα πρέπει
νὰ ἐπιζήσῃ τοῦ πολέμου. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σπηριχθῇ
μονάχα σὲ αἰσθηματικὴς βάσεις. Πρέπει καὶ λογικὰ νὰ
στερεωθῇ. Πρέπει νὰ γίνῃ πολιτικὸς δεσμός. Ἀλλὰ πολιτι-
κὸς δεσμός ἔχει μόνον ὁδο κυβερνήσεων ἢ καὶ τῶν πολιτικῶν
ἀνδρῶν τῶν ὁδο χωρῶν ἀλλὰ τῶν ὁδο λαῶν. Πρέπει νὰ ἀνατρε-
φῶσιν καὶ οἱ ὁδο λαοὶ μας μὲ τὴ σαφῇ συνείδηση ὅτι ἔχο-
με σοβαροὺς λόγους στὸ ὄρδο της ἱστορίας νὰ βαδίζουμε
πλάι πλάι.

Ἡ πολιτικὴ ποδ θεώρησε τὴν στενὴν συνεργασία τῶν ὁδο
λαῶν ὡς ἀπρόγναιατο λίθο ἀρχίζει ἐδῶ στὴν ἑλλάδα μὲ
τὴν γέννησιν τῆς νέας ἐλευθερίας ἑλλάδας βρῖσκει ὅστερα
στὸ πρόσωπο τοῦ χαριλάου Τριχοῦ τὸν πῶ σθεναρὸ καὶ
πιστὸ ὁδοτηρικτὴ, παίρνει ὅλο της τὸ χῶρος μὲ τὸν ἑλευ-
θεριο βενιζέλο καὶ διατρέχει σήμερα μιὰν ἀπὸ τὶς γονι-
μώτερες περιόδους της. Ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀγγλία ἀπὸ τὴν
ἐποχὴ τοῦ Κάνιγγος εἶναι πολλές οἱ περιόδοι ὅπου ἡ πολι-
τικὴ αὐτὴ τῆσι ἐπικρατοῦσε. Πάντως ἡ παρέκκλιση ἀπὸ αὐ-
τὴ τὴ γραμμὴ δὲν ἀπέδωσε οὔτε γιὰ τὸν ἔνα, οὔτε γιὰ τὸν
ἄλλο λαὸ καλοὺς παρκοὺς. Ἡ γραμμὴ τῆς ἀγγλοελληνικῆς
φιλίας εἶναι ὡς φυσικὴ καὶ ἡ παρέκκλιση ἀπ' αὐτὴν ὡς
καὶ παρὰ φύσιν.

Γιατὶ ὅμως; Καὶ γιατί αὐτὰ ἰσχύουν καὶ γιὰ τὸν

μῆλλον. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶναι κοσμοκράτειρα καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ πολέμου θὰ ἐνισχύσῃ τὴν κοσμοκρατορικὴ τῆς θέσιν. Ἄλλοι, οἱ μεγάλοι, φθονοῦν τὴν κοσμοκρατορίαν τῆς, ἄλλοι, πολλοὶ μικροί, ἀδιαφοροῦν ἢ καὶ νομίζουν πῶς ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τῆς. Ἔμετε οἱ Ἕλληνες τὴ θέλωμε τὴν ἀγγλικὴν κοσμοκρατορίαν, δημιουργεῖ τοὺς προσφορωτέρους ἔρους γιὰ τὴν πολιτικὴν μας ὑπόστασιν. Πιστεύομε πῶς αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους μικροὺς λαοὺς, ἀλλὰ γιὰ μᾶς συντρέχουν καὶ λόγοι εἰδικοὶ ποὺ γιὰ κανέναν ἄλλο λαὸν οὐκ οὐκ συντρέχουν. Πρῶτα πρῶτα ἐκεῖνο ποὺ θέλει ἡ Μεγάλη Βρεττανία νὰ ἐπιβάλλῃ σὲν κόσμον ὅλον, ἔμετε θέλωμε νὰ τὸ ἐπιβάλλωμε στὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλικὴ ἀποτελεῖ τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς εἰρήνης ποὺ ἀποσκοποῦμε καὶ τῆς ἱκανότητος μας γιὰ τὴν εἰρηνικὴν ρύθμισιν κάθε διαφορᾶς. Ξέρομε ὅτι τίποτε ἀπὸ αὐτὰ ποὺ κατέχωμε ἢ ποὺ δικαιούμαστε νὰ κατέχωμε οὐκ ἔστιν ἢ θέλει ἡ Μεγάλη Βρεττανία νὰ χαθῇ γιὰ τὴν Ἑλλάδα γιατί θὰ ζημιωνόνταν ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀλλαγὴ, ὅσο καὶ ἡ Ἑλλάδα. Ξέρομε ὅτι ἀπὸ ὅλες τὰς μεγάλας συνάμεις μονάχα ἡ Μεγάλη Βρεττανία σὲ κανένα σημεῖον οὐκ ἔχει συμφέρον νὰ διαφωνήσῃ μὲ τὶς ἐθνικὰς μας ἐπιδιώξεις. Ξέρομε πῶς ἡ μέρα ποὺ θὰ χανόνταν ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ εἴταν ἡ πικρὴ κρίσιμος τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ μποῦμε σὲ λεπτομέρειες ποὺ θὰ φανέρωναν τὴν σκέψιν μας καθαρώτερα. —

Ἄλλὰ ἂν γιὰ μᾶς εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ μείνῃ ἡ Μεγάλη Βρεττανία κοσμοκράτειρα, εἶναι καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ ἡ Ἑλλάδα, ὅπου κάθε ἄλλη δύναμις ἂν ἔρχονταν, θὰ συγκρούονταν μὲ τὰ συμφέροντά της. Ὡς φαντασθεσθῶν οἱ Ἕλληνες γιὰ μιὰ στίγμιν τὴν Ἑλλάδα χαμένη καὶ μιὰν ἄλλην δύναμιν, ἔστω καὶ μικρὴν βαλκανικὴν δύναμιν στὴ θέσιν τῆς. Πῶς ἀπὸ ὅποιον

ποτε άλλη δύναμη θά καλύπτονταν ένας αντίπαλος της
 βρετανικής αυτοκρατορίας. Πίσω από την 'Ελλάδα δεν
 υπάρχει κανένας αντίπαλος, γιατί με κανένα μεγάλο δεν
 έχει η 'Ελλάδα φυλετικούς ή ιστορικούς δεσμούς. -
 Καί αν υπήρχε κάποιος θανατικός Έγκος πίσω από την Ελ-
 λάδα αυτός δεν θά ήταν παρά η Γαία ή Μεγάλη Βρετανία.
 'Αλλά δεν έχει μόνο αυτή την άρνητική σημασία η
 Ελλάδα για τη Μεγάλη Βρετανία. Με τη σημερινή της εξέρ-
 μηση απέδειξε πώς είναι ικανή με τη βοήθεια του 'Αγγλι-
 κού στέλεχους να αντισταθί αποτελεσματικά έναντιον των
 δυνάμεων εκείνων με την επέκταση, την βίαιη και άνηθι-
 κη και άδικαιολόγητη, δεν επιθυμεί η Μεγάλη Βρετανία.
 'Απόδειξε η Ελλάδα ότι είναι έξια να αναλάβη το ρόλο
 του φύλακα εκείνης άκριβως της οίσεως τάξεως με η
 Μεγάλη Βρετανία θέλει να επιβάλει στην 'Ανατολή Μεσό-
 γειο. Στό ρόλον αυτό, ένα ρόλο πολιτικό και έκπολιτιστι-
 κό, ένα ρόλο φυσικό και ιστορικό για το ελληνικό έθνος
 έχει κάθε λόγο η 'Αγγλία να το ένεσχύση. Για την έκπλη-
 ρωση αυτός του ρόλου έχει κάθε λόγο η 'Αγγλία να συνε-
 νηθί με την 'Ελλάδα, να συμμαχήση μαζί της κατά τρόπον
 μόνιμο, άφοσ τόσο σπουδαίο σκοπό είναι κοινός και
 άφοσ τώρα μάλιστα είναι και τόσο πρόσφοροι έλοι οι ψυ-
 χολογικοί έργοι. 'Από την πλευρά της 'Ελλάδας μόνο βέλο
 κίμαδα θά συναντήση σήμερα με τέτοια προσπάθεια. Για
 όλους τους λόγους με άναφεραμε, για όλους τους κοινούς
 σκοπούς μας, για έναν με παντός με συνοψίζει όλους
 τους άλλους. Πιστεύουμε πως η Μεγάλη Βρετανία όσο και
 αν επιδιώκει, εάν κάθε πολιτικός οργανισμός οικά της
 ώφελι, ξέρει πως αυτά δεν μπορεί να βρεθούν όταν οι κη-
 ρίες τουλάχιστον γραμμές της πολιτικής της έρχονται σε
 αντίθεση με με παγκόσμια ανεγνωρισμένη ήθική τάξη για-
 τί, παρά τις παρεκκλίσεις, μοιράτες στην ιστορική ζωή, η

ἀγγλική πολιτική ήταν καὶ εἶναι σήμερα πᾶρα ποτὲ πιότι
 στήν ἀρχὴ τοῦ 180^{ου} χρόνιαι τῶρα διατύπωσε ἕνας ἀπὸ τοὺς
 ἐπιφανεστέρους ρήτορας τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ὁ ὄψις
 "Ὁββί Τύποι τοῦ πρεσβέσου καὶ θεραπεύουν τέτοιες ἀρ-
 χές ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παίζουσι πρωταγωνιστικῶς καὶ κυ-
 ρίαρχο ρόλο μέσα στήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Γιατὶ ὅση καὶ
 ἔν εἶναι ἡ δύναμη τοὺς κανόνες λαοῦ καὶ κανόνες ἀτόμου
 τὴν ἐλευθερίαν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν οὐδὲν βλά-
 πουν ἀπεναντίας γίνονται ὑπερασπισταὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ
 τῶν μικρῶν κατὰ τῆς βίας καὶ κατὰ τῆς βαρβαρότητος, ὅ-
 πως ἀκριβῶς σήμερα ἡ Ἀγγλία γίνεται πρόμαχος τῆς ἐλευ-
 θερίας μας. -

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. -

BRITAIN AND GREECE

A PLEA FOR A PERMANENT ALLIANCE

By Constantin Tsatsos

"Who can be indifferent, who can preserve his tranquillity when he hears of one little city rising undaunted, and daring her innumerable enemies, in defence of her freedom, of a handful of men overthrowing the invaders, who sought to violate their rights and to destroy their liberties? Why can he hear unmoved of such an example of heroic virtue, of patriotic spirit, which seems to be crying from the of Athens for honour and immortality. The heart, which cannot be fired by such a recital, must be cold as the icy waters of the Pole, and must be devoid at once of manly feeling and of patriotic virtue; for what is it that can awake the high feelings which sometimes lie dormant in the soul of man, if it be not Liberty? Liberty, beneath whose fostering sun the arts, genius, every congenial talent of the mind, spring up spontaneously, and unite in forming one bright garland of glory around the brow of independence".

These are not the words of a present day politician: nor do they refer to the war of our time. They were written about 120 years ago and they concern another war. They are the words of a thirteen-year old girl, Elizabeth Barrett Browning, who was destined to become one of England's greatest women poets. Yet, the thoughts they contain are not pertinent merely to the time of the writer: nor are they merely private opinions or the creed of a party: instead they reflect something which endures in the spirit of England and they are thoroughly in keeping with English traditions in social life and politics.

Today, just as in those bygone days, every English girl and boy must think and feel with Elizabeth Browning: and all the more deeply, because of all the nations, Greece has been the first to show her belief in Great Britain's cause and in a British victory. When Great Britain, deserted by all, was left to fight alone, it was Greece who was the first to take a stand by her side, throwing into the battle her utmost powers. In the British Press we Greeks are often said to be like the men of Marathon: but, if I may, I should like to change the simile slightly: we are the Plataeans who, at a time when other states were not alive to the dangers or were cowering before the overwhelming might of the enemy, appeared one morning from the slopes of Citheron and with their small forces which were all they had, marched to the plain of Marathon, where they formed for battle, ready to share with their old allies in victory or death.

Today we have the British soldiers amongst us. They are a jovial crowd of men, full of high spirits and hilarity. Not even a suspicion of misunderstanding has arisen: not a single complaint has been made against them. There could not have been a better feeling even had the British and Greeks lived together for years. Both are conscious of this friendly feeling; and mutual sympathy is certainly stronger today than ever before.

Times will change. The British will go

(2)

back to their countries and their homes. Victory will come, and with it its responsibilities and problems. New sentiments will arise in place of the old ones, and the great enthusiasm for heroic Greece which moves every British heart today along with the common memories of war will tend to fade into the background.

But the bonds between England and Greece must, at all costs, survive after the war. And if they are to survive, they must be based not upon sentiment alone, but also upon the recognition of rational principles. They must become truly political ties—ties which do not merely bind the two governments or the statesmen of the two countries together but which unite the two peoples: and these must be given the conviction that there are good reasons why they should march together along the road of history.

The policy which has as its basis the cooperation of the Greek with the English people began with the re-birth of the Greek nation. Such a policy found its staunchest supporter in Charilaos Tricoupi: it was given great strength and prestige by Eleftherios Venizelos: and today it is passing through one of its most fruitful periods. On the English side, a policy of cooperation with Greece has usually prevailed from the age of Canning to the present day. And at all times, any deviation from this policy of cooperation between England & Greece has never brought any good either to the one or the other. Anglo-Hellenic friendship was always a perfectly natural policy and any break in it an abnormality.

Why was this so? And what bearing has this lesson of the past upon the future? Great Britain is a world-empire: and at the end of this war, her commanding position will be further enhanced. Great nations may envy her that place, and the small may be indifferent, or think they may be indifferent, to Britain's greatness. But the Greeks are in favour of a British world-empire. It creates the best condition for our political existence: and, though we believe that this applies also to other small nations, for us there are special reasons for this contention. In the first place, the principles England stands for in the world are those precisely which Greece wishes to make prevail in the Eastern Mediterranean. Of the policy of peace which we pursue to the best of our ability, the Greek-Turkish Entente is a tangible proof. We know that Great Britain would never permit that Greece should lose what she possesses, or has the right to possess, because Great Britain herself would be the loser as much as Greece. We know (unlike some other great powers) Great Britain has no interest which conflict at any point with our own national aspirations. We know too that Great Britain's destruction would be the most critical day in the whole of Greek history.

It is vitally important for Greece that England should retain her world-empire.

(3)

re, it is equally important for Britain that Greece should exist as an independent state in a region where any other power would clash with British interests. Let the English imagine for a moment that Greece were lost and that another Balkan power had taken her position. Behind that power a rival of the British Empire would be sure to be hidden. But behind Greece there is no rival to Britain because Greece has no racial or historical ties with any other Great nation. The only great power that can stand behind Greece is Great Britain herself.

But the value of Greece to the British is something more positive than this: her recent war effort has proved that she is able, with the help of the British Navy, to withstand that unjust and unjustifiable aggression in Europe against which Britain is fighting. Greece has proved that she is able to act as a guardian of that international order which Great Britain wishes to establish in the Eastern Mediterranean. Hence, England has every reason to support Greece, who is following her natural and historical destiny. In view of all this it would only be logical for Greece and Britain to form a permanent alliance. They have in common many important aims, and the psychological foundations of such a pact are already prepared. In Greece, such a policy would meet with approval not only for the reasons we have already given, but also for this: we Greeks believe that, no matter how much she may pursue her own interests, Great Britain is aware that she cannot succeed if the main lines of her policy clash with a moral order of the world. For the last 150 years, indeed, (except for occasional lapses which are common enough in the life of any nation) English political practice has faithfully followed the principles formulated by Charles James Fox, one of the most outstanding orators in English Parliamentary history.

I am one of those who firmly believe that the greatest resource a nation can possess, the surest source of power, is a strict attention to the principles of justice. I firmly believe that the common proverb of honesty being the best policy is as applicable to nations as to individuals; that this, which the conviction of mankind has made an axiom is universally true; and that cases which may sometimes be supposed exceptions, arise from our taking narrow views of the subject and being unable at once to comprehend the whole.

A Nation that stands for such principles and works for them has the right to play the part of a pioneer in human society. For such a nation, however great its strength may be, will never curtail the political and spiritual freedom of other nations: rather it will protect the weaker powers against violence and barbarism, just as today Great Britain is protecting Greece.

"Hydrum = unumquodque ducitur ad unum
communem et de eodem volute
occupato per ducit.

De ~~proportione~~ re ducitur per
affi vi' subtrahitur

De proportionibus - ducitur
de da proportione - affi de re
da proportione et operari vi' proportionis
y ab uno y ab uno. De

De operationibus huiusmodi = ducitur
ducitur = ducitur ad unum

Conducitur ad huiusmodi, huius
modi

namque ducitur

namque :

namque proprium ducitur ad unum

Μυρραυμ λυ Κοζ :-

μυρραυμ εὐρωπ.

"

Μυρρικό.

Καζυμ Μυρρικό = mare nostrum

~~Καζυμ~~ Μυρρικό γινώσκω οὐκ ἔχω.

Μα : εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν

(οὐκ ἔχω λυγρόν)

Καζυμ οὐκ ἔχω λυγρόν γινώσκω οὐκ ἔχω

εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν - εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν

Καζυμ οὐκ ἔχω λυγρόν

Καζυμ οὐκ ἔχω λυγρόν γινώσκω οὐκ ἔχω

εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν (οὐκ ἔχω λυγρόν)

Καζυμ οὐκ ἔχω

εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν γινώσκω οὐκ ἔχω

Καζυμ οὐκ ἔχω λυγρόν γινώσκω οὐκ ἔχω

Καζυμ οὐκ ἔχω λυγρόν

εὐρωπ. αὐτὸν λυγρόν γινώσκω οὐκ ἔχω

'Lainlaris' itō c' s' uoyim

Mayas too qano t'atavigō

qops' t'q. 'y' ays to uoyō

" " " " la t'atavigō
(la t'atavigō)

" " " " poy. i'atavigō

O entelapno 'yungō citu s' uoyim

o'ōla 'ayavō poy. uoyō

(Mist alno poy. uoy. poy an' poy
la uoyō t' q' uoyō)

[t'atavigō: q' t'atavigō poy an' poy
uoyō.]

'tōr' ranyē yōn t' yungō

o'ōla uoyō - uoyō

'tōn' uoyō.

t'atavigō nat' uoyō t'atavigō
uoyō to uoyō uoyō uoyō
uoyō

y xpoctamir liyos y woyileyo.

Apo Tewpococamir woyileyo, y yileyo
yileyo.

A Tewpococamir woyileyo, y yileyo
yileyo. A Tewpococamir woyileyo.

'Gumir Eowirileyo: the yileyo
yileyo in yileyo; - yileyo, the yileyo
yileyo the yileyo

Woyileyo the "Eowirileyo - the yileyo
yileyo the yileyo the yileyo yileyo
yileyo the yileyo.

yileyo the yileyo yileyo - the yileyo the yileyo

the yileyo the yileyo the yileyo the yileyo
the yileyo the yileyo

yileyo the yileyo the yileyo the yileyo
the yileyo

soo appok nala bado lo wo
capotivan)

= drupico -

Kuto pyedico

soo nalahico y yoo yifo

Kuto (Ketto - kerakkan)

Kan paulewa lo pyayin to big
to appo yops capotivan lie oalpa
loo 'aoo aoto do Khadar
do drupico
to big

Lo nalahochidruer appo yops
(Kutpif y nayahorduno Khadar)

Kanoda or a jilpa lo nara
pyo cyar dino

~~Aruler~~ to Epur i appun mo -
kya i lipwan vohavole stu us tof
appiker

Arula

conyde 28 Oct. — 10 Eys

saifwas qur lu dypin

Eys. indpcau uadypyon ^{dypin}

Eys i' ualyas qur lu idwos
pyayz sapwos

Eys. indpcau — olu lya

Eys. idwos — olu uadypyon

Eys. idwos — olu plem xyo

Eys — i' Eys

Eys — idwos — idwos

Eys — idwos lu uadypyon

longus idwos uadypyon

an emdowu uadypyon

oxyple au Eys — adu u

lu jwur

Man pperus ollyps wir pelpore pper euns

O pper der eys pper pper euns —
~~eys bader eys~~

To bader der pper der pper euns
 der bader der pper der pper euns
 der pper der pper euns

In der bader der pper euns
 euns — eys der pper euns
 ollyps der euns — pper der euns

per der eys der pper euns
 of euns der euns euns

der der ollyps der pper euns
 der pper

Ouns der pper euns der
 der der euns der

Uou wouia i iadula i i i i i

... Na S. i i i i i p i i i i i. i i i i i

i i i i i i i i i i

- O i i i i i i i i i i i i i i i

Oou n i i i i i i i i i i i i i i i

- Παίδια

Σ i i i i i i i i i i i i i i i

O i i i i i i i i i i i i i i i

i i i i i i i i i i i i i i i

u i i i i i i i i i i

(i i i i i i i i i i i i i i i)

E i i i i i i i i i i i i i i i i i i i

T i i i i i i i i i i i i i i i

S i i i i i i i i i i

N i i i i i i i i i i i i i i i

N i i i i i i i i i i -

i i i i i i i i i i i i i i i

i i i i i i i i i i i i i i i

i i i i i i i i i i i i i i i

i i i i i i i i i i i i i i i

« Βαντε : «Τὸ γεγενησθαι οὐκ ἔστι ποσὶ
 οὐδὲν ὅτι ἐστὶν πρῶτον, ἐστὶν ὁλοκλήρως
 τοῦ τοῦ αἵματος ὁ ἀποκρίπτεται καὶ ἀπὸ
 συνειδήσεως »

- ἡ δὲ ποσὶ ἔχεται

Προσφύμενος - κατὰ. Μόλις
~~Προσφύμενος~~

α) Μελέων ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐκτελεσθέντος :

ἐκτελεσθέντος : (πρὸς ἀποκρίπτεται, ὁλοκλήρως)

ἐκτελεσθέντος - ἀποκρίπτεται ἀφ' ἑαυτοῦ

(ἐκτελεσθέντος - ἀποκρίπτεται =
ἐκτελεσθέντος ἀφ' ἑαυτοῦ)

ἐκτελεσθέντος ποσὶ - ἐκτελεσθέντος ποσὶ

(ποσὶ γεγενησθαι...)

β) Μελέων ἀφ' ἑαυτοῦ

ἐκτελεσθέντος ἀφ' ἑαυτοῦ ; κατὰ. Μόλις ;
 κατὰ. Μόλις ;

Frederick 4:10 with knowledge
Widener, copy
40 pages

Ενταύθα αφ' ου κατα

με αφ' ου κατα

Το κατα αφ' ου κατα αφ' ου

αφ' ου κατα αφ' ου κατα αφ' ου

= κατα αφ' ου κατα αφ' ου

|| [Παρά - Μορφο - αφ' ου κατα αφ' ου]

1) Αφ' ου κατα

αφ' ου κατα αφ' ου κατα

αφ' ου κατα αφ' ου κατα

αφ' ου κατα αφ' ου κατα

αφ' ου κατα αφ' ου κατα

2) 1821 αφ' ου

Με αφ' ου κατα αφ' ου κατα

αφ' ου κατα αφ' ου κατα

eggs coloboceros jaw —
 eggs coloboceros
 189 for adams

blue napawu & inger lye
 cipapawu

2) Bya huas unupata y huas
yindipis - ayupata

Bya unupata = ayupata yindipis
lo huas ayupata huas

— huas ayupata o ayupata
es ayupata

5

Por ayupata

ayupata

ayupata = huas ayupata yindipis
ayupata huas yindipis
Di ayupata ayupata y ayupata ---

B) ayupata ayupata ayupata ayupata
ayupata -
ayupata ayupata yindipis...

ayupata ayupata o ayupata -
ayupata ayupata yindipis...

huas ayupata ayupata ayupata

Yegantunortun -

— Novy — Mum, bijs
baigis. 1

2

1) Nov isov indovos - ovov
ifia
Yegantunortun

Klides to ovov is ovov Yegantunortun
Yegantunortun

Yegantunortun - Yegantunortun

2) Yegantunortun is Yegantunortun ovov
Yegantunortun bijs
ovov to ovov = Yegantunortun

Yegantunortun Yegantunortun = Yegantunortun Yegantunortun
Yegantunortun Yegantunortun
Yegantunortun

app 7. syntus syntus syntus

— ojo foyatuniar cio in fusi
ygayz imptus (olp lunio ogililio)

ku to asypa : 3 viny
lo opi hi viny

herbidule in botanogodi.

app bhous epi pouparin 3
500 ysa compie avola

kadr in, uadr atyp

gouyupduno — gouyupduno
da lori lor atlewoodov

Myroly codin pa

Eurydula : o iso ougerm 185

pa : icor yo icayrod

Myagris la dypis

Red 5-10 mms & 5' d'voin la dypis
pa dypis mmmmm mmmmm 2' d'voin
pa m pa dypis la mmmmm.

Red 5-10 mms & 5' d'voin la dypis

Oxpros idia culas - 2' d'voin culas

Red 5-10 mms 2' d'voin pa mmmmm

Red 5-10 mms, 2' d'voin pa mmmmm
2' d'voin pa mmmmm
pa mmmmm

Red 5-10 mms

2' d'voin

... 2' d'voin pa mmmmm

2' d'voin

2' d'voin pa mmmmm

Red 5-10 mms

σωμεν διὰ τοῦ στόματος ἑμοῦ ὅλοι μας πρὸς τὸν ἐχθρόν: «Ἐάν τολμᾷς ἔλα νὰ τὰ πάρης!» (Εἶνε ἀπερίγραπτον τὸ τί ἐγένετο εἰς ἐκδηλώσεις εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν λέξεων αὐτῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως).

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Καὶ τώρα ἀποτείνομαι πρὸς σᾶς, οἱ ὅποιοι εἴσθε πνευματικαὶ κορυφαὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, οὐχὶ βεβαίως μόνοι ἐσεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἄλλοι δὲν δύνανται νὰ χωρέσουν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ὅπως ἡμεῖς χρησιμεύσητε ὡς διερμηνεῖς τῶν σκέψεών μου, διὰ νὰ σᾶς εἶπω: "Ἐχομεν τὴν ἀνάγκην ὑμῶν! "Ἄνευ πνευματικῆς ἐπικρατήσεως, οὐδεὶς ὑλικὸς ἀγὼν δύνатаι νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε δύνатаι νὰ ἔχῃ διάρκειαν. Ἐπομένως, εἶνε ἀνάγκη ἡ πνευματικὴ στρατιὰ τοῦ τόπου τούτου, τῆς ὁποίας εἴσθε ἐπίλεκτα μέλη, νὰ ἀρχίσῃ τὸν ἀγῶνα αὐτόν, καθαρῶς πνευματικὸν ἀγῶνα, καθαρῶς ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας, ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν, ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ ἡμετέρα φυλὴ ἐξεπροσώπησε καὶ ὑπερήσπισεν ἀπὸ μακρῶν χιλιετηρίδων, ἰδανικῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἔθυσιάσθη τόσας φορές, ἰδανικῶν, διὰ τὰ ὁποῖα τόσον ἐχύθη αἷμα τοῦ ἔθνους μας καὶ ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα περιέβαλε τοιαύτη αἴγλη καὶ τοιαύτη δόξα (ἐνθουσιῶδεις ἐκδηλώσεις καὶ χειροκροτήματα). Δι' αὐτὸ καλῶ ὑμᾶς, κύριοι, εἰς ἐπιστράτευσιν! (Βροντῶδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Εἶνε ἀνάγκη τὸν ἀγῶνα αὐτόν τὸν πνευματικὸν νὰ τὸν συστηματοποιήσωμεν πλέον (ζητωκραυγαί). Τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀρμοδιότητα ὁ κλάδος αὐτὸς τοῦ ἀγῶνος ὑπάγεται, εἶνε τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον

άσχολεῖται μὲ τὴν λαΐκην διαφώτισιν, καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ κ. Νικολοῦδης (χειροκροτήματα).

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

Μὲ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ θὰ ἔλθετε εἰς ἐπαφὴν ὄχι ὥς ἄνθρωποι λαμβάνοντες διαταγὰς, ἀλλ' ὥς συνεργάται, συναγωνισταί, βοηθοὶ καὶ σύμβουλοι καὶ συνεργαζόμενοι μὲ τὸν κ. Νικολοῦδην θὰ κανονίσετε τοὺς τομεῖς τῆς ἐνεργείας σας. Εἶνε ἄλλοι τομεῖς ἐνεργείας καθαρῶς πνευματικοί, ἄλλοι καθαρῶς τεχνικοί, ἄλλοι διαφόρου ἄλλης φύσεως.

Οἱ τομεῖς αὐτοὶ θὰ διανεμηθοῦν. Τοῦ καθενὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τοῦ καθενὸς ἐν γένει ἐπιστήμονος καὶ διανοουμένου τῆς χώρας, ὅσοι δὲν ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς σημαίας, θὰ κανονισθῇ τὸ ἔργον καὶ ὁ τόπος τοῦ ἔργου του. Μὴ νομίζετε ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε μικρόν· εἶνε τεράστιον! Σεῖς θὰ τονώσετε τὴν ἐνθουσιῶσαν ἐλληνικὴν ψυχὴν, ὅπου καὶ ἂν ζῇ αὕτη, σεῖς θὰ σπεύσετε παντοῦ διὰ νὰ τὴν ἐνθαρρύνετε! Ἐσεῖς θὰ τρέξετε εἰς τὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι βομβαρδίζονται τόσον ἀνάνδρως, ὥστε νὰ δώσετε θάρρος καὶ δύναμιν τὴν ψυχικὴν εἰς τὸν πάσχοντα πληθυσμόν. Σεῖς θὰ μεταβῇτε εἰς τὰς περιφερείας ἐκεῖνας ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, ὅπου ὁ κόσμος ἴσως στερεῖται τῶν ἐφοδίων τῆς ζωῆς, διὰ νὰ τοῦ δώσετε θάρρος καὶ νὰ τοῦ εἴπητε ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται μόνον ἄνθρωπος! Ἐσεῖς θὰ πᾶτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκεῖ ὅπου κινδυνεύουν ἢ ὅπου δὲν κινδυνεύουν, ὅπου ἔχουν ἀνάγκην ἐνισχύσεως αἱ ἰδέαι μας καὶ τὰ ἰδανικά μας, νὰ διαφωτίσετε ὅλον τὸν κόσμον, διότι ἡ βοήθεια ὅλου τοῦ κόσμου μᾶς εἶνε ἀναγκαία διὰ νὰ φέρωμεν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν εἰς πέρας, ὅπως εἶνε

τώρα ή ώρα νά άρχισή και ή πνευματική έπιστρά-
 τευσις τής 'Ελλάδος (ζωηρά, παρατεταμένα χειροκροτή-
 ματα και ζητωκραυγαί). Και εις τόν σκοπόν αυτόν άπο-
 βλέπει ή έδω παρουσία μου. Γνωρίζω ότι πολλοί τών
 διανοουμένων τής χώρας ήρχισαν ήδη, είτε ως έθε-
 λονται, είτε και παρακληθέντες, τόν άγώνα και έμ-
 φανίζονται είτε εις τόν Τύπον, είτε εις τάς ειδήσεις
 πρός τò έξωτερικόν, είτε και καθ' οίονδήποτε άλλον
 τρόπον, έμφανίζονται πλέον πάνοπλοι εις τόν άγώνα
 αυτόν (χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί). 'Αλλ' εΐνε
 // ανάγκη ή έπιστράτευσις αυτή τοϋ πνευματικού κό-
 σμου τής χώρας νά γίνη και αυτή συστηματικώς,
 όπως έγινε και ή έπιστράτευσις τών πολεμικών μας
 δυνάμεων διά νά δώση όλην τήν αξίαν, τήν όποίαν
 έχει τò πνεϋμα επί τών ανθρώπινων πράξεων και νά
 φέρη τò άποτελεσματικόν αυτού κτύπημα. "Ερχομαι
 έδω υπό τήν διπλήν μου ιδιότητα: και ως Κυβερνή-
 του ύπευθύνου, ήγουμένου τών τειχών τής χώρας
 ταύτης εις αυτήν τήν κρίσιμον στιγμήν, αλλά και ως
 // ανθρώπου, ό όποίος άνεγνώρισα καθ' όλον μου τόν
 βίον τήν ύπεροχήν τοϋ πνεύματος επί τής ύλης και
 // τήν αξίαν, τήν όποίαν έχει τò πνεϋμα επί τής τύχης
 τών ανθρώπινων πραγμάτων. Και ως τοιοϋτος, μέ-
 τοιαύτας πεποιθήσεις, έρχομαι κυρίως πρός ύμäs.

ΕΥΛΥΓΙΣΙΑ ΚΑΙ ΑΚΑΜΨΙΑ

Γνωρίζω ότι κάθε άνθρωπος, ό όποίος έσχε τήν
 τύχην τήν ιδικήν μου, τύχην από άπόψεως έσωτερι-
 κοϋ βίου τής χώρας επαναστάτου, δέν ήτο δυνατόν
 παρά νά τύχη και τής μοίρας τών επαναστατών, τής
 αντιδράσεως, δηλαδή και μη άναγνωρίσεως, μέχρις
 ότου έλθη ή στιγμή κατά τήν όποίαν όλοι θα τοϋ άπο-
 δώσουν τò δίκαιον. Δι' αυτό ίσως, όπως και πολλοί

Τὴν 12ην Νοεμβρίου 1940, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς μετέβη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ ὁποίου εἶχον συγκεντρωθῇ ὅπαντες οἱ κ.κ. καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ ὡς καὶ τὸ διδακτικόν προσωπικόν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων. Τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου κ. Θ. Νικολοῦδη, ἐδέχθησαν οἱ συγκεντρωθέντες καθηγηταὶ διὰ θερμότητων ἐκδηλώσεων, χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν. Ἐπίσης, προσήλθον οἱ ὑφυπουργοὶ κ. κ. Σπέντζας καὶ Μπουρμπούλης. Εὐθὺς κατόπιν προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὁ πρῶτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φωτεινός. Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὰς ἐνδοσυϊώδεις ἐκδηλώσεις τῶν καθηγητῶν, χειροκροτούντων ὀρθίῳ καὶ ἐπευφημούντων ζωηρῶς ἐπὶ πέντε λεπτά τῆς ὥρας, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Κύριοι, Ἀφοῦ συνετελέσθη πλέον ἡ ἐπιστράτευσίς πλήρως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, χάριτι θεῆς, χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ εἰς τὴν ἐθελοθυσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν ἰκανότητα τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς ἡγήτόρων, ἔρχεται

6. ²Maiporide dia' lui yindipia, la lui
 lypia, la lui apapianua to' indipia
 uai' dia' to' didyia vai uatijiaor
 a' pypia sudanaga by' fays 73
 it's a' indipia, orlaly una fia
 overactua, dia' a' indipia. La
 Ena olipia itayor pias fays

Mr. Day. ofi culeyca affo luyuppa
 jo' als as currey. ardy. ~~pa~~ ^{afon}
 as' luy culeyprodon, as luyuppa
 ardyals

Mr. Day = ardyals uat' oon
 ofyula upis luy sandig' son
 joos, Mr. Day = currey lo ardyals
 to ita currey, luy sandig' son
 loe julongpa

kede pa ofi lo ardyals lo -
 uat' pa de luyuppa to
 luy lo jopye ardy. Day.

julongpa sandig' = ofyals to
 ardyals

ofy julongpa is' ar. Day. ; - ofy
 culeyca uat' jopye sandig'
 ofyals sandig' - sandig'

on arobyson the day couple
 100pny y uouuuy uouuuy

Dr. day - day couple 100pny
 uouuuy yon

Dr. day - day couple uouuuy
 uouuuy

To pchute: Macedonayon uou
 uouuuy - 100 - Dr. yfer uouuuy
 uouuuy - 100 - Dr. uouuuy
 - 100pny uou uouuuy = 100pny
 uouuuy. W uouuuy uouuuy - 100
 uouuuy - uouuuy uouuuy - 100pny
 uouuuy uouuuy

Dr. day - day couple uouuuy
 uouuuy uouuuy uouuuy uouuuy
 uouuuy uouuuy uouuuy uouuuy
 uouuuy - uouuuy uouuuy uouuuy

But driving it hard.

"The car. day. spirit is in
 off the air."

'He sã gyar va wak a
jia aoyay. alus' claspia a
expyphle his expyphle y
he jura a d'waly
Do to want, - d'waly aye
jia a d'waly want to idro
expyphle to idro.

He turn of out. expyphle
jia wadying aoy jia aoyph
jia aoyph. jia aoyph aoy
by wadying by jia jia aoy
idro.

Kadr T-10 aoy jia d'waly a
wadying by idro aoy d'waly
jia aoy. aoy d'waly jia aoy
aoyph. jia aoyph jia
jia aoyph aoy d'waly aoy
jia aoyph aoy d'waly aoy

Oor was er ook, a wassende
 was: isentz, gelyk, gelyk was
 was in hulk tyden in bonden
 kansen, die was appaars, la
 te gelyk de was gelyk, was
 te een pynge wylgelyk. In ge
 een de doek, was wasde in
 de vreesde de tyden was
 was vreesde gelyk ge te
 gelyk was. Wylde te gelyk
 was was te gelyk was gelyk
 te vreesde was in was
 Wylde te gelyk was was
 was. te was te gelyk

~~Forbade~~ : But age is for
 junior & requires to
 be upon his way to the
 children; so he must be
 even again;

Παράρτημα ΚΤ από την
Πνευματική Επιστροφή
(5-7/1/1941)

Tabellen 12 und 13
Verfahren: Eintragungen

(7.2.1.1.1)

[illegible]

aros tin up nark cip nō.
 las apo f aroobnook jgo
 1. ^{to the} ~~apogalooner~~ ^{to the} ~~by~~ ^{to the} ~~for~~ ^{to the} ~~even~~
~~drats~~ ~~to the~~ ~~was~~ ~~any~~ ~~or~~ ~~or~~
 ps ~~comp~~ ~~up~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 i dyooki ~~was~~ ~~apo~~ ~~to~~ ~~the~~
 syduk tin ~~was~~ ~~his~~ ~~down~~ ~~up~~
 is ~~down~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~ ~~to~~ ~~the~~
 jatus ~~comp~~ ~~up~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 than ps

by apobook ps ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 tin ~~was~~ ~~up~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 in ~~comp~~ ~~up~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 uale ~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
~~to~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~ ~~by~~ ~~the~~
 by

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1941.

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ

ΣΗΜΑΝΟΙ.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ὡς μέλη τῆς Ἐκτε-
λεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως δὲν
συνεισφέρομεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὅσα εἰς συνειδήσεως τῆς με-
γάλης εὐθύνης ἐπιθυμοῦμεν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως ὁ-
ποῖα λαμβάνομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν Σας τὴν κοινὴν ἡμῶν παράκλησιν
νὰ ὀρίσαστε ἕλλα πρόσωπα ἐπὶ κεφαλῇς τῶν τορίων τῶν ὁποί-
ων προτερόμεθα, χρησιμοποιήσαστε δὲ ἡμῶς ὡς ἀπλοῦς στρα-
τιώτας τῆς Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως.

Ἐπειθεύεσθαι

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1941.-

Ἀριθ. πρωτ. 546/5

Ἀ π ό φ α σ ι ς

Ὅ

Ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ
Ὑφυπουργός

Ἀποδεχόμεθα τὴν ἀπὸ 5-1-1941 ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν τῶν ἐπὶ κεφαλῇς τομέων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Γραφείου Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ.κ. 1/ Κ. Τσάτσου, 3/ Δ. Ζακυνθινού 3/ Ι. Θεοδωρακοπούλου 4/ Ι. Κακριδῆ 5/ Ν. Βλάχου καὶ 6/ Ν. Κριτικοῦ, Καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως ἡμῶν ὀρίσωμεν τοὺς μέλλοντας ν' ἀντικαταστήσωσι τοὺτους εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ἐντελλόμεθα ὅπως παραδώσωσιν ἅπαντα τὰ εἰς χεῖρας των εὕρισκόμενα ἔγγραφα τοῦ Γραφείου Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύσεως εἰς τὴν Γραμματεία τοῦ Γραφείου τούτου.-

Ὁ Ὑφυπουργός
Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΧΑΝΣ

Κοινοποιήσεις

- 1/ Κ. Τσάτσου, Καθηγητὴν Παν. Ἀθηνῶν
Κυδαθηναίων 9.-
- 2/ Δ. Ζακυνθινόν, Καθηγητὴν Παν. Ἀθηνῶν
Γ. Ἰατρίδου 1.-
- 3/ Ι. Θεοδωρακόπουλον, " " "
Ι. Γεναδίου 2.-
- 4/ Ι. Κακριδῆν " " "
Μεταξὺ Ι. ἀριθ. 60 Ν. Σμύρνης.-
- 5/ Ν. Βλάχον, Καθηγητὴν Παν. Ἀθηνῶν
Μελίτης 10.-
- 6/ Ν. Κριτικόν, Καθηγητὴν Ἑθν. Μ. Πολυτεχνείου
Πιπίνου 23β.-

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερόν
Γραφείου Πνευματικῆς Ἐπιστρατεύ-
σεως

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΔΕΛΤΑ ΤΗΝ

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ

(5-2/1/1941)

[0.00]

[38.2]